احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat) A.K.P.O.

شفق

SHAFAQ

Vol. 3—No—10—May1986

جلد سوم ، شماره دهم ثور ۱۳٦٥

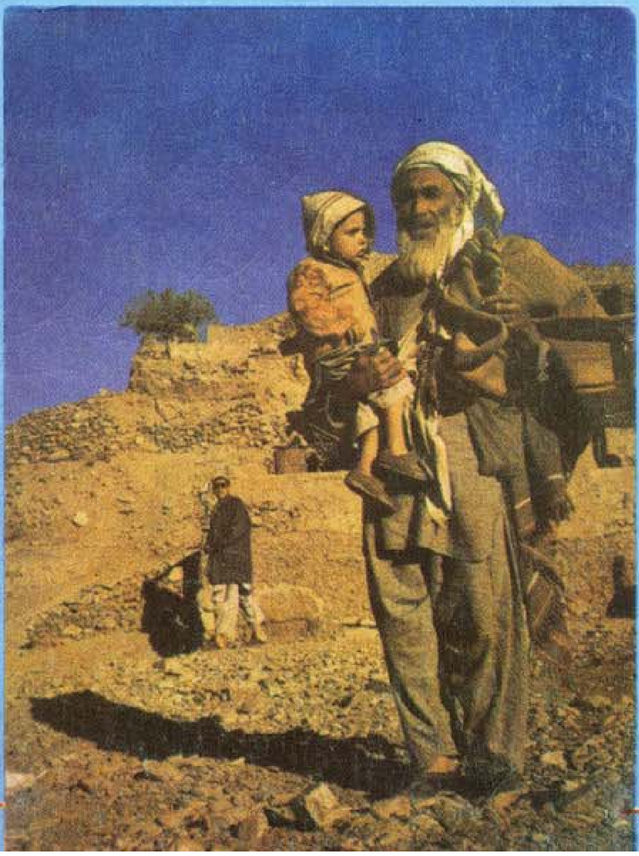

بسم الله الرحمن الرحیم

شهر رمضان الذی انزل فیه القرآن

رمضان‌ماه جهاد و ثبات ...

صدای ملکوتی گلبانگ گران سحری کنگره های عرش را طواف میکند و«ساکنان سرعفاف ملکوت» دست نیاز به حضرت ذوالجلال میبرند وخواهان جبران کمبودیهای مؤمن. راستین میشوند ، آهنگ نبرد «انسان» با ابلیس آغاز میشود وجنگ تن به تن ارتش «نفس» با «عقل»، یکه تاز میدان ابتلاء حضرت انسان است و چاه کن آزرمجو عزازیل شکسته پیمان . . .

خدایا !

چقدر بزرگ آفریدی این اعجوبهٔ دهر را !

آقای طبیعت را !

ستیزه‌گر بالندهٔ کون فساد را !

انسان را !

ایمان را !

پیمان را !

حرمان را !

کتمان را !

رمضان را !

که در ستون فرازمندی وجاهت وحدت ، کثرت و کسرت ملاکی دردست دارد از ملاکهای قرآن ، متروکه‌یی در کف اختیار دارد از متروکه های نهیب وجدان و زمزمه یی در زیر لب دارد ، از زمزمه های امید و بیم . . . معنا را با بدیهیات در هم می آمیزد و موضعش موضع الهی است . . .

میرودکه در دامان رمضان بیاویزد و از نافهٔ صحراهای عرفانش عطر طرب انگیز خامهٔ اشک افشان خواجه عبدالله انصار راکه همیشه زمزمه میکرد و میگفت : «در جستجوی غیر تو بیگانه شوا گر ، خواهی‌که دل به حضرت او آشنا کنی» استشمام نماید مشتاق هدایت است . . .

میخواهد به بینات و ادلهٔ منطق شکن الهی راست روی و بیراهه روی را از هم تمیز بدهد و بامعاییر و ظروف نفیس بانگ آسمانی طی طریق کند . . .

میخواهد آدم بشود و درسی از انسان زیستن بیاموزد . . . بسوزد و بسازد . . . انسان کامل شود . . . پیکرهٔ شرافت والگوی کرامت انسانی ... بخش بافته یافتهٔ زندگی در جمع زیستن و از دیگران چون خود باخبر بودن . . . مونس فاقه کشان . . . یا رویا و رمستمندان . . . همدم آنهاییکه بجز اشک شرابی ندارند و بجز رشک طعامی، تارهٔ شکم شان جزء قلمروکمرشان شده است . . .

میخواهد به آن «شکم پر» دوزخی یی که هر روز عید دارد و هر شب، برات و عطر شهوت انگیز مطبخ وآشپز خانه اش گاه و بیگاه خیل محرومان همسایه را اذیت میکند ، سری بزند . . . تنبیهی بکند سرزنشی بنماید . . . بنی آدم اعضای یکدیگر اند ، که در آفرینش زیک گوهرند ، چو عضوی به درد آورد روزگار، دیگر عضو ها را نماند قرار ، تو کز محنت دیگران بیغمی ، نشاید که نامت نهند آدمی . . .

میرود که بمبارزان راستین راه تو پیام آموزندهٔ رمضانت را زمزمه کند و آنها را در اودیهٔ نغول ستراتیژی و هدف به صبروشکیبایی متانت و پایمردی یاری نماید !

میرود که مجاهد امت را در دشوار ترین لحظات جهاد و قتال درس ثبات بدهد و خود کفایی ، معنی توکل را ، موشگافی های مولای متقیان را در این جهت و تلازم «سنگر» و«رمضان»، «جهاد»

بقیه در صفحه (۲۱)

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P.O

شفق

مسؤول مدیر . .محمد معروف «فروغگر»
مرستیال . . . .
لیکوال غړی :
۱ - محمد زبیر «شفیقی» . . . .
ارگان نشراتی حزب اسلامی افغانستان ۲ - ذبیح الله «قریشی» . . . .
کمیسیون ارشاد فرهنگ ۳ - محمد رحیم «خنجر» . . . . .

جلد سوم — شماره دهم — ثور ۱۳٦٥

PROPERTY ACKU

آنچه در این شماره میخوانید:

۱- یادداشت اداره
۲- د شفق پیغام
۳- در حاشیهٔ رویدادهای جهادی...
٤- تبصرهٔ سیاسی
۵- د یوه مبارز او مجاهد ...
٦- بررسی پیرامون ...
۷- د اسلامی نړی پراخ شتون...
۸- تاریخ ملتها را چگونه ..
۹- د ترکیبی سفرنامه
۱۰- عوامل اساسی مشکلات
۱۱- د روژی برکتونه او فضایل
۱۲- د انقلاب گونگوسی
۱۳- سنگر او اتلان
۱٤- با دواره‌یی از شهدای ..
۱۵- راغلی لیکونه .....

یادداشت اداره

سال نهم جبر و استبداد است وروز ۲۹۲۲۰ فاجعه و فساد. افغانستان در طول این سالها و ایام کمترهم بیاد ندارد که روزی به ده ها ساکنان وفا شعارش در کام حریص اژدهای کمیونزم فرونرفته باشند، افسانهٔ فرداهای توسین رانی‌های خودکامگان تکرار میشود و تراژیدی جایز(!) چکمه سای عظمت طلبان بر انسانها . . . همه جا خون است و آتش و شبخون که انسان این خطهٔ پرجلال را در آغوش گرفته و به سلبهای نرم و تحائف گرم مرگ نوازشش میدهد . . .

ما دران، داغدار! پدران، سوگوار! و طفلکان، یتیم و نزار در مشهد عظیم انتظار هیولای مرگ، غرق رؤیاهای تکان دهنده و خاطره انگیز . . . زمین، و زمان، جلگه و جویباران، کویر و کوهساران جولانگاه شرطهٔ عبوس مرگ است و پهنهٔ فساد و فاجعهٔ انسان‌کشی . . . و همین است تفسیر یسیر و تعبیر عذب صلح و انسان دوستی قرن عدالت اجتماعی و همزیستی مسالمت امیز . . . بال، بال افغانستان خون میریزد و گوشه، گوشهٔ آن در سوگ عزیزان از دست رفته اش با لباس سیاه عزا داری در پای مغاک و مخروبه !!!

سال دوازدهم وارستگی است و سالگرد نهم قیام و حماسه آفرینی های ملت مجاهد ما و سالروز به «تخته شطرنج» رسیدن خلقیهای ضد خلق و پرچمداران وطنفروش و پرازیتهای دنباله روآنها . . . سالها گذشتند، روز ها سپری شدند، زمانه ها در هم پیچیدند، عکسها عوض شدند و چهره ها تشخیص، اما بسا روزگارانیکه در مخلیهٔ جهان وسیع تاریخ انسان و انسانیت چنان نکوهیده یی در سینه نخواهد داشت و چنین مقاومت و قیام و ستیزه گری بر حق تبار محسنین را . . . امروز وجب، وجب زمین سرزمین نازنین ما آرامگاه رجال الگو است و مزار شهدای بر حق، حق و حقیقت، دیگر گذشتند ایامیکه ملت مؤمن ما را به تار های خام منطقه، پرستی و شیرازه کم پایه و بی شیمه و فاقد مایه و سرمایهٔ خویشتنداری و عصبیت های جاهلی میبستند، امروز به یمن جهاد عقابان قله نشین ما، هرقریهٔ افغانستان، سنگر مستحکم عدالت انسانی است و کانون گرم اخوت و خویشتداری بمفهوم واقعی کلمهٔ آن: دیگر رفتند باد آن ایامیکه قومی را شجاع میخواندند و قبیله یی راجبون و ترسو . . .

بقیه در صفحه (۷٤)

طلایي زامه او پولادي سوک !

الحاج محمد امین «فروتن»

لا هم هغه وخت چې د شوروي روسیې د کمونیست گوند مرکزي کمیټې، د «K.G.B» د استخباراتي اداري څېړونکو ، او د شوروي جمهوریتونو د « دفاعي چارو جرگه گۍ !» د «جوزیف ستالین» په پوځي نړیواله ستراتیژي باندې غورکاوه ، افغانستان د روسانو د «تخرگ دوډۍ» بللې شوه په همدې سبب وه چې د دا ډول نرمې گولې پرسرخه خواږه ورآچول ضروري ؤ څکه نو د شوروي اقصاد د پلان جوړولو د دولتي کمیټې او د باندني سوداگرۍ وزارت ته لارښوونه وشوه چې د شوروي استعماري دولت او د افغانستان د شاهي رژیم د پوځي تړونونوترڅنگ د یوشمیر «اقتصادي او فرهنگي !» پروژود په کار آچولو په خاطر یو پراخه پروگرام او د اوږدي مودې کړنلاره جوړه کړې هغه ؤ چې د لنډې مودې په ترڅ کښې د شوروي روسې د پوځي سلاکارانو ! ، د اقتصادي او تخنیکي ماهرانو ! ، «افغانستان پیژندونکو!» او «ښوونکو !» کاروانونه د بیوزلي افغانستان پرلوري راوخوځیدل . هغه وخت لږ کسان پوهیدل چې د شوروي استعماري روسې دا ډول «پوځي او تخنیکي سلاکاران !» د سره استعمار د لوی زامې هغه تیره غاښونه دي چې ملتونه او هیوادونه پرې د روسي ښامار د خیټې لوري ته ورکاږي . او کله چې د څیرلو او خوړلو دغه زامې له کاره ولویږي نو پرځای ئې په هیوادونوکښې دننه کمونست گوندونه ، «ملي آزادي ښښونکي غورځنگونه !» ، « د سولې ملي کمیټې !» ، وراسته رژیمونه او لوری ډلې تپلې خپل هیواد اوخپل بچوړي د روسي بلاخیټې ته ورتیل کاږي . خو په افغانستان کښې دا ډول زامې او تیره غاښونه ترزړیدو د مخه ورماتیږي اوسم د څلویښتمې لیزې په آخیرو او د پنځو سمې په لمړي سرکښې د«افغانستان دمسلمانو ځلمیانو» سوک د روسي استعمار ، نړیوال کفر او سلطنتي نظام د کرغیړنې زامې پرلور وربرابر شو لیکن روسانو د شوروي اتحاد دوخت د عالي شورۍ د رئیسه هیأت د صدر « پودگورني » د سفر په ترڅ کښې وپتیله چې د مسلمانانو د دا ډول او سهنیز گزار څخه د بچ کیدو لپاره باید کلک تدبیرونه ونیول شي نو څکهئې د یوه پټ ائتلافي پروگرام سره سم د ۱۳۵۲ کال د چنگاښ په (۲۶) د سلطنتي زړې زامې پرځای د جمهوریت «طلائی» غاښ کیښود. د «جمهوریت» په هم هغه لمړنیو

شپو او ورځو کښې محمد داؤد چې د جمهوری کودتا مشري ئې په غاړه درلوده روسانو او د هغوی داخلي نوکرانو تـه د کلکي ملګرتیا او همیشني پیوستون وعدې ورکـولې د پرچم او خلک د ګونـدونو ځینو پوځي او غیر پوځي کدرونو تـه ئې د جمهوریت په مرکزي کمیټه کښې ځای ورکړ او د هیواد د خپلواکۍ د جشن پـه مناسبت د ببرک کارمل لخوا لیکل شوی «افغانستان خلـکو تـه خطاب » پـه نامـه وینا هـم دجمهوري نظام ! د مشر او دسلطنتي کورنۍ د غړی سـردار محمد داؤد لخوا واورول شوه

د حکومت په جوړښت کښې هم د لمړي ځـل لپاره پیژندل شویو کمونستانو برخه واخسته او هم هغه وخت ؤ چې د پرچـم د ډلې منشي او د مالي چارو د کمیسیون مسؤل «میر اکبرخیبر» ته اجازه ورکړای شوه ترڅو پـه نوی ډیلي کښـې د ټـول هند د کمونست ګونـد په سراسري کنګره کښې ګډون وکـړي او ډاکتر «نجیب الله» د افغانستان د کمونست ګولد اوسني عمومي منشي هم پـه داګه منره د خپـل پلار د سوداګـري د وکالت د دنـدې ترسیوری لاندې په پښاور او نورو سرحـدي سیمو کښې د « K.G.B » د استخباراتي اداری لپاره کارپیل کړه

د جمهوری حکومت دنوی اساسي قانون مقدماتي کار د ببرک کارمل ترمشري لاندې د پرچم د ډلې یوه صلاحیت لرونکي کمیسیون ته وسپارل شو . د ځمکې د اصلاحاتو د مقررې د جوړولو لپاره روسي او افغاني ګډه جرګـه ګي وټاکل شوه. خو ترټولـو مهمه داوه چې د روسانو او دهغوی د داخلي نوکرانو د ګډ کار اوهلوځلو په نتیجه کښې د هیـواد په ګوټ ، ګـوټ کښې د مسلمانانو عقیـدوی پاڅونونه وتکول شول اودافغانستان د مسلمانـو ځوانـانـو د غورځنګ (د افغانستان اسلامي حزب) ځینې نامتو مشران یا خو شهید کـړای شول او یائې هـم د اوږدې مودې پـه بند محکوم کـړل چې هغوی هم وروسته د تره کي او امین د حکومتونو په اوږدو کښې په شهادت ورسیدل

د دی ټولو عملیاتو څخه د روسانو لوی مقصد داؤ چې په خپل لیږدی جنوبي ګاونـډ (افغانستان) کښې د اسلامـي آزادي بښونـکي نهضت مخـه ونیسي ترڅو د هغې سکروټـې د «آمو» د پورې غاړې دکمونستي استبداد وچ خاشاک ونه سوزوي .

خو لـږه موده وروستـه داؤد د « افغـانـي ناسیونـالیـزم » او «ملي ایډیالـوژي» د نامعلومو او خیـالي ایډیالـونو پرلـور وروداڼګل خپـل ورور محمد نعیم ته ئې دنده ورکړه چې د یو شمیر آروپائي ، آسیائي او افریقائي هیوادونـو سـره د ښو او دوستانـه اړیکو د پیدا کولو پـه خاطر خپل رسمي سفر پیل کړی او که وکولای شي د امریکا د متحده آیالاتـو د سپینې مانۍ د واکمنانو (هلتـه چې محمد نعیم د سلطنتي دربار د سفیر په توګه دنده سرته رسولی وه) پام هم د ځان لوری ته را وګرځـوی. محمد داؤد وکولای شول ترڅو خپل سیاست او کړنلاره د ایران د رانسکور شوی پاچـا محمد رضا «پهلوی» د مصر د وژل شوی جمهور رئیس محمد انور سادات د پاکستان د صدراعظم ذوالفقارعلي بهټواو د نړۍ د هیوادونو د یوزیات شمیرمشرانو د پاملرنې وروګرځوي د فرانسي د جمهوریت سره پـه افغانستـان کښې د ګاډی د پټلـۍ د غزولـو تـرون لاسلیـک شو د سعودي عربستان او د عربي متحدو امارتونـو څخه ئې د ځینو ځالګریو پروژو د سرته رسولو لپاره د زیات شمیر پورونو د ورکـړې وعـدې ترلاسه کړې ، ځان د یوه «رښتیاني مسلمان» ښودلو پـه خاطرئې د ځینو مسلمان دولتونو پوهانو اوټولنیزوکسانو سره د تماس او ښلنې لړۍ ئې پـه

گرندیتوب پرمخ بیوه خو د دی
تولوسره سرمٔی د افغانستان داسلامی
اصیل غورځنګ د له مینځه وړلو
په خاطر هر راز هلی ځلی جاری
وساتلی او مسلمانو انقلابیونو هم
د شرق او غربی استکبار په وړاندی
د مبارزی او مجاهدی کلکی تجربی
ترلاسه کولی . تردی چی مسلمانانو
وکولای شول ترخوپه پوځی برخو
برسیره د زده کوونکو ، محصلینو ،
کسبګرو، روښنفکرانو او د تولنی
په مختلفو پوتکیوکښی زیات شمیر
کسان د اسلامی اصیل غورځنګ
لوری ته راؤ بولی او پدی ډول په
هیواد کښی د اسلامی انقلاب
د بریالیتوب لری چټکه کړی خو
روسانو د خپلو استخباراتی او پوځی
ماهرانو د اتکل له مخی دا ډول
انقلاب په سیمه اولری کښی د لرېوال
استکباردرا پرځولوله پاره یوخطرلرونکی
عامل بالله او د بلی خوا په ایران
کښی هم د « الله اکبر » ځمکه
لرزونکی ناره د تولو امپریالیستی او
سلطنتی ضد مسلمانو قوتونو درا
پاڅیدو او مبارزی څرګند شعارونو
د شوروی اتحاد په دوو لوبوګاوندیو
هیوادونو کښی د اسلام د مقدس
دین پرښتی د بدلولو نو راوستل
د روسی استعمار او دواکمن کمونست
ګوند لپاره د زغم وړنه ؤ . له همدی
امله روسانو په بیړه او چټکتیا سره
د ۱۳۵٦ کال په وروستی نیمائی
کښی دخلک او پرچم د دولوترمینځ
د یووالی مسئله را مینځ ته کړه
نور محمد ترهکی ، ببرک کارمل او
حفیظ الله امینٔی د یوه میز ترشا
کینول . دروغی د هیئت د کار په
ترخ کښی د کمونست ګوند د ګډی
مرکزی کمیتی اصلی او علی البدل
غړی وتاکل شول چی د تاکل شویو
غړیو څخه د یوه پراخ پلینوم درا
غونډیدو په نامه نور محمد ترهکی
د ګوند د عمومی منشی او ببرک
کارمل د ګوند د لمړی منشی په
توګه د تاکلو له امله خدای (ج)
او وطن ته د خیانت او د افغانستان
د مظلوم ملت د ځپلو په خاطر
د وروستی لوری مراسم په ځای
کړل خو په کمونست ګوند کښی
د ننه فریکسونی اختلافونو په هم
هغه ډول جریی درلودی . د دی
تولوخپل منځیزودبمنیو اومخالفتونو
سره سره روسانو تر هرڅه زیات په
افغانستان کښی د اسلامی انقلاب
او د اسلامی غورځنګ د بریالیتوب
څخه ویره درلوده.

د ۱۳۵٦ کال په آخیر کښی
د محمد داؤد وراسته رژیم او نورو
دلو تپلوهم وله کولای شول ترڅو
د افغانستان د اسلامی غورځنګ
د موجودیت څخه چی پراصیلوفکری
او عملی ستنوولاړؤ سترګی پټی کړی
د افغانستان د اسلامی حزب د امیر
انجنیر حکمتیار نوم د کابل راډیو ،
ورځپانو اومجلو له لاری د یوازینی
مخالف په توګه یادکړای شو . په
هم هغه وخت کښی د تاس آژانس
او د بی ، بی ، سی راډیو کتونکو
وررور انجنیر حکمتیار د افغانستان
د سراسری اسلامی غورځنګ دځوان
مشر او د محمد داؤد د حکومت
د کلک مخالف په توګه یو «د سترګو
اغزی» وګانه ځکه نو په کابل کښی
د شوروی اتحاد د سفارت له مینځ
څخه د«K.G.B» دمرکزی اداری
د جاسوسانو په وسیله د یوی خو
نری کودتا پلان جوړکړای شو .

دکودتا پلان په داسی حال کښی
چی د افغانستان دکمونست ګوند
زیاتره غړی نیول شوی ؤ په کابل
کښی د شوروی روسی د استاذ یو
«پوزانف او حیدرعلی یوف» په وسیله
جوړ او د ۱۳۵۸ کال د ثور په
اومه نیمه عملی شو . کمونستان
د زندان څخه خوشی او د داؤد
د کورنی د له مینځه تلو وروسته
د « انقلابی شوری ! » او حکومت
پرځوکیو وروخیژول شول. نورمحمد
ترهکی چی د وختونو را پدی خوائی
د یوه وړی لیوه په څیر د قدرت

او څوکی لوری ته کتل د «انقلابی شوری !» د رئیس او د حکومت د مشر د مرستیال پردنده وټاکل شول ، نوی کمونست حکومت خپله کړنلاره اعلام کړه د شوروی اتحاد سره «ورورګلویزه دوستی!» دحکومت او کمونست ګوند لپاره یو « تاریخی ویاړ او پوخ دود !» وبلل شوه ، تره کی او د هغه انډیوالانو د افغانی ټولنی د خپلو په خاطر د حیرانتیا! وړ فرمانونه روایستل او د مسلمانانو پرضدئی «جهاد !» پیل کړ د ګوند او حکومت په د ننه کښی هم رازه راز ستونـزی او مخالفتونه را پیدا شول نو ځکه خو روسانو د پرچم د ډلی خو پیژندل شوی کسانو ته په راتلونکی کښی پرافغانستان باندی د خپلو ناوړه تیری کوونکو پلانونو د عملی کولو په خاطر په ختیځه اروپا کښی ځای ورکړ او هغوی هم د زیات شمیر مالونو د غلا او لوټ کولو وروسته د چکوسلواکیا د هیواد پایتخت « پراګ » په ښار کښی سره یوځای شول . حفیظ الله امین یوازینی د مخالفت لوری ؤ چی د تره کی په حکومت او د ګوند په مرکزی کمیټه کښی پاته شو . د وفاداره شاګردلقبونه او د چاپلوسی داسی نوری وسیلی وی چی امین ئی د تره کی غوندی د بی کفایته کس د ستونزی مارجوړ کړ .

تره کی ته به چی د «شرق نابغه» او د «لوی تیوری ورکونکی» خطاب کیده نو د هغه د جهالت اوناپوهی په دنیا کښی به د ځان ستاینی ، ځان لیدنی اوغرور وریځی راخوری شوی تردی چی هغه به باور کاوه چی ګنی رښتیاهم د «بزګرلور» د یوه کلیوالی خیالی ناول په لیکلو سره د نبوغ او پوهی تررروستیو پوړ یو رسیدلی دی. امین هم همدا غوښتل چی د یو چا د غرور او ځان ستاینی په خیالی دنیا کښی دخپل ځانګړی قـدرت او جابرانـه تسلط مانـی آباده کړی .

خو امین هم د غـرور ، ځان ستاینی او د هغه د الحادی نظریاتو او افکارو پـه مرسته د یوه وینـه څښونکی دیکتاتـور په څیر ، ملت

د ۱۳۵۶ کال په آخـیر کی د محمد داود وراسته رژیم او نورو ډلو ټپلوهم ونه کولای شـول ترڅـو د افغانستـان د اسلامی غورځنګ دموجودیت څخه چی پراصیلو فکری او عملی ستنو ولاړو سترګی پټی کـړی د افغانستان د اسلامی حزب د امیر انجنیرحکمتیار نوم د کابل راډیو ، ورځپانو او مجلو له لاری د یوازینی مخالف پـه توګه یاد کـړای شو . پـه هم هغـه وخت کی دتاس ازانس او دبی‌بی‌سی راډیو کتـونکو وروور انجنیر حکمتیاردافغانستان‌دسراسری اسلامی غورځنګ د ځوان مشر او د محمـد داود د حکومت د کلک مخالف په توګه یو « دسترګو اغـزی » وګانـه ځکه نو پـه کابل کی د شوروی اتحاد د سفـارت له مینځ څخه د «کا جی بی» د مرکزی اداری دجاسوسانو په وسیله دیوی خونړی کودتا پلان جوړ کړای شو .

او خاوره د خپلو ناوړه هیلو قربانی کړل هغه غوښتل چی د اسیا پهدی برخه کښی د افغـانی «کاسترو» رول ولوبوی خو افغانستان د لاتینی امریکاڅخه زیات‌تاریخی‌اوجغرافیاوی واټن لری. د دی سره سره هم داد «افغانی سوسیالستی ټولنی» جوړونکی چی په نوی دول وژلو سرمئی دنوی دول بدلونونو د راوستلو انتظار ایسته د«شرق دنابغه !» د«افغانستان د خلکو د ستر مشر !! او « لـوی تولنپوه !» نور محمد تـره کی کاغذی مجسمه‌ئی دمالوچو دیوه کوچنی‌بالښت پـه وسیله رالسکوره کړه ، او بیانو امین یوازی د سپیده داغ قوماندان

نه بلکه د توری شپې قوماندان هم بلل کیده. حفیظ الله امین هم دخپلې دیکتاتوری د پیل څخه د تاریخ د ټولو دیکتاتورانو پردود خلکو ته داډ ورکاوه چې په صبر او امن! سره دې ژوند وکړي نو ځکه د «عدالت ، مصئونیت او قانونیت!» شعارونه ئې راوایستل او په وارخطائی سره ئې د ځینو هغو شهیدانو لست هم خوړنـد کړ کوم چې د ثور د خونړی کودتا وروسته د ده او د ده په خیر د نورو وینه څښونکو کمونستانو په لاسونو شهیدان شوی ؤ. د خپل خوښی او غوښتنی سره سم ئې نوی غله او نوی دارماران دگوند په مرکزی کمیته او حکومت کښې ورگډ کړل . د پاکستان سره د مستقیموخبرو اترولپاره ئې هلې ځلې پیل شوی خو د دې ټولو سره سره ئې په سرحدی سیمو او ؛ پاکستان کښې دوران کاری، پیسو ورکولو، او نورو راز ، راز عملونو په سرته رسولو د افغانستان داسلامی نهضت د له مینځه وړلو خیال په سر کښې گرځاوه . یوازی په کرمه ایجنسی او نورو قبایلی سیمو کښې ئې د پنځو زرو میلونوزیاته وسله او په میلیونونو افغانی وویشلې او دا ټول پروگرام د روسی سالاکارانو پـه مستقیمه لارښوونـه او لازمو سادی مرستو سرتـه رسیده . خو روسانو د دی لپاره چې گنی وبـه کولای شی د افغانستان پـه باتور او مسلمان اولس بانـدی خپلـه د رسوائی او وحشت نه ډکه وا کمنی ټینگه کړی خپل یولک او دیرش زره په ټینکونو او الوتکو سنبال پوځ ئې افغانستان ته را داخـل کړ او پدی ترتیب ئې د حفیظ الله امین د حکـومت تختـه رانسکوره او پرځای ئې ببرک کارمل «دافغانستان د خلکو د دموکراتیک گونـد ! ! » د عمومـی منشی او د افغانستان د دموکراتیک جمهوریت! دانقلابی شوری! د رئیس اوصدراعظم په توگه کیناوه . د وژنی او لوټونی مرکزی اداری « خاد » د روسانـو ترمستقیمی څارنی لاندی د«K,G.B» د پیژندل شوی جاسوس ډاکتر

«نجیب الله» پـه مشری په وژلـو ، ځورولـو او لوټولـو پیـل وکـړ او برسیره پردی نجیب الله د یو زیات شمیر، پیسو پـه ویشلو او سرحدی سیمو تـه د خـاد د جاسوسانـو پـه لیږلـو روسان د پولو او سرحدونو په لوړو لمسول ترڅو د هغوی پـه خیال د افغانستان د مسلمانو مجاهدینو هلی ځلی د پولی هغه لوری تـه ورشنډی کـړی او پـدی ډول د پاکستان د حکومت او خلکوترمینځ هم د ناباوری اورونـه بل کانـدی بلی خوا ته روسانو د کابل دګوډاګی رژیم پـه مرسته د افغانستـان د مسلمانو خلکو د غولولو په خاطر د خپل تیری د لمړلیو ورځو څخه په راز ، رازچلونو پیل وکړ د«پلار وطن ملی جبهـه !» نی جوړه کـړه ، دقبایلوعالی جرګه !» پرانستل شوه ، «لوی جرګی !» تهٔی هم څـه ناڅـه کسان راؤ بلل. د«اوقافو او اسلامی شوؤنو !» وزارت جوړ شو .

د مجاهدینو په مختلیفو سورچلونو او سنګرونـو یرغلونـه سخت کړای شول خو د دی ټولـو هلوځلو سره سره روسانو «د خپل مرګ توره په اوبو» کښی لیدله او بالاخیره بیائی هم د شاګرد پـه وسیله د استاد د وژنی تجربه را ژوندی کړه او د دی لپاره چی ګوا کی کولای شی دډاکټر نجیب په رامینځ ته کیدو بـه «ټول مجاهدین تار او مار کړی» «سرحـدی سیمی بـه پـه بـل مخ واړوی» «د مجاهدینو مرکزونه بـه له مینځه یوسی !». پښتانه به سـره یو موټی کـړی او پرهغوی بانـدی به خپله د شرم نه ډکه باداری جاری وساتی! نوئی «نجیب الله» د « خـاد » پخوانی رئیس د کمونست ګونـد د عمومی منشی په توګه وټاکه چی دروسانو دا عمل او د هغـوی د پخوانی ماتی خوړلی کړنلاری پرمخ بیول د دوی د رسوائی نه ډکی ماتی خوړلو ښکاره ثبوت دی روسان او د هغوی داخلی تالی څټـی بایـد یاد ولـری چی د افغانستان ملت د دوی پدی ډول چلونو او دباؤ باندی نشی غولیدای او پښتون ملیت او پښتانـه قبایـل هم د لاری د سرګوله نـده . خو وګـورو چی د افغانستـان د مسئلی «د پـه وینو لړلی پرهـار» لپاره به ډاکټر نجیب الله څـه وکړی !؟ ښکار داده چی دی هم د خپلـو ښوونکو او مشرانوغم لړلی تاریخ ته ځیږشی.

د افغانستان د اسلامی انقلاب
د بریالیتوب په هیله

ترهٔکی تـه به چی د «شرق نابغـه » او د « لوی تیوری ورکـونکی » خطاب کیده نو د هغه د جهالت او ناپوهی په دنیا کی به د ځان ستاینی ، ځان لیدنی او غرور وریځی را خوری شوی تـردی چی هغه بـه باور کاوه چی ګنی ربښتیاهم د « بزګرلور» د یوه کلیوالی خیالی ناول په لیکلو سره دنبوغ اوپوهی ترورو ستیو پوړیو رسیدلی دی . امین هم همـدا غوښتل چی د یو چا د غرور او ځان ستاینـی پـه خیالی دنیا کی د خپل ځانګړی قدرت او جابرانه تسلط مانی آباده کړی .

نظرگزرایی برمتن رویدادهای جهادی خانهٔ خلق (!)

*** پیام صلح و تشدید وحشت !!!**

*** روسها در خوست پکتیا آنچه نمیخواستند ببینند ، دیدند .**

*** ضربات کوبندهٔ مجاهدین بربادار و مزدورش یکسان وارد شد .**

آغاز سال هجری شمسی و تابش اولین طلوعش برپیکر خون آلود و وارستهٔ میهن عزیز ما افغانستان، زمینه هایی را با خود داشت که از یکسو وحشت و بربریت روسهای وحشی را بمثابه ستون داغی دربین رویدادهای فاجعه آفرین جهان که ابرقدرتهای خود کامه آن را به راه انداخته اند به نمایش گذاشت و از طرفی هم حماسه آفرینیهای مجاهدین قهرمان افغانستان را بحیث سند قاطع و شکننده طلسم طاغوت کمونیزم در برابر انظار جهانیان قرارداد .

گفته های ضد و نقیض امپراتور روس «گورباچف» ؛ که گاهی افغانستان را زخم خون چکان قلمداد میکند وگاهی هم اقوال «برژنف» و یاران رفتهٔ دیگرش را در رابطه با قضیهٔ افغانستان تکرار میکند ، گذشته ازجنبه تبلیغاتی پروپاگندی اش اصرار برآن دارد که هنوزهم حکومت دست نشاندهٔ خودش در کابل ، برحق است و ملت بیست میلیونی افغانستان ـ از اینکه در برابر برهم زدن منافع روسیه و آزادی کشور شان با در نظر داشت حفظ هویت اسلامی کشور و اقامه حکومت اسلامی ، قیام کرده اند ـ راه خطا را درپیش گرفته ، شرق را برغرب میزند و تنابهای زمین را به چوب منافع خودگز میکند و برای اینکه ملت مجاهد افغانستان را بدنام ساخته باشد و اجنتهای خودش را سند برا أت بدهد ـ در براه انداختن پروسهٔ حل سیاسی قضیهٔ افغانستان، از کسانی ضمانت عدم مداخله (!؟) را برحکومت دست نشانده اش میخواهد که حتی هیچ پیوندی بجز از روحیهٔ انسان دوستی با ملت و سرنوشت ملت ما ندارند ؛ روبهمرفته قرار می شود که با به راه انداختن حل سیاسی قضیه افغانستان نمایندهٔ دولت دست نشاندهٔ کابل پشت به پشت به وساطت «کوردوویز» نمایندهٔ ویژهٔ سرمنشی سازمان ملل، مذاکرات شان را آغاز کنند ـ میقات این مذاکرات که طرفهای ذیدخل در قضیه ـ در آن روسیه و امریکا و پاکستان و کابل تحمیل و پذیرفته شده بودند قرار گذاشتند که در دو هفتهٔ اول ماه پنجم عیسوی سال جاری مذاکرات شان را درباره آغاز و ادامه دهند .....

نظرات مختلف مبصرین سیاسی

محمد معروف فروغگر

افغانستان و تاثیر آن برسیاست روس و

جهان ، تبصره های گرم و زنندهٔ رسانه های گروهی ، پیش‌بینی‌های ضد ونقیض محافل وحلقه های سیاسی رستاخیز عجیبی را در قلم روجهان ما به راه انداخته بود - هنوز این مذاکرات آغاز نشده بود که استکبار جهانی به سردمداری روس بعد از آنکه با زمینه سازی های تخریبی اش مشکلاتی را در منطقه خلق کرد و به امید اینکه توجه جهان بالاخص کشور انصار ما را از آیندهٔ خودش ومجاهدین افغانستان دور سازد قوای تمام عیارش را بر ولایات جنوب شرق افغانستان قوماندهٔ یورش بر مراکز مجاهدین داد ؛ روشن است که نمایش قدرت خارجی وتشویش های سیاسی داخلی طبعاً برچرخهای سیاست یک دولت تأثیر چه کم و چه بسیار میاندازد ؛ بنداء این حملات وحشیانه اش را هرچه بیشتر شدت بخشید .... مردم که در همهمهٔ حل سیاسی قضیهٔ افغانستان نفس های گوناگون میکشیدند - این عملکرد روسها پشتوانهٔ اعمال گذشتهٔ شان ؛ مبنی بر اینکه :

«هرگاه روسها حل سیاسی قضیهٔ افغانستان را عنوان کرده اند با استفاده از حربهٔ اغفال - ملت ما را از پشت سرخنجر زده اند» شد و همه دانستند که گپ از چه قرار است؟ ....

این حملات روسها از نازیان آغاز شد :

در هفتهٔ دوم فبروری ۱۹۸۶ ، که مصادف است با اواخر دلو ۱۳٦٤ هجری شمسی قطعات و جزوتامهای

داهم د وحشی دښمن د بې‌ځیانو انجام په جهاد وال او ش و ره عونو و نوکی

جبری ساخته شده فرقه ۸ ریشخور فرقه غزنه ، فرقهٔ ۱۱ ننگرهار با قطعات و جزوتامهای نظامی روسی بسوی نازیان حمله ورشدند ؛ در حالیکه ذریعه هشت صد عراده‌تانک و پنجاه پروند تیاره همراهی میشدند داخل منطقه شدهٔ و دست به عملیات تهاجمی زدند ؛ گرچه در طول راه ؛ آنگاه‌که قنوای دشمن داخل منطقهٔ نازیان میشدند ، با مقاومت شدیـد مجاهدین قهرمان روبرو شدند وتلفات جانی‌ومالی‌زیادی‌دیدند، با آنهم‌داخل منطقه شده و امواج توفنده درگیری درآنجا خوب محسوس بود ، مجاهدین با وحدت کامل ، چون مشت‌کوبنده برفرق دشمن وارد شدند و بعد از چهل روز نبرد شدیـد ، روسها و مزدوران شان را چنان شکست‌فاحش دادندکه حتی نتوانستند مرده های خود را از میدان نبرد بیرون‌کشند؛

قوماندهٔ این نبرد حماسه آفرین را برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان بعهده داشت.... راپورهای ثقـه‌یی که از سنگرهای گـرم جهاد رسیده حاکی از آن است‌کـه روسها و مزدوران آنها در این نبرد.٤روزه تلفات ذیل را از خود بجا گذاشتند :

۱- ۳۰۰ عراده تانک .

۲- ۳ پروند طیاره .

۳- ٦ پوسته دشمن بکلی‌نابودشد.

و هم چنان مواد ذیل طور غنیمت به دست مجاهدین افتاد :

۱- یکپایه چهار میله دافع هوا .

۲- یکمیل زیگاویک .

۳- شش میل دهشکه .

٤- چهار میل P. K .

٥- ۳۵ میل کلاشینکوف .

و بـه صد ها هزار فیر مرمیهای مختلف النوع ؛

به تعقیب این جنگ و شکست فاحش روسها در نازیان امپراتـور روس قضیـه را دستگردان ابر قدرتها نموده و چند روز دیگر نیز جهان را مصروف این موضوع داغ بین‌المللی نمود ؛ چون بامـلاحظهٔ پس منظر حمله برنازیان که استوار بود برخوشباوریهای گورباچف بـه وعده هـای میانتهـی «ببرک کارمـل» : (البته ببرک به او وعده داده بـود که راه مجاهدین را به کمک قبایل سد کرده میتواند و به اندکترین فرصت مراکز جهادی مجاهدین را میکوبد) و نتیجه گیری از این خوشبـاوری کـه بـه قیمت شکست نظامیان روس در این جبهه تمام‌شد؛ ببرک کارمل استمراض شد و روانهٔ سلامی بادارانش درکرملین— سپس بتاریخ ۳ اپریـل ۱۹۸٦—۱٤ حمل ۱۳٦٥ به منظور سدسازی راه های ستراتیژیک مجاهدین سرکوبی‌مراکز

یو روسی وژل شوی پوځی دجهـا دوال عنو نه په‌ښتا وحناکی

دسلګونو نیول شویو شوروي پوځیانو څخه یو ه ډله

بزرگ آنها و انتقال جنگ به سرحدات پاکستان جهت بدنامی این کشور ....قوای بزرگ و تا به دندان مسلح روسها بر مناطق جنوبی افغانستان و بر حوزه‌های جهادی سر روضه، ژوره و حوزه های دیگر ولایات پکتیکا و پکتیا یورش بردند ــ درگرما گرمی جنگ ولایات جنوبی افغانستان، در ولایات سمت شمال و ولایات غربی افغانستان نیز جنگ شدت گرفت و آتش نبرد و مقاومت بی امان مجاهدین علیه روسهای سفاک زبانه کشیدن گرفت، شهر قندهار، هرات، دره های پروان کاپیسا و غزنهٔ مردخیز و ... شاهد حماسه افرینهای مجاهدین قهرمان ما بود ــ ضربه‌هایی که درگوشه و کنار افغانستان براستکبار روس وارد شد، تزلزل در ارکان سیاسی مزدور خانهٔ کومیساری کابل یا به اصطلاح جمهوریت (!) دیموکراتیک (!!) خلق (!!!) افغانستان رخنه نموده ــ باندهای خلق و پرچم یکی در برابر دیگر مبارزه طلبی میکردند .....

و بدین سان خوست پکتیا شاهد وحشیانه ترین حملات هوائی وزمینی روسها بود که مقاومت آغاز شد.

برادر حکمتیار امیر حزب اسلامی افغانستان جهت تنظیم و رهبری جبز و تامهای تعرضی مجاهدین و بلند بردن روحیهٔ رزمی آنها در روز چهارم جنگ از پشاور وارد ساحهٔ جنگ گردید و به درایتهای مدبرانه اش قوماندهٔ مجاهدین قهرمان آن منطقه را به دست گرفته وعملیات همه جانبه را علیه روسها آغاز کرد این جنگ (۱۹) روز طول کشید که در نتیجهٔ آن روسها بابجا گذاشتن هزاران کشته، ۱۷ پروند طیاره و به ده ها عراده تانک و وسایل حمل و نقل و چهار صد تن اسیر، فرار را برقرار ترجیح داده، شکایات شکست فاحش شان، «ببرک کارمل» را از تختهٔ بازی شطرنج روسها به‌زیر انداخته و نجیب الله‌رئیس خاددستگاه دست نشانده و مزدود کابل که یکی از اختنهای معلوم الحال K.G.B است در جایش جاگرفت، بنگاه‌های خبری جهان خبر دادند که درآن روزها پیرامون کمیته‌مرکزی حزبی صداهای متواتر شلیک سلاحهای خود کار و اتومات شنیده شده و احتمال آن میرود که برادر کارمل از بین رفته باشد، خودکارمل غائب است،

ارگانهای نشراتی دولت مزدورمتوقف و در گوشه و کنار شهرکابل امنیت را روسها خود به دست گرفته اند... روی کارآمدن «نجیب» به این منظور است که «کارمل» نتوانست طرف قناعت بادارانش قرار بگیرد، مردم خود را قناعت بدهد ، در دولت اشخاص غیر حزبی (!) را بگنجاند و با مردم قبائل که اکثریت قاطع شان پشتو زبان هستند موافق آید ؛ بناء گورباچیف از وی بیزار شد و دیگر نخواست دردسری در رابطه با — پاسخ به سوالات کمیتهٔ مرکزی حزب کمونست ، اعضای دستگاه جهنمی K.G.B وجهان برایش ایجاد شود ، فلهذا وی را دورساخت و «نجیب الله» را که به زعم وی : بتواند ملتش را قناعت بدهد ، برخون ۱،۱ ملیون شهداء و راستهٔ افغانستان خاک بپوشاند ، خانه ها و کاشانه های سوختهٔ مردم رانادیده بگیرد ، پنج— شش ملیون مهاجرین را آبرومندانه به خانه های شان بیاورد ، عناصر ضد انقلاب (!) را سرکوب نماید ، تدارک دیده و به سمت قدرت سیاسی دولت دست نشانده اش در کابل گماشت ....

«کارمل» که در روز های ابتدایی دوری از قدرت (!) غائب بود — در همین نزدیکها بازهم در کمیتهٔ— مرکزی دیده شده است ؛ اینکه انگیزهٔ رجوع مجدد وی به کمیتهٔ مرکزی هر چه باشد خواهد بود ؛ ولی او با خود اندیشیده است که بار دوم خشمی شدن از «بادار» به مرگ حتمی اش تمام میشود بهتراست آشتی کند

الحمدلله ملت مجاهد ما با تکرار حوادثی چون بمیان آمدن «نجیب الله» آشنا بوده و ماهیت فرمانروایی این نوکران بی مزد را خوبتر درک کرده اند و عقیده کامل دارند که انجام وی نیز چون یاران گذشته اش (نور محمد تره‌کی ، حفیظ الله امین ، ببرک کارمل و بادران شان) خواهد بود و مکر شیطان ز حزب آن در برابر تدبیر خدا(ج) نقش برآب است و دور نیست که آوازه های حل سیاسی قضیهٔ افغانستان را نیز میلهٔ تفنگ مجاهد در نطفه خنثی کند و آنها به آن مرام شان برسند که آرمان ۱،۱ ملیون شهید بخون غنوده و کشور در آتش سوختهٔ آنها است.

(وما ذلك علی الله بعزیز)

صدق الله العظیم

دوڅل شوي يو څيا نوځخه ژوندي نمونه چې دجهادوال عونډ په نږدې کې پرانه دي

روزی حضرت محمد ﷺ جهت خواندن خطبه روی منبر بالا میشدند؛ وقتی که در خطوهٔ اول منبر قدم نهادند ، فرمودند :

« آمین» سپس قدم به خطوهٔ دوم منبر ماندند باز هم فرمودند

« آمین» بعد از آن در پایهٔ سوم منبر قرار گرفتند ، باز تکرار کردند ؛

« آمین» ؛ چون حضرت پیامبر ﷺ از خطبه فارغ شدند در پاسخ صحابهٔ کرام گفتند : جبرائیل علیه السلام نزدم آمد ، چون من بر اولین خطوهٔ منبر قدم نهادم ، جبرائیل فرمود که : هلاک و برباد ، باد کسی که بروی رمضان میاید ؛ ولی مغفرت نصیبش نمیشود ! ! !

من گفتم : «آمین»

سپس من در خطوهٔ دوم قدم نهادم ، جبرائیل گفت : هلاک و برباد باد شخصی که در برابرش والدینش زنده اند و یا یکی از آنها حیات بسر میبرد و اوخدمت ایشان را میکند ولی به جنت نمیرود !!! من گفتم : «آمین»

و وقتی که من در خطوهٔ سوم منبر قدم گذاشتم ، جبرائیل گفت : هلاک و برباد، باد کسی که نام شما در برابرش قرار میگیرد و بر شما درود نمیگوید ، من گفتم : «آمین» !!!

سیاست تعویض پی در پی چهره های روسی در کابل یاد آور ضرب‌المثل (پاچا گردشی افغانستان کهن)

در افغانستان کهن هنگام تغییر و تحول سلاطین ضرب المثل «باز پاچا گردشی شد» سر زبان ها بود و این جمله درهرمجلسی اینجا و آنجا درمیان افغانها زمزمه می شد . این ضرب المثل، تراوشی از واقعیتهای حاکم اجتماعی آنزمان وگویای جو نا آرام سیاسی و حکایتی از تقلا و کشمکش زور گویان قداره بند آن عصر بود . پاچا گردشی ثمرهٔ جاه طلبی و رقابت اربابان زور و زر و تزویر، وانعکاسی ازآلام وناآرامیهای مردم این سامان بود.. پاچا گردشی در فرهنگ آنروز عوام به مفهوم عدم ثبات سیاسی حکام و زیرو رو شدن زمامداران وگاهی هم به معنی جنگ و چاقوکشی ناز پروردگان ، برسبیل رقابت درگرفتن تاج و تخت شاهان تغییر می شد .

در آنزمان پایه های قدرت حاکم وقت (پاچا) از استحکام برخوردار نبود ، پاچا همیشه در نگرانی اسقاط از سریر قدرت به سرمیبرد و تمام تلاشش براین محور میچرخید که تاج و تخت را چگونه از گزند آفات درامان نگهدارد، همنوا باپاچارعیت نیز نا راحت بود و ازبسکه فرد فرد رعیت در طول عمرش باگردش پاچاهان بیشماری معتاد شده بودند ، در پایان هر روزی انتظار پاچای نو و رسم دیگر را میکشیدند . آری ! تاریخ آریانای کهن خراسان دیروز و افغانستان امروز سراسر مشحون از حکایات پاچا گردشی ها (پاچا شدن ها و پاچا کشتن ها و ...) است . هنگامیکه سکندر مقدونی ، تیمورلنگ، چنگیز ، انگلیس ها و... به افغانستان کهن لشکر کشی کردند، پادشاهان زیادی را بی تاج و تخت و غلامان بی شماری را صاحب تاج و تخت نمودند ، تا آنکه چرخ گردونه هستی اینبار نوبت را به روسها داده است اینها نیز به تأسی ازروش اسلاف خویش با (نیت سوء وچشم پرآزو طمع) با دو صد هزار عسکر سرخ بسوی سرزمین اسلامی افغانستان (مأوای شیرمردان دلیر) یورش آوردند .

بهرصورت رسم پاچا گردشی در طول تاریخ پرماجرای افغانستان بطور کل بیانگر یک حقیقت است و آن اینکه افغان های غیور در طول تاریخ در برابر حکام مستبد سکوت و خاموشی اختیارننموده و به ننگ اسارت تن در نداده اند ، اینها با گشودن باب محاسبه ، با شمشیر براق خود از پیش رو وسیلی عبرتناك دهر از قفاء بقوت همدیگر برناحیه خاطی جباران حواله گردیده ، یکی پیدیگر آنها را روانه جهنممینمودند و از همینجا اصطلاح پاچا گردشی شایع شد ، مزدوران دست نشانده سکندر و تیمور و چنگیز و انگلیس

نوشته : اعزامی

به لقب پادشاه درافغانستان باچنین سرنوشتی مواجه شدند.

آنگاه که اربابان زور دریافتند «افغان زمین» غیرقابل تسخیراست، از سرسودای استثمار این مرزوبوم منصرف شده با سرافکندگی راه فرار پیش‌گرفتند و با خط زرین در پیشانی تاریخ این جمله را ثبت کردند که

«افغانستان آزاده و قهرمان تسخیر ناپذیر است.»

ولی! افسوس بحال روسها که خود را صاحب نیمی از کره ارض میدانند و در فهم کرونولوژی و جامعه شناسی جهان سرآمد روزگار، مگر از واقعیت های حماسه آفرین تاریخ گذشته افغانستان وازشکستهای فضیحت بار سکندر و چنگیز وانگریز درین خطه اسلامی، درسی عبرتی نگرفته، نا سنجیده پای قشونش را در سودای دستیابی به آبهای گرم بحرهند و نفت خلیج فارس، درگیر جنگ بی نتیجه و خانماسوز نمودند. شاید هم روسها پنداشته بودند که لشکر مجهز، بیشمار و جنگ دیده کرانه های ارال وبالتیک ودانیوب که در معرکه دو جنگ جهانی فاتح برآمده اند، قادراند طلسم شکست ناپذیری افغانها را بشکنند و بااشغال افغانستان، حلقه محاصره مذهبی واقتصادی روسیه را به سمت جنوب ببرند. ولی پیامد برخلاف توقع چنان شد که روسها طی هشت سال جنگ متواتر و بلاوقفه که به شواهد مؤثق بعد از جنگ های جهانی، پرهزینه ترین جنگ برای روسها است، کوچکترین موفقیتی دراهداف پیشبینی شده شان بدست نیاوردند و آنچه که روسها ازین جنگ کمائی کرده اند فقط هلاکت است وتباهی و شکست و فضیحت . .

زمامداران روسی نیز به تبعیت از دیگر زورگویان و فرعونیان سلف خود، در پهلوی اینکه لشکرسفاک سرخ را با ساز وبرگ نظامی‌عصری به افغانستان فرستادند، ظاهراً آدمکهای بی اراده و مسخ شده‌یی را در چهره انسان برکرسی اقتدار کابل نصب کردند. این آدمکها تجسم عینی همان شاهانی اند که در گذشته چنگیز وانگریز آنها را ملعبه حرص و آزخود ساخته بودند. هشت سال از تجاوز نظامی غارتگران لشکر سرخ برافغانستان میگذرد و طی این مدت این پنجمین باریست که روسها در کابل مهره می کشند و مهره می سازند، سیاست مهره سازی روسها بار دیگر همان ضرب المثل افغانستان کهن (باز پاچا گردشی شده است) را زنده نموده است. اینبار نیز دلیر مردان مجاهد افغان از ارتفاعات غرور آفرین پامیرو سپین غرگرفته تا کرانه‌های مردخیز فاریاب و هیرمند برای تار و مارکردن قشون سرخ که چون عقا شان شبگردو کلاغان سیاه چرده برسرزمین عقابان بلند پرواز سایه افگنده اند، کمرهمت بسته وبا کشتن وبستن هزارهزار روسی وکمونیست،

طی هشت سال این پنجمین باریست که روسها درکابل مهره می کشند و مهره می سازند

دمار از دماغ زورگویان جنایت پیشه کرملین برآورده اند. دستاورد جهاد بازهم چون گذشته گردش است، گردش و زوال فرعونیان زمان وتعویض مهره های بی ایمان، توگوئی چرخ گردونه همیشه زنده هستی با سرعت سرسام آوری به پیش میرود وآماج حرکتش درجهت احیای اسلام و ازهاق کمونیزم است! آنسوی آمو در (ماسکو) انعقاد پیاپی محافل تشییع جنازه سران کرملین!! و اینسوی آن در (خانه خلق کابل) هنگامه مهره سازی و سرزدن عمال کرملین!! آن طرف بریژنیف و آندری پوف و چرنینکو از فرط تب و درد جهاد در پشت کرسی اقتدار سکته کردند!! این طرف تره کی وامین و ببرک درکرسی جهنم سوزان جامعه بدون طبقه سوختند!!

زیرو رو شدن عمال کرملین در کابل برای افغانها بازهم تکرارسنت حماسه ساز پاچا گردشی دوران کهن است. عمال و مهره های کرملین مانند شاهان عهد باستان زودگذر و زبدگونه اند. چون زبد بحکم خداوند محکوم به جفاف است، پس لابد مهره های کرملین نیز یکی پی دیگرمحکوم به فنا! مهره ها مانند شاهان! ثبات ندارند و هر آن دست خوش تغییر وتحول و ایجاد واسقاط.

آنچه که مایه تعجب است وشاید هم هر انسان صاحب عقلی این اعجاب را در سیاست مهره کشی و مهره سازی روسها لمس کرده باشد وآن جفای کرملین نسبت به مهره ها ومزدورانش است!! هرچند ازبرکت و تأثیرات پربار جهاد است که فرعونیان کرملین سکته می شوند و عمال آن خفه! مگراین خود روسها اند که گویا دست در دست ذوانتقام روزگارگذاشته و تباهی این دو دست مشت کوبنده یی شده برفرق مزدوران! داستان مضحک تعویض مهره های کرملین در کابل شاهدگویای جفای کرملین نسبت به مزدورانش است.

این خود روسها بودندکه مدت درازی ظاهر شاه را پادشاه مترقی خطاب می کردند و از وجودش منفعت ها کمائی کردند، ولی منفعت یابی از ظاهر شاه برای روسها حد و معیاری داشت و امکان نداشت که ظاهر شاه همیشه قبله آمال روسها باشد. چنانچه بعد از مدتی بهمین دلیل او را شاه فرتوت خطاب کردند و با شوهر خواهرش (داؤد) که چهره چپی و مورد نظر روسها در همان مقطع زمان، تعویض نمودند، ادامه و مفیدیت اندیشه چپگرائی داؤد هم برای کرملین حد و مرزی داشت، چنانچه بعد از انقضای مدت چهار سال که آنگاه دیگر «ایدیالوژی ملی» داؤد مفید فایده یی برای روسها نبود، او را نیز خود سرزدند و بجای آنکه خدمات داؤد را برای روسیه در عرصهٔ چهار سال ریاست و ده سال صدارتش بستایند، برعکس او را نمونه مستبد ترین چهره شاهان زمان خطاب نموده ومحکومش کردند! تا آنکه بر ویرانه های بیداد و ستم سلطنت داؤد، تره کی با ایدیالوژی

حالا هم فرصت است که نجیب مزدور و مهره تازه وارد با قبول جسارت لحظه یی ازگورباچف وفرامین کرملین روی برتافته و سربگریبان نماید و نگاه کند که سرانجام (رفقای عزیز و دوستان همفکرش (تره کی، امین وکارمل) با آن همه خوش خدمتی برای روسها به کجا منتهی شد؟! فقط حاصل مثبت همین تأمل است که نجیب و بازماندگانش را از زیر ساتور روسها رهائی می بخشد.

افغان های غیور درطول تاریخ در برابر حکام مستبد سکوت و خاموشی اختیار ننموده و به ننگ اسارت تن در نداده اند ، اینها با گشودن باب محاسبه ، با شمشیر براق خود از پیش رو وسیلی عبرتناک شان از قفاء بقوت همدیگر برناصیه خاطی جباران حواله گردیده، یکی پی دیگر آنها را روانه جهنم مینمودند .

دوران ساز طبقه کارگر (!) روی صحنه آمد هر چند تره‌کی با اندیشه کمونیستی و حلقه سفت غلامی اش تصور می شد عمر درازی نسبت به داؤد داشته باشد ولی جنجال غلامان به سرگرفتن قدرت ، روسها را و اداشت تا تره‌کی را باوجود شهکاری یک عمر فعالیت در رهبری حزب دیموکراتیک خلق و استعدادتیوری سازی در ترویج مکتب مارکسیزم در جامعه افغانستان ، باگذاشتن بالشت مهمانخانه خلق بردهنش خفه نمایند و بعنوان فرد نابکار و مسؤول همه جنایات دوران انقلاب ازصحنه بردارند ! بهمین روال بود، سرنوشت نکبتبار اخلاف ایشان امین و ببرک که تصویر آن پیش چشم هرانسان کره ارض زنده است .

درفرهنگ کمونیزم مهره ها حکم پرزه ها را دارند ، همان طوریکه پرزه ها باید برای مدت معینی در ماشین کار بدهند ، مهره ها نیز برای زمان مشخصی استخدام می شوند .

به مجردیکه ماموریت یک مهره ختم شد و بودنش برای ارباب بلا استفاده ، دردم او را به گودال نیستی میفرستند بدون آنکه کوچکترین اعتنائی به سابقه کار و فعالیت و خدماتش نمایند .

تاریخ سراسر آگنده از جنایت وکشتار شصت و نه ساله کمونیزم که ارمغانی جز ویرانی و تباهی برای بشریت نداشته، عمال ومزدوران کرملین بیشتر از همه وحتی فضیحت بار تر از دیگران مورد سرزنش و محکومیت قرارگرفته اند ، داستان جفاکاری زمامدان روس نسبت بعمال شان در افغانستان ، یمن جنوبی ، سومال ، اریتیریا ، فلسطین و . . . و حتی کشتار و ترور افراد وابسته بجناحهای مخالف کمیته مرکزی حزب کمونیست در داخل مقر کرملین شاهدگویای این مدعااست که کرملین به تأسی از طرزتفکرمنحط مارکسیزم کوچکترین وفائی به دوستان و عمال خود ندارد و البته این روش همیشگی ، ماحصل هرطرز فکرمادی خصوصاً کمونیزم است .

مهره تازه وارد روسها در کابل (داکترنجیب الله) که اخیراً بعوض ببرک به کرسی قدرت نصب گردیده تکرارپاچا گردشی دیروز ونیز مهره سازی امروز است . این مهره باید به عاقبت کار اسلاف خود بیندیشد و یقیناً او نیز دیرو یا زود در آینده نزدیکی به چنان سرنوشتی گرفتار خواهد شد ؛ زیرا کمتر مهره روسی است که بمرگ خود و یا بدست دیگران نابود شده باشد ، عمال و مزدوران روسیه همیشه بدست روسها سرزده شده اند و به تعقیب آن مهره دیگری روی صحنه آورده شده است .

افسوس که آئین کمونیزم ، آئین تخدیر ذهنیت توده ها است وگرنه درک سیاست مهره کشی روسها ، درس عبرتناکی است که هرکمونستی باید همصدا با دیگران به مارکسیزم لعنت میگفتند وکمونیزم به گودال نیستی سقوط میکرد .

حالا هم فرصت است که نجیب مزدور و مهره تازه وارد با قبول جسارت لحظه‌یی از گورباچف وفرامین کرملین روی برتافته و سربگریبان نماید و نگاه کند که سرانجام رفقای عزیز و استادان همفکرش (تره‌کی ، امین و کارمل) با آنهمه خوشخدمتی برای روسها به کجا منتهی شد ؟! فقط حاصل مثبت تأمل است که نجیب و با زماندگانش را از زیرساتور روسها رهائی میبخشد .

د مولوی عبدالولی فیضان لیکنه

د یوه مبارز او مجاهد مسلمان صفتونه

خبره نی منی دهغه پیر د خدای(ج) د نعمتونو په لړی کی واقع دی . د هغه دا خپل ذاتی کمال نه دی بلکه د خدای(ج) د رحمتونو او نعمتونو څخه یو رحمت او یو نعمت دی . او مؤمن باید پدی خوښی او راضی وی او خپل سعادت ئی وګڼی ددی نعمت قدر دانی د هغوی سره مینه ، خدمت ، مرسته او خوشحالـه ساتل دی ، په بل ځای کی خدای(ج) رسول الله(ص) ته د هغه لمړنی کمزوری خطرناک حالت چه وروسته د خدای په تأیید او د مومنانو په کومک او زیاتوالی سره بدل شو یادونه کوی :

و اذکروا اذانتم قلیل مستضعفون فی الارض تخافـون ان یتخطفکم الناس فا اوکـم وایدکم بنصره و رزقکم من الطیبات لعلکم تشکرون .
(انفال : ۲٦)

تاسو هغه وخت دریا دکړی چه کله تاسو لږ او په مځکه کی هم کمزوری وی ویریدلی چه ترڅو خلک تاسو ختم او ونه تښتوی نو (خدای(ج) تاسو ته په (مدینه) کی ځای درکړ او تاسو ئی پخپـل نصرت سره قوی کړی ، له پاکو شیانو څخه ئی تاسو ته روزی درکـړه ددی لپاره چه تـاسو شکر و باسی . نو د هغوی پخوانی حالت څخه د قـوت او عزت او شوکت حالت ته راتګ تـه ی نعمت وویل : او په اخرکی دشکراو قدردانی یادونه کړی. د هجرت په نهم کال دعربستان مختلفو قبیلو او قامونو د ایمان را وړلو لپاره مدینی ته د رسول الله حضور ته راغلل،او رسول الله(ص) ئی داسی مشغـول کړ چـه حج ته هم ولاړ نشو، معلومه ده چه د مومنانو زیاتوالی(دعوت تنظیم) تر حج نه ډیر مهم دی ځـکه ئی د حجاجـو امـیر ابوبکر(رض) مقرر او وایـه رسول الله(ص) په مکه کی د اسلام د تقویی لپاره دوعا کوله چه خدایه(ج) پـه دو د عمرینو (عمر بن خطاب او ابی جهل چی اصل نوم ئی عمرو و) دا دین قوی وګرځوه هغه وو چه دادعا د عمر فاروق (رض) په باب کی قبوله شوه او اسلام

او مسلمانان ورسره د عزت او قوت څښتنان وګرځېدل، حرم شریف ته په د ستره جمعی توګه ننوتل او لمونځ ئی په ښکاره سره ادا کړ، مؤمن د خدای(ج) لښکر دی د خدای(ج) د لښکر څنګ ته چه څوک راځی مجاهدین باید پری خوشحاله شی که دمرتدینو د تسلط لاندی سیمو او یا هم د غرب او یاد لورو ځایو څخه مسلمانان مجاهدینو ته پناه راوړی نو مجاهد او نور مسلمانان باید پری خوښ شی ، او هغه ته د عزت او قدر په سترګو وګوری، هغه له ځان څخه مطمئن کړی او ددی نعمت قدر دانی بیا په هغه څه کیږی چه وړاندی ذکر شول .

دښمنان غواړی د مجاهدینو ملګری او ملاتړ کم کړی مجاهد باید کوشش وکړی ترڅو خپل مؤمن ملګری زیات او د خدای(ج) صف قوی و ګرځوی او د قوت په ذریعه ډیر مهم کارونه کیږی مسلمانان د ډیرو خطر وسره نه مخ کیږی. همدا اوس په هند او څنو نورو اسلام دښمنه هیوادونو کی د مسلمانانوله دریو نه د زیات اولا د مخ نیوی کیږی ، لکه چه هندوانو په جامو کشمیر کی نر او ښځو ته داسی پیچکاری ورکړی ترڅو د هغوی دنسل څخه جلوګیری وکړی ، لو مجاهدین باید خپل مؤمن پلویان زیات کړی هغه څوک چه د دوی صفونو ته راځی او د شخصیت څخه ئی مطمئن وی پخوال څنګ کی ونیسی او د خپل صف زیاتوالی د خدای(ج) یو نعمت وګڼی چه تسبیح او حمد او استغفار پری لازمیږی .

ډیرو خلکو د اسلامی نهضتونواو اسلامی قیامونو هلی ځلی کړی دی خو چه د عام امت د ملاتړ نه برخمن نه وو نو هغوی که څه هم جهل دینی او ایمانی مسئولیت سرته رسولی دی او د خدای(ج) په وړاندی د لوړو درجو خاوندان دی ، خو د عالم اسباب او د خپل محیط د نجات په لحاظ هغوی شکست خوړلی دی ورته امیدوار مسلمانان او په ښکیلاک کی راګیر مظلومان مایوسه شوی او روحیه ئی ضعیفه شوی ده، نن لله الحمد د افغانستان د اسلامی نهضت جهاد او مجاهدینو ډیر خلک ملاتړ کوی او ډیر اسلامی قوتونه ورته امیدوار او سترګی په لار دی ، مجاهدین او د دوی مشران باید دی مهم ټکی ته متوجه شی چه د افغانستان د ټول ملت قیام او قربانی ته تیاریدل د خدای(ج) څومره لوی رحمت او نعمت دی چه د روسانو او د وارسا د پکت ټولو غلامانو ښنی ئی ولړزولی او د سوسیالیزم خطرناکه هیولا ئی د ماشومانو د لوبو په څیر نړی ته ښکاره کړه ، هغه نړی چه پرون د سره پوځ د مداخلی او اشغال نه ئی روح قبض کیدله نن د افغانستان د قهرمان او با ایمانه ملت د پتنګانو په څیر سویو شهیدانو د وینو په برکت د هغه پرضد د مقابلی او مقاومت ، قیام او آزادی اخستلو قوی روحیه پیدا شوی ، نن د روس

رمضان . . .

و «روزه» ، «ریاضت» و نشانه رفتن را مشق کنند . . .

میرود که کافهٔ مردم را به این سنگر دورانساز ایثار و قربانی ، احسان و از خودگذری انسان زیستن و داوری وسایر ارزشهای کمال معراج انسانیت دعوت دهد و سرانجام جهان را برنکته‌یی متفق کنند که نقطهٔ محوری تقاضای قرآن فرقان ، پاره یی از بینات خدا است و فرقان است و اعتصام به این کتاب جاودان رب الانام است فراخواند . . .

تر کرغیږن حاکمیت لاندې ملتونه د یو ازادی بخښونکی عمومی قیام او انقلاب په درشل کی دی او که خدای(ج) کول هغه ورځ نږدی ده چه د روسیی په زړه کی بـه د انتقام او د سوسیالیـزم د مکار جال څیرولو پراخه هلی ځلی پیل شی ، لکه چه پـرون د روس بادار انگلیس په نیم‌جهان سیطره درلوده ننئی د خپل ځان د حفاظت لپاره په خپلـه خـاوره کی د جنـایتکار امریکا نظامی اډی ځـای پرځـای کـړی همداسی که خـدای(ج) کول د روس د غداری لمن تولیږی او هغه به د خپل ځان او اصلی محدود ملک لپاره د امنیت ساتلو لظامی اډی د لورو نه غواړی ، لکه چه همدا اوس د یو اسلامی لظام د راتلاوځخه په شهیدپال اومسلمان افغانستان‌کی په سخته‌ویره‌کی دی. انشاء الله هغه ځـه چه خدای(ج) غواړی او خپل غیبی قوتونه ورته لیږی هغه به کیږی .

نـو مجاهـد ، فاتح او د خـدای (ج) رښتنی بندگان ددی مبارک سورت د ارشاداتو په رڼاکی د پیغامبرانـو علیهم السلام پـه قـدم روان دی ، د هغوی(ع) په مینه پاتی وارث او د هغوی د سرو شو یو سنتونو را ژونـدی کونکی دی ، هغـه به تل د خدای(ج) نعمتونه ، او قوتونه د خدای(ج) کرم او رحم گڼی د هغه په مقابل کی به د تواضع او قدردانی په لباس کی د هغه ذات چه دی ئی د تولو نیمگړتیا وو سره سره پر دښمنـانو غالب او بریالی کړی دی ستاینه او منته کوی او د خپلو تقصیراتـو او بشری کمزورتیا په هکلـه به تکرار تکرار بښنه غواړی لکه څنگه چه دا مبارک سورت د رسول الله(ص) د فیاض ژوند په اخرکی نازل شوی او درانـه تعلیمات په دی وروکی سورت‌کی ځای شوی، تردی چه رسول‌الله(ص) په ددی سورت د نـزول نه وروسته دا مبارکی کلمی. «سبحان الله و بحمده ، استغفر الله و اتوب الیه» د تولو عیبونو کمزوریو څخـه الله پاک دی - او د ده په ستانیه سره مشغول یم ، د الله نه بښنـه غواړم ، او ده ته توبه او رجوع کوم ویری.ویلی ، د هغه په ژوندکی‌ئی انقلاب راووست اوځنی مشران اصحاب‌کرام په ژړا شول، چه دی ژړا په‌باب پوښتنی تری و شوی هغوی وویل چه د رسول الله(ص) د رحلت خبرددی سورت څخه معلومیږی ، حضرت عمر(رض) یوځل د اصحابو په یو مجلس کی ددی سورت په هکلـه پوښتنه وکړه چه ددی اصلی مطلب څه دی؟ مختلفی نظـری ښکاره شوی خو بیا ئی عبدالله ابن عباس(رض) ته مخ واړا وه چه ته څه وائی؟ هغه‌وویل چه د رسول‌الله د رحلت خبر دی ، او خلیفه وویل زه هم ستا په نظر یم ، دا دی مبارک سـورت عمق او اهمیت سـوږ ته راښیی .

نو مسلمـان او بیا مجاهـد ته ضروری ده چه دا سورت تل پـه نظر کی ولـری او په معنـا او لارښـونو کی ئی عمیق فکر وکـړی ، د ژونـد په حساسو مرحلو کی ورته څـیر او پخپلو کړو وړوکی ئی عملی وگرځوی ترڅوئی نیک عملو نه ضائع‌نشی او د شیطان ښکارو نه‌گرځی.

رښتیاهم چه پدی سورت کی د خدای(ج) دعذاب نـه د ژغورلو وسیلی (استغفار ، توبـه) د سورت پـه وروستی برخه‌کی موږته ښوول شوی چه که خدای(ج) د نکړی شیطان موږ بی لاری کړو او خدای (ج) ته د رسیدلو او تقرب و سیلی (تسبیح ، حمد ، ذکر) ئی زموږ څخـه هیری کړی اعمال مو گـډ وډ شول، او د خدای(ج) د نعمتونو بی قدری پـه پوهـه او یا

ناپوهی را څخه و شوه، نو کله چه د وجدان او ایمان په تقاضا بیداریږو او خپلو تقصیراتو ته متوجه کیږونو د نجات لاره او د خلاصون زیری راته همدغه سورت را کوی، د یأس او نا امیدی څخه موچه د ایمان سره ضد دی ژغوری او خپل اصلی مقام ته موچه د انبیاء (ع) وو روښانه، آسانه او نیکمرغه لاره ده رسوی اوهغه دا چه فرمائی: «انه کان توابا». بیشکه هغه «خدای(ج)» توبه قبلونکی او توبه‌منونکی دی. اود اخلاص په صورتکی نه یواځی توبه قبلیږی او گناهونه معافیږی بلکه د خدای(ج) مینه محبت هم‌کسب کولای شو، ځکه چه هغه پخپلو بندگانو ترمور او پلار او یا (۷۰) ځله زیات مهربانه دی خپلو گناهکار و بندگانو ته د افتخار او عزت ارشاد کوی :

«ان الله یحب التوابین و یحب المتطهرین».

بیشکه چه خدای(ج) توبه کونکی خوښوی او ورسره مینه لری او خدای(ج) د پاکانو او پاکیزگی لرونکیو سره مینه لری او هغوی خوښوی.

او رسول‌الله صلی‌الله علیه وسلم هم په یو حدیث کی د گناهونونه توبه کونکی بنده داسی ستایی :

«التائب من الذنب کمن لا ذنب له».

د گناه څخه توبه کونکی داسی دی لکه چه هیڅ گناه نلری - هو توبه د سړی لپاره لکه د جامی لپاره د صابون حیثیت لری - لکه چه صابون د جامی ښکاره او پټ خیری او چټلی له منځه وړی همداسی توبه باطنی او ظاهری نجاستونه مینځی او د مسلمان اصل جوهر را برسیره کوی.

خدای(ج) دزموږ مسلمانانو اومجاهدینوته د فتحی او غلبی او د مؤمنو ملگرو د زیاتوالی په وخت د شیطان له لغزش نه نجات راکړی او د حمد، تسبیح، اوبښنی غوښتلو د روحیی توفیق درا په برخه کړی.

نور بیا

یادونه :

په تیرو گڼوکی د دغه مضمون د مجاهد د صفتونو (۹٤) مه شماره دوه ځله تکرار راغلی وه هیله ده تصحیح ئی کړی.

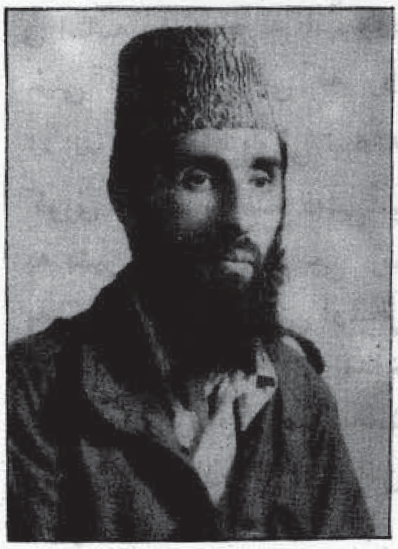

د جسارت ورځپاڼې له خبریال سره د مجاهد ورور حکمتیار مرکه

دافغانستان د اسلامی حزب امیر مجاهدورورانجنیرگلبدین «حکمتیار» د افغانستان داخ وډب دحل په باب وویـل : د افغانستان د قضیې یوا ځینی حل د روسی پو ځونو بیخپوره ، ژرترژره او بې قیدوشرطه و تل دی چی پدی توگه افغان اولس د خپل خود ارادیت د حق له مخی دخپلی خوښی نظام وټاکی لدی پرته بل هیڅ خبردمجاهدینو ته د منلونده په هر راز خبرو کی چی پر دی مسأله تر سره کیږی د قضیې اصلی اطراف مطرح نه وی هغه خبری اتری کاملا بې گټې دی .»

«د حزب امیرچی پدی ورځو کی د خوست له جگړې راستون شوی په کراچی کی یوه مطبوعاتی کنفرانس ته د افغانستان د قضیې په باب د روس عملی دریځ اوپالیسی داسی تشریح کړه : پداسی حـل کـی چی له یوی خوادژینوخبری اتری روانی دی څو له بل پلوه زموږ د مسلمانو مجاهدینو او مظلوم ملت پر خلاف د روسانو دوحشت او جنایاتو اورونه او لو خړی نښتی لدی جریانه څرگندیږی چی روسان یوی خواته د خپل گوډاگی حکومت در سمیت پیژندنی هاند کوی اوبل اړخ ته د مجاهدینو د تضعیف او بالآخره بې وسلی کولوڵتې کوی.

ده زیاته کړه : هغه خبری اتری چی پکی د مجاهدینو باوراو اطمینان نه دی ترلاسه شوی څرنگه کولای شی د افغانسنان د مسألی حل لار را منځ ته کړی موږ یوځل بیا په خپل پخوانی دریځ ټینگار کوو او روانی خبری اتری را ته لدی امله چی د غیر اصلی اطرافو ترمنځ روانی دی په هیڅ صورت دمناوړ نه دی (حکمتیار) وویل : زموږ ملت چی د اسلام لپاره ترلس لکه زیات شهیدان ورکړی په زرگونو افراد ئې ټپیان شول او په ملیونو یې د خپل کورکلی په پریښو دو مجبورشول په هیڅ توگه د روسی پوځونو تروتو وروسته د کمونیستانو حکومت نشی منلای

د یوې پوښتنی په ځواب دحزب امیر څرگنده کړه : موږ یو اسلامی او بې طـرفـه حکـومـت جـوړول غواړو او موږ به پدی لارکی دژوند تر وروستی سلگی پوری له جهاد او مبارزی څخه لاس وانخلو. موږ به حتی یوه تن روسی عسکر ته هم په خپله خاوره کی دپاتی کیدو حق ورنکړو زموږ مجاهدینو ددی لپاره بې دریغه قربانی ورکړی او لدی پر ته به نه کومه بله طرف ومنی او نه د چا بله خبره).

مجاهد ورور (حکمتیار) وویل زه د خپلو ټولو مجاهدینو لخوا دا په زغرده اعلانوم چی د روسی پوځونو په وتو سره به هیچا ته هم ددی حق ورنکړو چی زموږ کورنیو چاروکی لاسوهنه وکړی لکه څرنگه چی اوس د خپل ملت دسرنوشت د ټاکلو حق چا ته نه ورکوو همداسی به سبا هم کوو».

د حزب امیر دیو لړ شایعاتو او

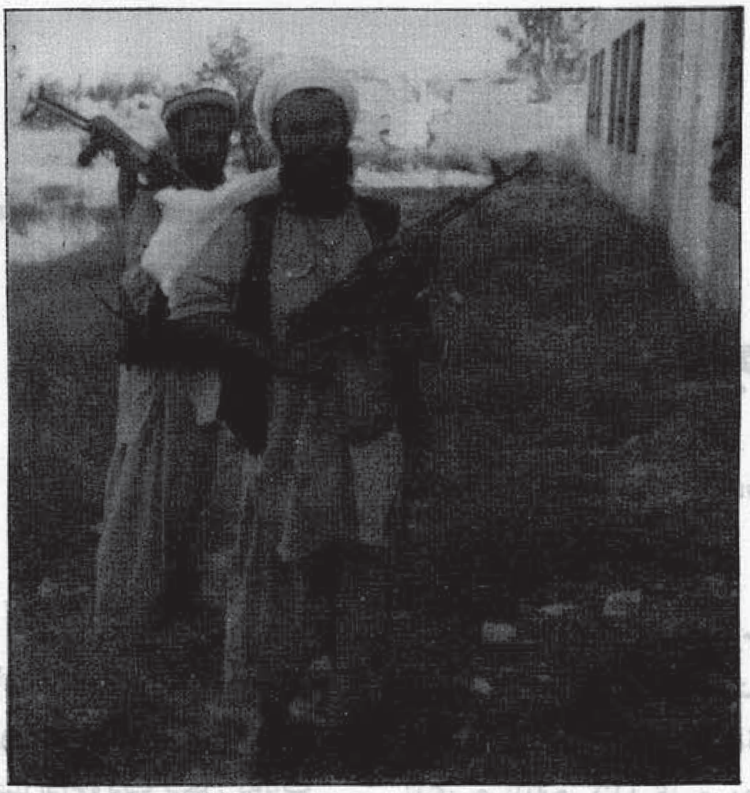

بی اساسه ذهنیتونو په باب وویل ځینی کسان وائی چی که روس له افغانستان نه ووځی نو هلته به کورنی جګړی را منځ ته شی خوزه په بشپړ اطمینان وایم چی زموږ په ملک کی دبی امنی او شخړی یوا ځینی عامل د روس مداخله ده د روس تروتو وروسته به انشاء الله په افغانستان کی بشپړامن او کراری وی.

همدارنګه د ځینو جهتو لخوادا ذهنیت تلقینیږی چی ګویا دروسی پوځونو تروتو وروسته په افغانستان کی یوه خلا را منځ ته کیږی نو بیا به څوک وی چی ددا خلاء که کړی. موږ وایو چی موږ به دروسانو تروتو وروسته یو ګډ حکومت جوړوو او بیا به انتخابات کوو.

هرڅوک چی انتخاب شول هغوی به د حکومت چاری پر مخ بیائی ده څرګنده کړه د روسی لښکرو تروتو وروسته موږ د خپل هیواد دودانولو دروند کار په مخ کی

استقلال اوازادی ترلاسه کړو او مجاهد ورور (حکمتیار) دروسانو تروتو وروسته دافغانستان سیاست ته دا شاری په ترڅ کی وویل: موږ نه غواړو له روس نه خپل لرو هغه هیواد چی دروسانو د جګړی له امله په کنډوالو او ویرانو بدل شوی. موږ په خپل هیواد کی سو له اوامنیت غواړو.

امریکا لمنی ته ځانونه وغورځوو موږ یو اسلامی آزاد، مستقل او بی طرفه افغانستان جوړوو او له هیچا سره په پوځی تړون کی د ګډون غوښتونکی نه یو)

د حزب امیر پدی کنفرانس کی خبر یالانو ته د حوت ۱۶ ورځنی جګړی د جریان او نتیجی یه باب بشپړ معلومات ور کړ پدی لړ کی ئی د جګړی شدت او دروسی وحشت ته دا شاری په ترځ کی وویل څو ورځی وړاندی موږ ددی جګړی د یوی مجدودی برخی فیام د پاکستان اونورو هیوادو خبریالانو نو ته وښود یوه تن پاکستانی په ضراحت وویل چی په ۵۶ کال کی دهنداو پاکستان ترمنځ په جګړه کی دومره بمباری نده شوی څومره چی د خوست په جګړه کی شوی.

پداسی حال کی چی له یوی خوا د ژینو خبری اتری روانی دی خو له بل پلوه زموږ د مسلمانو مجاهدینو او مظلوم ملت پر خلاف د روسانو د وحشت او جنایاتو اورو نه بل دی. لدی جریانه، څرګندیږی چی روسان یوی خواته د خپل ګوډاګی حکومت د رسمیت پیژندنی هاند کوی او بل اړخ ته د مجاهدینو د تضعیف او بالآخره بی وسلی کولو لټی کوی.

د ـ طه جابر فیاض علوانی

بررسی یی پیرامون مسألهٔ (اختلاف)

پیوسته به‌گذشته

ترجمهٔ ف ـ فاضل

عمر میگوید: به‌ابوبکر گفتم، برخیزتا به‌نزد برادران انصار خود برویم ببینیم آنها چه می خواهند؟ از عمر رضی الله عنه به ادامه این واقعه چنین روایت شده است که: انصار با ما مخالفت کرده و در سقیفـه بنی ساعده گردهم آمدند، ماهم بعد از اطلاع بطرف سقیفه روانه شدیم، در نیمه راه با دو مرد از او شان رو برو شدیم، آنها گفتند، شما کجا می روید؟ گفتم: به‌نزد برادران انصاری خود که در سقیفـه بنی ساعده جمع شده اند می رویم. آنها گفتند: نباید شما به‌آنها نزدیک شوید. عمر رضی الله عنه میگوید که گفتم: سوگند بخدا به‌نزد شان می رویم، تا اینکه بـه سقیفـه بنی ساعده رسیدیم و در آن میان مردی را دیدیم که لباسهایش را بخود پیچیده، گفتم او کیست؟ گفتند! سعد بن عباده (رض) است. گفتم او را چه شده؟ گفتند مریض است، سپس نشستیم، و خطیبی از انصار برخاست، و بیانیه‌ای ایراد کرد و در آن فضایل و برتری‌های انصار را برشمرد، و حرف های زد که دلالت داشت که انصار نسبت به دیگران بـه خلافت پیامبر مستحق ترند، در اینجا باید توقف مختصری کرد و راجع به‌انصار حرف زد و آنها را باید شناخت، انصار از ساکنان اصلی مدینـه اند و اغلبیت و اکثریت هم در جانب آنهاست، برعلاوه آنها بودند که مهاجرین را جای دادند و یاری رساندند، و قلب های خود را قبل از خانه‌ها و دیار خدا به‌رخ اسلام کشودند، هیچ مهاجری نیست مگر اینکه به‌اساس عقد مواخات برادری از انصـار دارد و انصـار بـه بـرادر مهـاجرش در شرایط بس مهم و سرنوشت ساز کمک های فراوانی رسانده است، و اگر در مورد خلافت کدام نص صریح از کتاب خدا و سنت پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم می بود، باحکم قراردادن آن قضیه به‌انجام می رسید و خلاف حل و فصل می‌شد، اما همچو نصی در دسترس قرار نداشت، بناء خود را بایست بـه همه خصائل حکمت و کیاست آراست و با در نظر داشت آئین اختلاف، طی یک گفت و شنود عاقلانه، آرام و دور از هر خود بزرگ بینی، با بیدار کردن احساسات پاک و بی‌آلایش طرفین، این معضله را حل و فصل کرد وبه این مشکل بایست پایان داد و از آن سالم سربدر آورد. درین رابطه حضرت عمر رضی الله عنه میگوید: وقتیکه خطیب انصاری به حرفهایش پایان داد،

من خواستم حرف بزنم و یکسلسله حرفهای راهم برای گفتن آماده کردم که خودم را هم از آن خیلی خوش آمده بود وبنظرم معقول می‌رسید، اما ابوبکر(رض) برایم گفت: عمر(رض) کمی صبرکن ، بناء نخواستم او را به غضب آورده و آزرده خاطرش سازم ، همان بود او که از من دانا تر و پروقار تر بود بحرف زدن شروع کرد ، سوگند بخدا هر آنچه من آمادگی گرفته بودم تا بگویم او آن حرفها را در خطبه ایکه ارتجالاً و بداهتاً ایراد کرد ، یاد آوری نمود ، حتی بهتر از آنچه من می خواستم ، و در جمله حرفهایش در خطاب به انصار فرمود : شما آنچه از خوبی و فضائل خود یاد آوری کردید همه صحیح است و شما اهل آن همه خوبی ها هستید ، پس ابوبکر از فداکاری‌ها و از خود گذریهای که انصار در برابر دین خدا و برادران مهاجر شان انجام داده بودند ، تمجید به عمل آورد ، فضائل و برتری هایشان را که خطیب انصاری هم از آن یاد آوری نکرده بود ، بر شمرد ، سپس مسئله را از آن چوکاتیکه خطیب انصاری حرف را در آن ساحه برده بود ، برون کرد ، زیرا امر خلافت تنها در مدینه منوره خلاصه نمی شد ، بلکه جزیرة العرب هم در زیر سایه اسلام زندگی داشت و اگر مهاجر انیکه در مدینه منوره سکونت پذیر اند بخاطر اعتراف به فضل انصار ، خلافت را به برادران انصاری شان تسلیم دارند ، بقیه عربها ، جز به قریش به دیگری تسلیم نمی شود ، و تا زمانیکه مسلمانها باهم متحد نباشند ، امکان ندارد ، رسالت جهانی اسلام بخارج جزیرة العرب گام بردارد و نشر و پخش شود ، بناء مصلحت دعوت تقاضا دارد تا برای استمرار رسالت اسلام ، توحید کلمه، هما هنگی دلها و پیشروی اسلام خلیفه از قریش باشد ، سپس در اختیار دو تن از قریشیانی که کسی در مورد شان انتقادی ندارد یعنی عمر(رض) و ابوعبیده(رض) مردم را مخیرگرداند که هرکدام را می خواهند ، خلیفه انتخاب کنند و خود را از میان کشید .

عمر رضی الله عنه میگوید : در تمام خطبه ابوبکر، تنها همین پیشنهاد اخیر او خوشم نیامد ، سوگند بخدا اگر گردنم بی گناه زده شود ، باک ندارم ازینکه بالای مردمی امیر تعین گردم که شخصیتی چون ابوبکر درمیان آنها باشد .

سپس خطیب دیگری از میان انصار برخاست و خواست مسئله را باز به چوکات اولی آن برود گفت : از ما هم یک امیر باشد و از شما هم .

عمر رضی الله عنه میگوید باشنیدن حرفهای او شور و غالمغالی سراپای مجلس را فرا گرفت صدا ها از هر طرف بلند شد ، ترسیدم مبادا درگیری و نزاعی بوقوع بپیوندد ، رو به ابوبکر کردم و گفتم : دستت را بده او دستش را گسترد و با او بیعت کردم ، سپس مهاجرین و بدنبال آنها انصار هم بیعت کردند ، حتی نزدیک بود کالدید ای انصار سعد بن عباده در ازدحام آنانیکه برای بیعت به ابوبکر هجوم می آوردند زیر پا شود و تلف گردد .

و به این ترتیب صحابه رضی الله عنهم این خلاف را بدون اینکه اثرات سوئی در نفوس مردم بجا گذارد ، حل و فصل کردند و کلمه مسلمین در جهت نشر و پخش اسلام عزیز وحدت خود را حفظ کرد .

٤- اختلاف صحابه در مورد جنگ با مانعین زکات :

این امر چهارمین مسئله خطیری بودکه صحابه در مورد باهم اختلاف کردند اما سرانجام با ساس

صـدق در نیت در پهـلوی مراعـات ادب اختلاف توانستند بر آن چیره شوند و غلبه رساند، همزمان با بیعت مردم به ابوبکر، برخی از قبائیلیکه جـدیـدا اسلام را پـذیرفته بودند، ارتـداد اختیار کرده و از پیامبران دروغینی چون مسلیمه‌کذاب پیروی نمودند، همچنان برخی از ادای نماز و زکات سرباز زدند و برخی از قبائل تنها از دادن زکات سرپیچی کردند و سبب این امتناع شان هم کبر و غروری بود که آنها را و امیداشت تا به ابوبکـر زکات اموالشان را نپردازند، حتی شیطان درمیانشان این نظـر فاسد را نیز ایجاد کرده بود که آنها گمان داشتند که به اساس شریعت، زکات تنهـا بـه رسول صلی الله علیـه وسلم پرداخته میشود، زیرا در قرآن پیامبر مخاطب به اخذ آن شده که در برابر آن مسلمین را تطهیر، تزکیه و دعا می فرمایـد، به این دلیل که خداونـد فرموده است که :

خذ من اموالهم صدقـة تطهرهم و تزکیهم بها وصل علیهم‌ان صلاتک سکن‌لهم والله سمیع‌علیم.
(سورة التوبه آیه : ۱۰۳)

بگیر از امـوال ایشان زکات را، تا پاک سازی ایشانرا و با برکت کن ایشانـرا به آن صدقه و دعای خیر کن برایشان، بیشک دعای توتسکین است برای او شان، والله بهرچیز شنوا و داناست.

مانعین زکات فراموش‌کردند ویا خود را به‌نادانی زدند که خطاب فوق منحصر به پیامبر اکرم صلی الله علیـه وسلم نبوده بلکه کسانیکه مسئـولیت رهـبری منسلمین را بعد از پیامبر هم به عهده میگیرند، چنین رسالت و وظیفهٔ دارند، زیرا این خطاب بخاطریست‌که او حاکم و امام مسلمین بود، اخـذ زکات و توزیع آن به مستحقیـن شامل چوکات امور تنظیم و اداره جامعه مانند اقامه حدود و امثالش گردیده، مسئولیت آن به آنانیکه بعد از پیامبر هم رهبری مسلمین را به عهده میگیرند، نیز راجع میشود.

هم چنان هر مسلمانی که با پیامبر بیعت می‌کرد بدون کدام تفاوتی به ادای نماز و زکات نیز بیعت می نمود، و بخـاطر استمرار و ادامـه دعوت اسلامی، خلیفه اسلام حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه سعی و تلاش ورزید، حتی دست به نبرد یازیـد تا مانعین زکات از در توبه پیش آمده، زکات را اداء و به ساحه اسلام رو آورند و به آنچه با پیامبر در مورد بیعت‌کرده بودند، پابند باشند.

همچو موقف ابوبکر رضی الله عنـه سبب رونما شدن اختلاف نظر عمـر رضی الله عنـه با اومی گردد زیـرا عمـر رضی الله عنـه نظـر داشت که جنگ بامانعین زکات جواز ندارد، ابو هریرة روایت میکند که : زمانیکه پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم رحلت فرمودند قبیله ها و افرادی از عربها از اسلام برگشتند، ابوبکر رضی الله عنه به جنگ با آنها تصمیم گرفت عمر رضی الله عنه گفت : چگونـه با مردم می جنگی ؟ در حالیکه فرستاده خدا فرموده اند که :

أمرت أن اقاتل الناس حتی یقولوا، لا اله الا الله، فمن قالها فقد عصم منی ما له و نفسه الا بحقها و حسابه علی الله تعالی.

مـامور شـده ام با مردم بجنگم تا اینکه همه لا اله الا الله گویند (بوجود خدا ایمان و اعتراف دارند) کسیکه چنین گفت او نفسش و مالش را از من

حفظ داشته ، مگر بحق آن و حسابش (که او در دل چه دارد) با خداست (زیرا الغیب عند الله) ابوبکرؓ گفت : سوگند بخدا با آنکه میان نماز و زکات فرق گذارد جنگ خواهم‌کرد ، زیرا زکات حق مال است ، سوگند بخدا اگر بزغاله ای را که به پیامبرصلی‌الله علیه وسلم میدادند، از من مانع شوند با آنها خواهیم جنگید.(٫)

که سرانجام عمر رضی الله عنه نظر ابوبکر رضی الله عنه را مبنی بر قتال مانعین زکات تائید میکند .

ابن زید میگوید : نماز و زکات هردو فرض بوده، در فرامین اسمانی میان آند و فرق نیامده ، زیرا قرآن میگوید :

فان تابوا و اقاموا الصلاة و آتوا الزکاة فاخوانکم فی الدین . (توبه آیه ۱۱)

پس اگر توبه کند و برپا دارند نماز را و دهند زکات را پس برادران شما اند در دین».

و ابوبکر نخواست نماز بدون زکات را قبول‌کند، ابن زید با یاد آوری این موقف ، یعنی کسیکه میان نماز و زکات فرق میگذارد باید به نبرد او برخاست چنین میگوید: رحم الله أبابکر ما کان افقهه ، خداوند ابوبکر را رحمت کند او چقدر فقیه بود .

و سبب اختلاف میان ابوبکر و عمر رضی الله عنه این بود که حضرت عمر و کسانیکه نظر او را تائید میکردند به ظاهر لفظ حدیث تمسک جسته و مجرد دخول در اسلام را با اعلان کلمه شهادت در حفظ مال و نفس کافی دانسته ، قتال با آنها را حرام قرار دادند ، اما ابوبکر صدیق رضی الله عنه به لفظ «الابحقها» تمسک جسته و زکات را حق مال دانستند که فقدان آن ، عصمت مال و نفس را برهم می زند ، همچنان او از اقتران و پیوست ذکر شدن نماز و زکات در بسیاری از آیات کلام الله مجید ، و احادیث سرور کائنات چنین فهمیده بود که نماز و زکات فرق ندارند.

چون آنها باهم اتفاق نظر داشتند که امتناع از نماز و پیروی از پیامبران دروغین دلیل ارتداد است، بناء امتناع از زکات را دلیل ارتداد شمرد و بامرتکب آن جنگید، و به‌این ترتیب ابوبکر صدیق رضی الله عنه توانست اسباب قناعت صحابه‌کرام را به‌صواب‌اجتهادش فراهم ساخته و در وجوب قتال مانعین زکات آنها را باخود هم‌نظر سازد که به‌اثرآن مانعین زکات تا زمانیکه توبه نکنند و نماز را برپا و زکات را ادا نه نمایند بنام مرتدین شناخته شدند و به‌این ترتیب همچو مسأله بغرنج، مشکل و اختلافی، حل و فصل شد، و صحابه طوریکه در قتال مرتدین باهم اتفاق داشتند، در قتال مانعین زکات نیز باهم اتفاق نظر پیدا کردند، و برهمه تلاش های که بی باکانه به اسلام می تاخت خاتمه دادند .

اگر صدیق رضی الله عنه در برابر مانعین زکات چنین موقفی را اختیار نمیکردند و صحابه با او هم‌گام نمی گردیدند ، اسلام از چهار اطراف مکه و مدینه پا فراتر نگذاشته حتی بیم آن می رفت که آشوب «ردت» هم اکناف جزیرة العرب در هم نوردد .

۵- اختلاف صحابه در برخی مسائل فقهی :

بر علاوه امور خطیریکه یاد آوری شد ، اگر قضایای اختلافی دیگر را هم بر رسی کنیم، در می یابیم که علماء و دانشمندان امت اسلام آئین اختلاف را کما کان مراعات نموده وعلی‌الرغم اختلاف نظریکدیگر را توقیر و احترام می کردند ، از جمله مسائل فقهی که بسبب اختلاف میان شیخین (ابوبکر و عمر) شده

یکی هم تقسیم سرزمینهای مفتوحه بود که ابو بکر رضی الله عنه در همه خواهان تقسیم آن بود اما عمر رضی الله عنه نظر داشت که باید از آن خراج گرفته شود.

ابوبکر و عمر رضی الله عنهما برمفاضله درعطیات باهم اختلاف داشتند که ابوبکر رضی الله عنه درهمه خواهان مساوات بود اما عمر رضی الله عنه بهاساس معیارهای خواهان مفاضله بودند.

و اختلاف دیگر شان در مورد تعین جانشینی است، که عمر کسی را به جانشینی تعیین نکرد در حالیکه ابوبکر رضی الله عنه عمر(رض) را به جا نشینی تعین نمود.

همچنان یک سلسله اختلافات دیگری در بسا از مسائل فقهی داشتند اما این اختلافات جز اینکه در دوستی و محبت به یکدیگر افزونی آورد، آشوبی نیافرید و جنجالی برنینگیخت.

ابوبکر رضی الله عنه زمانیکه عمر رضی الله عنه را بهخلافت تعیین کرد، برخی از مسلمین به او گفتند: ما انت قائل لربک اذا سألک عن استخلافک عمر علینا، وقد تری غلظته؟ تو در پیشگاه پروردگارت چه جواب میگوئی اگر ترا از تعیین کردن عمر بصفت خلیفه بالای ما بپرسد، در حالیکه تو غلظت و شدت او را می بینی و میدانی؟ ابوبکر در جواب فرمود! اقول: اللهم! انی استخلفت علیهم خیر اهلک. میگویم: خداوندا! من براوشان بهترین بندگانت را خلیفه تعیین کردم.

روزی یکتن از مسلمین به عمر رضی الله عنه گفت: تو از ابوبکر بهتری و برتری.

عمر به گریستن آغاز کرد و فرمود: والله لیلة من ابی بکر خیر من عمر و آل عمر، سو گند بخدا یک شب ابوبکر از عمر و خانواده عمر بهتر است.

بلی! ابوبکر و عمر رضی الله عنهما در بسیاری از مسائل فقهی باهم اختلاف داشتند که نمونه هایش را دیدیم اما این اختلافات از ساحه ایکه یاد آوری شد، قدمی فراتر نگذاشت و به جنجالی نینجامید، زیرا آنها همکارهایشان را به آسمان و فرامین آسمانی پیوند و گره داده بودند، و محال بود که هوا های زمین خاکی برآن سلطه پیدا کنند و راهی یابد.

(ادامه دارد)

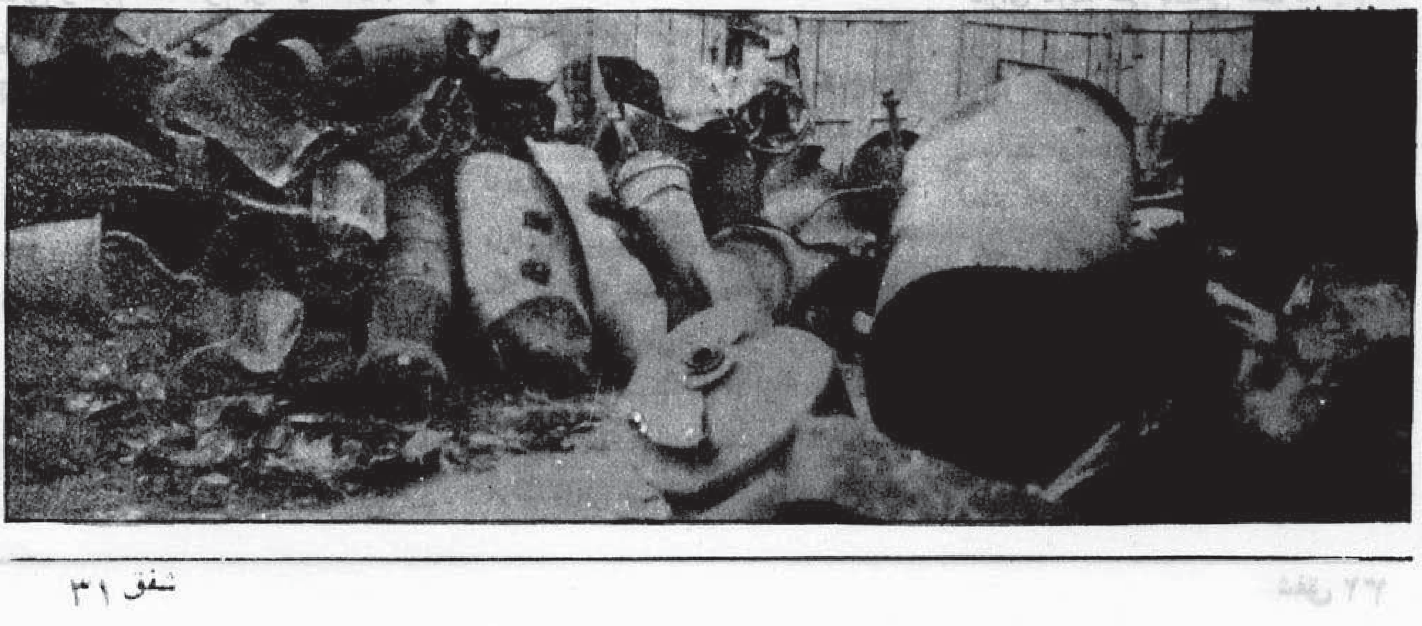

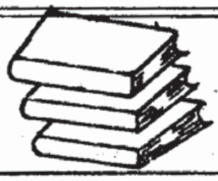

م. فروتن

به سلسله نقد و تبصره بر کتب

تاریخ ملتها را چگونه مسخ میکنند ؟

مسلماً «خدا» و «انسان» دو نهاد عمده و اساسی تاریخ اند؛ سیر تاریخی ملت‌ها و حرکت های اجتماعی مردمان نیز در زیر سیطرهٔ این نهادها می آغازد که پس از پیمودن طولانی ترین خط مکانی و زمانی بسوی «حق» (منبع همه حقیقت‌ها) باز می‌گردد : عده‌یی از قرآن شناسان آیهٔ «انا لله وانا الیه راجعون» را نیز انعکاس فطری و الهی قانونمندی تکاملی تاریخ دانسته اند که اگر محور ها و نهاد های متحرک تاریخ را در نصوص قرآن عظیم الشان جستجو کنیم «خدا» و «انسان» بحیث دو اصل عمده و مهم معرفی شده اند. شناخت جریان عینی تکامل پدیده‌ها و هستی مستلزم تشخیص و شناسائی «هدف» و «وسیله» بوده است که یقیناً «خدا» هدف و «انسان» (خلیفه خداوند) وسیله بشمار میروند؛ زیرا خداوند خالق و منبع همه علوم بوده و انسان بعداز طی نمودن راه فطری در طبیعت قسمتی از آن علوم را تصاحب میکند و ذریعهٔ چنین نیروی تصاحب شده، پنهان ترین اسرار طبیعت و هستی را آشکارا می سازد . شناخت خدا و دریافتن ایمان راسخ بر آن باشناخت زندگی انسان ها و درک فطرت انسانی در تناسب باهم نسبتاً نزدیکی قرار دارند .

هکذا بررسی و تحلیل حیات فردی و اجتماعی انسان در طبیعت و زمین با شناخت از خداوند (ج) که تعیین کنندهٔ راه زندگی بشر است متناسب می باشد یعنی نمیتوان بدون دریافتن نیروهای تعین کننده در تاریخ بشریت و مطالعه وقایع تاریخی زندگی انسان طوریکه لازم بوده است از ذات پروردگار شناخت کافی دریافت . همچنان بررسی و تحقیق دربارهٔ چگونگی زندگی فردی و اجتماعی انسان و جریانات متعلق به آن بدون آگاهی کافی نسبت به خداوند(ج) که «هدف» است آمیخته با قضاوت های انحرافی و ناقص خواهد بود ودر نتیجه باید گفت که مطالعه تاریخ یک امر واهی و ذهنی نبوده بلکه جریان چندین بعدی فکری و عملی حیات فطری انسان در طبیعت است که بالاتر از طبیعت ، (خدا) آغاز میشود و دوباره تا «خدا» استداد می یابد، با در نظرداشت این موضع پژوهشی ما مطالعه و بررسی جنبش‌های اجتماعی و فکری مردمان ساکن کرهٔ زمین نیز نباید بمثابهٔ یک تحلیل تخیلی تلقی گردد که اغلباً تحقیق تخیلی و واهی نسبت به جریانات تاریخ بویژه جنبش‌های فکری و اجتماعی امر بسی خطرناک ثابت شده است . همین امر باعث میشود که واقعه نگاری را از تاریخ نویسی تمیز نمی‌کنند مگر متأسفانه هنوز هم در دنیای معاصر علوم و پژوهش ها حتی در بزرگترین مراکز تحقیقاتی و اکادمیک آثاری از افسانه نگاران و واقعه نگاران را به عنوان نسخه های مجرب تاریخی می پذیرند . به نظر نگارنده یکی از مهمترین معیارهای تاریخ نویسی موضع دقیق و مشخص فکری مورخ بوده است و مورخ باید نه تنها واقعیت‌ها را در چهار چوب زمان انسجام بخشد بلکه با دریافتن روح عوامل وقایع و جریانات عینی اجتماعی باید جهت حوادث مربوط به زندگی انسان و نیازمندی های آن را نیز دقیقاً ارایه نماید.

اما بررسی جنبش‌های فکری اجتماعی در تاریخ ملت‌ها را نمیتوان ازهر مؤرخی انتظار داشت. زبان یک مورخی که میخواهد از عصیانات، برخاشها و برخاستن‌های فکری و اجتماعی ملت‌ها حرف زند باید زبان برخاش ها و برخاستن ها باشد . و مؤرخی که میخواهد برحال محکومیت یک ملت اسیر واستعمار زده گواهی دهد از همه اول باید بینش عمیقاً استعمار زده‌یی را داشته باشد، به هر حال ملت افغانستان دارای تاریخ غنی باستانی است که قیام ها و رستاخیزهای گوناگون اجتماعی را با خود دارد . شگفت انگیز است که چنین تاریخ با اصالت توده‌های مسلمان افغانستان و نهضت های فکری و اجتماعی اسلامی این مردم بدست واقعه نگاران و افسانه نگاران خیالی قربانی مقاصد نهایت کوچک آن‌ها شده است. ما در نظر نداریم تا کار آنانی را که بنام تاریخ و واقعه نگاری به انجام رسانده اند کماکان نقل کنیم اما عزم راسخ داریم تا بحیث پاسداران صدیق از مرزهای بینش اسلامی معاصر کشور

که درخون عزیزان شهید ما همچون شهید عبدالرحیم نیازی ، انجنیر حبیب‌الرحمن شهید، مولوی حبیب‌الرحمن شهید ، سیف الدین نصرتیار شهید ، دکتور محمد عمر شهید ، پیوندگرفته است پاسداری نمائیم . در این اواخر عده‌یی از نویسنده ها که تاهنوز دارای موازنهٔ ثابت فکری نیستند نه تنها نوشته ها و اثار خویش را وسیلهٔ دریافت یک‌لقمه نان ساخته اند بلکه تجارت عجیبی را سراغ دارند و بنام مؤرخ و واقعه نگار «آنهم باچه‌القاب (فلان ابن فلان و فقط خودش) !» قباله‌جعلی نهضت ها و حرکت های اعتقادی و اجتماعی یک ملت را ترتیب‌داده و بالای گروه های نیازمند بفروش میرسانند ! ما در پاکستان از ترتیب جعلی اسنادی مانند گذرنامه ها شهادت نامه‌ها ، بانک نوت‌ها وغیره شنیده بودیم اما هرگز ندیده‌بودیم و نه شنیده بودیم که نویسنده ها هم «دوکان‌های» راباز ساخته اند و قباله‌های‌جعلی‌جنبش‌های فکری‌مردمان را ترتیب میدهند و در اختیار آنانیکه اقلاً نیاز به‌همچو اسنادی دارند می گذرند به هر حال یکی از اینگونه نوشته‌ها هم کتاب تحت عنوان «دسایس و جنایات روس درافغانستان از امیر دوست محمد خان تا ببرک» اثر محترم دکتر ش ، ن حقشناس می باشد که نوسنده پس از درج ماهرانه «وقایع جالب !» در تاریخ کشور ما افغانستان شانزد همین فصل این اثرخود را بنام«نگاهی‌برنهضت‌های اسلامی در افغانستان» اختصاص داده اند و ما نیز لازم می بینیم تا بخش مربوط به جنبش اسلامی افغانستان این اثراقای حق شناس را حلاجی نموده و قضاوت را به همه آنانیکه‌باچشم‌ها وگوش‌های‌باز وگامهای‌استوار خم‌وپیچ‌های‌مبارزه را طی کرده‌اندمی‌سپاریم .

شناسنامهٔ کتاب :

اسم کتاب : دسایس و جنایات روس‌در افغانستان از امیر دوست محمد خان تا ببرک

نویسنده : دکتر ش ، ن حقشناس

ناشر : کمیته فرهنگی جمعیت اسلامی افغانستان، تهران

تیراژ : -/۱۰،۰۰۰ جلد

تاریخ چاپ : چاپ اول میزان ۱۳۶۳

صفحه : ۴۲۱

اولاً تحلیل تاریخی آقای حقشناس و مطالعه ارتباط میان علت‌ها و معلول‌ها از جانب‌وی که تجزیه و جمع بندی اینگونه ارتباط بعد اساسی تاریخ شناسی را تشکیل می دهد به بیماری مزمن تضاد ها و نقیضه‌هادچاراست؛

بدلیل اینکه آقای حقشناس حین بیان‌این مطلب که زمامداران جبارنسبت بیم‌وهراسی که از رستاخیز عقیدوی مسلمانان داشتند برای جلوگیری از چنین نهضت همه‌گانی یک سلسله تدابیری را اتخاذ نمودند در صفحه ۲۳۰ اثر خود می نویسد : «بر اساس درک چنان واقعیت ها و بیم و هراسی که‌زمامداران جبار و خودکامه‌افغانستان ازمدارس‌ومدرسین حوزه های دینی داشتند در فکرآن شدند تا از نقش آن در جامعه تدریجاً بکاهند ومراکز تحصیلات دینی و علوم شرعی را تحت‌نظارت و تفتیش خود در آورند تا بزعم‌خودشان از هر نوع تبلور فکری‌در جامعه جلوگیری کنند که تأسیس مدرسهٔ ابو حنیفه و فاکولته شرعیات نمونه‌ئی از آن اقدامات بود» به نظر نویسنده موصوف تاسیس مراکز رسمی علوم شرعی همچو مدرسهٔ ابو حنیفه(ع) وفاکولته شرعیات یکی از تجاویز ضد اسلامی زمامداران وقت بحساب می آمد که این خود معلول است . اما نویسنده بدون در نظر داشت‌آنچه که قبلاً بحیث یک معلول‌به‌آن اشارسینهاید در صفحه ۲۳۱ همان اثرش جنبش اسلامی افغانستان را فقط مرهون خدمات ! استادان که از مصر و یا هم به زعم نویسنده ازسائر کشورهای پیشرفته استخدام می شدند«ممکن هدف نویسنده کشورهای پیشرفته، عربستان سعودی، فرانسه، جمهوری المان‌فدرال‌وغیره بوده باشد» و در مدرسه ابو حنیفه وفاکولته شرعیات (همان مراکز تحت نظارت و تفتیش زمامداران جبار و خودکامه) مشغول تدریس بودند میداند لهذا چنین می نویسد» :

«استخدام استادان از کشورهای مسلمان و پیشرفته در فاکولته های حقوق، شرعیات و مدرسهٔ ابوحنیفه و تماس و تدریس‌استادان مذکور با جوانان محصل و مسلمان در واقع مهمترین وسیله‌یی بود که افکار انقلابی جهان اسلام و از جمله نهضت انقلابی و ضد استعماری اخوان المسلمین را در مصر به شاگردان پوهنتون کابل و مدرسهٔ ابو حنیفه القامی کرد . وکم‌کم رشد می یافت و این وضع باعث شد تا تعدادی از جوانان‌شایسته و با استعداد غرض فراگرفتن تحصیلات عالی عازم مصر شوند» اینک همه می بینند که پراگراف ۲۳۰ اثراقای حقشناس با بخش مندرج صفحه ۲۳۱ اثر همین نویسنده باهم در تضاد اند زیرا نویسندهٔمحترم درپاراگراف صفحه ۲۳۰ خود تأسیس مراکز علمی مانند فاکولتهٔ شرعیات و مدرسهٔ ابو حنیفه را یک نیرنگ ضد اسلامی سلطنت میداندویاد آوری می نماید که این اقدامات دولت بخاطر نظارت و تفتیش برمراکز دینی‌وعلوم شرعی صورت می‌گرفت . طبیعی است که این گونه‌نظارت و اداره بر مراکز علمی مستلزم استخدام هئیت رهبری و استادان این مراکز توسط دولت را که‌بتوانند از منافع‌سلطنت‌نگاهداری کنند می باشد . اغلباً هم سلطنت‌می‌کوشید تا با استفاده از امکانات مختلفه نظارت همه جانبه خویش را برمراکز مذکور حفظ کنند در حالیکه اقای حقشناش حرف اول اش را در نظر نگرفته‌وبه سخنان‌بعدی‌خودمی‌پردازد و جنبش اسلامی افغانستان را (همان‌آشوب ! که بزعم اقای‌حقشناس‌زمامداران جبارنسبت بیم از آن و برای داشتن نظارت بر مراکز تحصیلات دینی و شرعی مدرسهٔ

ابو حنیفه (ع) و فاکولتهٔ شرعیات را تأسیس کردند) بازتاب فاکولته‌های حقوق،شرعیات و مدرسه ابو حنیفه می شمارد .

مگر حقیقت چیست و واقعیت چه بود ؟ افغانستان دارای موقعیت حیرت‌انگیز تاریخی و جغرافیوی می باشد مردم افغانستان پس از آنکه دین مقدس اسلام را بحیث بزرگترین دستور خداوند(ج) و عالیترین راه فطرت پذیرفتند کاخ جدیدحیات‌خویش را برخرابه‌های مدنیت بودائی و تمدن زردشتی اعمار ساختند و با سلحشوری و استواری در راه گسترش دین مبین اسلام سنت های محکمی را بجای گذاشتند و مراکز عمدهٔ فرهنگ اسلامی را از آسیای میانه تا هند بوجود آوردندوعرفای زیادی را در سینه چنین دانشکده‌های اسلامی پرورش می دادند و بدین سان فرهنگ اسلامی را به عقول و قلوب مردمان خراسان زمین می‌رساندند. اماعلی الرغم‌مقاومت‌های بسی‌زیاد مسلمانان افغانستان نه تنها چپاولگران بی فرهنگ اجنبی مانند مغلان، چنگیزی و انگریزان، کاخ عظمت اسلامی افغانان را مورد هجوم‌قرارمی دادند بلکه استبداد داخلی و سلطنت‌طلبان‌عیاش‌نیز درچهره‌های گوناگون از هیچ نوع ستم‌معنوی و مادی‌علیه مسلمانان افغان دریغ نه ورزیدند .

دین مقدس اسلام که نه تنها اصول است بلکه محرک ترین وسیله حرکت های اجتماعی ستمدیده‌گان و محرومان بشمار میرود همه کوبیده شده‌گان و زجرکشان مسلمان را بحرکت در می آورند که جنبش اسلامی علامه سید جمال الدین افغانی و سایرنهضت های‌بعدی مسلمانان‌را از بطن توده‌های محروم و ارمان پرور بمثابهٔ محصول امتزاج یافتهٔ عقیده جهان شمول اسلامی با آرمان های چندین نسل محرومان افغانستان برانگیختند . و این جنبش ها از ابو مسلم خراسانی تا به امروز هم آهنگ با نیازهای زمانی مردم افغانستان در قلب جامعه افغانی و برمبنی نصوص قرآن عظیم‌الشان و سنت نبوی ﷺ نسج یافته اند . . . . تاریخ گواه بر این حقیقت است که سلاطین و زورمندان حاکم بشمول سایر حلقه‌های درباری‌برای جلوگیری و سرکوبی جنبش عقیدوی‌مسلمانان افغانستان و به خاطر غارت هستی مادی و معنوی افغانان دست به اقدامات گوناگونی می زدند از آنجمله میتوان به تقویه مراکز «روحانی» ساکت و دربار پسند در جامعه و حفظ نظارت مستمر برمراکز اموزشی اسلامی اشاره کرد اما انسان که خلیفه خداوند در زمین بوده است و قرآن نیز بحیث جاویدانه ترین آرمان‌محرک انسان، بشر را در همهٔ زوایای تاریخی و جغرافیوی‌اش هدایت می کند با تمیز از سائر «تحریک ها و جنبش ها» قافله حرکت حق پرستان را چه درمیان دره‌های پوشیده وچه‌دربیابان‌های‌برهنه،چی در نشیب و چه در گشته شدن سوی حق و پیروزی به پیش می کشاند . حینیکه در اواخر دهه چهل جنبش اسلامی ملت افغانستان (جنبش جوانان مسلمانان) بمثابه یگانه وارث سنن مبارزاتی‌تاریخ‌افغانستان با پرچم سبز مبارزه و زعامت جوان و آبدیده خود ظهور کرد ، سلطنت مستبد ، حلقه‌های درباری ، کالبدهای بی روح مسلمان نمایان در مراکز اموزشی اسلامی ، ملحدین چپگراو راست گراو همه دشمنان اسلام و انسانیت آژیر عصیان و پرخاش ملت مسلمان افغانستان را از حلقوم جوانان‌مسلمان که بدون در نظر داشت تفاوت‌های قبیلوی زبانی ، قومی حتی اینکه در کدام فاکولته و کدام مدرسه درس می‌خوانند وخوانده‌اند باهم جمع شده بودند شنیدند . برای اینکه جنبش مذکور تحت رهبری مصمم ترین و مومن ترین جوانان آن روزگار مانندشاخهٔ تازهٔ برتنه کهن و باستانی تاریخ افغانستان می روئید نام آن را نیز جنبش جوانان مسلمان افغانستان گذاشتند و این‌جنبش بدون مداخلهٔ مرموز اجانب به اساس روح واقعی تعالیم اسلام برمبنی قرآن عظیم‌الشان و سنت پیامبر اکرم ﷺ بخاطر استقرار نظام اسلامی در کشور و محو هر نوع فساد ، اجتماعی و اقتصادی در جامعه قدعلم نمود .

شخصیت‌های نمایان و تابنده جنبش‌جوانان مسلمان که از متن جامعه افغانی برخاسته بودند و همه مردم ، حتی اگر کمی باخود باندیشد آقای حقشناس نیز که «صلاح !» دانسته تاحین‌نوشتن اثراش از آنهانام‌نه برد و عبارت بودند از شهید عبدالرحیم نیازی ، شهید انجنیر حبیب‌الرحمن ، انجنیر گلبدین حکمتیار امیر حزب‌اسلامی افغانستان ، شهید مولوی حبیب‌الرحمن، شهیدسیف‌الدین نصرتیار ، شهید دکتور محمد عمرمی‌شناسند و این ها بودند که بعد از به قدرت رسیدن محمد داؤد خان نیز در همهٔ‌گوشه‌های کشور قیام‌های مسلحانه را رهبری می کردند تا بالاخره اکثریت شان به شهادت رسیدند در حالیکه ایام اختناق سلطنت ظاهر شاه و نظام مستبد داود خان که به اصطلاح مراجع فتوی دهی فاکولته های حقوق و شرعیات مانند دکتر محمد موسی شفیق و ولی‌الله سمیعی را همه کاره ساخته بودند و خیلی‌ها از طریق ایشان ارتباط باظاهر شاه و محمد داؤد خان را غنیمت می شمردند به یاد همه آنان اندکه اقلاً سواد سیاسی را دارا هستند .

به آقای حقشناس باید یاد آوری کردکه بسیاری اشیا را میتوان از بازار های جهان و مراکز علمی بین‌المللی به سیر ، گز، کیلو و تعداد بدست آورد اما نمیتوان جنبش عقیدوی یک ملت را به سیر و گز و تعداد خریداری کرد که ظهور و بروز جنبش ها براساس ایدیولوژی معین در رحم هر جامعه به پختگی و کمال خود میرسد جنبش جوانان

مسلمان افغانستان مانند گروه های چون کمونیست‌ها ، لیبرال‌های غربی ، سوسیال دموکرات‌ها وغیره‌شبکه‌های‌جاسوسی‌استکبار جهانی تحفه کدام مرکز و کدام کشوری نمی باشد . بلکه‌بنا برخصوصیت عمیقاً اسلامی اش از میان توده‌های محروم‌بویژه نسل جوان کشور برخاسته بود مگر باوصف اینکه‌جنبش جوانان‌مسلمان‌متکی‌برپیونداسلام‌وبا ویژه‌گیهای اجتماعی، فرهنگی ، اقتصادی جامعه افغانی بوجود آمده‌بودبا اشتراک اهداف‌استراتیژیک و عمده اسلامی هیچگاه خود را مجزا از پروسه جنبش جهانی اسلامی نمیدانست لهذا جنبش مذکور وظیفه خود میدانست تابشمول جنبش اخوان المسلمین با همه نهضت های اصیل اسلامی جهان مناسبات برادرانه‌داشته باشند و خوشبختانه امروز نیز اینگونه مناسبات میان جنبش‌ها و احزاب که به نفع استحکام دین مقدس اسلام در جهان و منافع ملت‌ها است بصورت گسترده تری وجود دارد . اگر هدف آقای حقشناس مطالعه آثار علمای مصر بوده باشد باید گفت که علم را نمیتوان وسیله ملکیت یک تحریک عقیدوی‌و اجتماعی بحساب آورد یک دانشجو یک محقق و یک مجاهد لازم می داند تا برای رسیدن به اهداف معین خود از آثار زیاد علما در هر کجای که نوشته‌شده‌باشد استفاده نمایند که راهیان جنبش جوانان مسلمان افغانستان نیز در همان زمان بوجود آمدن نهضت مانند امروز از نوشته‌ها و آثار علمای مختلف جهان از ایران تا افریقا و از عربستان تا نیم قاره هندجهت‌کسب آگهی لازم‌استفاده‌می‌نمودند.

اما بزرگترین درس و بزرگترین الهام که باعث بوجود آمدن نهضت‌گردید همانا دین مبین اسلام و دردهای بی‌شمارملت‌افغانستان بودند .

همچنان محترم حقشناس در صفحه ۲۳۱ همان بخش کتاب خود به تناقض عجیب

و اشکارای دچار می‌گردد . زیرا مینویسد که : «محمد داؤد خان هم در دوره اول صدارت اش به فاکولته حقوق (دران ایام‌در شاه دو شمشیر بوده) وقت حین سخنرانی به شاگردان‌دستش‌راسوی‌قلعه‌جواددراز‌کردوگفت (تا زمانیکه این سنگر ارتجاع برجاست مملکت ترقی نخواهدکرد) آن بیچاره‌هرگز نمیدانیست که فرمانروائی او و خانواده اش از خیرات همان قلعه است و آنجا سنگر ارتجاع نیست بلکه در آنجا درگاهی بود که اندیشه های عالی اسلامی را که در رابطه پایگاهی است با ضدیت استعمار ، ضد فساد و مبارزه علیه الحاد به شاگردان علوم اسلامی می‌آموخت» ما نمیدانیم کدام حرف اقای‌حقشناس را قبول بایدکرد ؟ ایا درست مثل حرف‌اول خودش بپذیریم که سلطنت مستبد ظاهرشاهی ونظام خانوادگی سلطنتی که محمد داؤدخان‌جزء آن بودازخیرات‌قلعه‌جواداند،واین‌ها‌بودند که‌باعث استحکام‌سلطنت‌می‌گردیدند؟یااینکه‌برخلاف‌این امر سلطنت ظاهرشاهی و نظام وابسته به‌آن یک نظام طاغوتی و ضداسلامی بوده به‌تعبیر بعدی اقای حقشناس قلعه جواد «اندیشه‌های اسلامی را .... به شاگردان علوم اسلامی‌می می آموخت» از یکطرف نویسنده محترم آقای حقشناس‌محمدداودخان‌راخاطریکه‌بیچاره ! نمی دانست‌نظام‌خانوادگی‌وی‌مرهون‌احسانات‌قلعه جواد بوده است نادان می‌شمارد ولی در تحلیل بعدی اش همین قلعه را که از خیرات اش سلاطین می خوردند» پایگاه ضد استعماری و ضد فساد معرفی می کند به هر صورت از اینگونه ضدین تحلیلی چنین برمی آید که نویسنده هیچگاه معلول‌ها را در رابطه‌باعلت‌ها مطالعه نه می کند بلکه زیادتر بر جوانب ذهنی قضایا و احساسات ناجایزی‌اتکادارد .

(ادامه دارد)

ژباړه : ج- سرفراز

داسلامي نړۍ پراخ شتون او شتمنيو ته يوه کتنه

اسلامي نړۍ د فقهاوو په وړاندې؟

اسلامي فقهاء نړۍ په دوه برخو ويشي چې يوې ته‌ئې دار حرب او بلې ته داراسلام وائي .

د شرعي قوانينو له مخې اسلامي نړۍ‌ء داراسلام دی .

داراسلام څه ته وائي ؟

ټول فقهاء پدې برخه کښې په يوه خوله دي چې په هرځای کښې چې اسلام حاکم وي پس همغه داراسلام دی .

نو اوس بايد د اوڅيړو چې د اسلامي حکومت معنا څه ده ؟

ترڅو په عملي اړخ کښې له اختلاف سره مخ نشو .

د قرآن کريم اوډبوی لارښونو په رڼا کې څيړنه دا خبره جوته کوي چې لاندی دری شرطونه دا خبره په‌ګوته کولای شي چې يوی داسې ټولنې‌ته وويلې شي چې :

هلته اسلامي حکومت شته او يا شريعت تطبيق شوی دی .

۱- چې هلته د قانون وضع کولو واک يوازې د الله(ج) په لاس کښې وي .

څکه چې خدای جل‌جلاله په خپله دا کار د ځان کړی دی :

شرع لکم من الدين ما وصی به نوحاً والذی او حينا اليك o

تاسو ته يې هم قانون مقرر کړی چې نوح ته يې امر شوی ده او هغه چې مونږئې تا ته نازلوو .

د شوری سورة (۱۳) آيت

الا له الخلق والامر تبارك الله رب العلمين o

خبردار ! پيدا کول نه او د ټولو کارونو واك له يو خدای سره دی . الله ډير بابرکته او د ټول عالم رب دی .

د الاعراف سورة (٥٤) آيه

ام لهم شرکاء شرعوالهم من الدين ما لم يأذن به الله o

أيا دوی داسې خدايان لری ؟ چې هغه قانون ئې ورته مقرر کړی په کوم چې الله امر ندی کړی .

سورة شوری (۲۱) آيت

د الله جل جلاله له خپل ځان څخه‌علاوه نورو ته هم دا حق پدې دول سپارلی .

ولوردواه الی الرسول والی اولی الامر منهم لعلمه الذين ليستنبطوله منهم o

که چيری نور خبره پيغمبر اوخپلومشرانو ته ورسوی نو د دوی په مينځ کښې‌عالم يوه اوڅيړونکې خلک په د همغې په اصل مفهوم شي . د النساء سورة(۸۳) آية

او پدې دول‌ئې پدې دائره‌کښې مجتهدو علماوو ته هم برخه ورکړی ده .

او دا شان اسلامي قانون ته د ربانيت لوړه مرتبه ورپه برخه او هغه اوچت مقام او خپلوی وروبښل شوه چې د هردول پيښو او د هر رنګ حالاتو پوره ځواب لری -

۲- چې د خدای قانون ترټولو قوانينو لوړ وي .

پدې معنا چې نه ورسره‌کوم قانون‌برابری وکړی او نه پری کوم. قانون لوړو ګڼل شي لوکه ځوک ووائي چې : اسلامي قانون د قانون جوړولو مهمه مرجع ده معنائې‌داده چې ګونـدی د قانون لپاره نور مراجع هم شته او پدې ترتيب نورڅه هم پيدا شول‌چې له خدائی قانون سره ئې سيالی‌وکړای شوه .

او که وويلی شي چې : اسلامي قانون د قانون جوړولو په برخه‌کښې دريم اصل دی . نو معنائې دا ده چې نور څه د خدای په قانون پورته والی لری .

او دا دواړه خبری دا شرط ما توی چې د خدای(ج) قانون بايد له ټولو قوانينو

له غړ نه پورته خبری کول حرام دی خو د خدای او د رسول د قانون څخه دی د بشری قانون لوړی‌گڼل رواوی .

او هم رسول اکرم ﷺ فرمائی :

من قاتل لتکون کلمة الله هی‌العلیا فهو فی سبیل الله

څوک چی د دی لپاره و جنگیږی چی د خدای کلمه او چته شی نو یوازی دا جنگ فی سبیل‌الله جهاد دی .

د خدای د کلمی مفهوم عام دی دخدای تولو کلموته شامل دی . چی شریعت او قانون‌ئی هم یوه برخه ده .

نو ترڅو چی د خدای قانون په‌نوروتولو قوانینو نوی لوړ شوی د خدای په لیارکښی جنگ او جګړه تل باید دوام ولری .

۳ـ چی د خدای قانون بشپړ تطبیق شی .

یعنی معنا چی د ژوند په تولو اړخونو لکه عقیده ، اخلاق ، عادات او نورو تولو کړو وړو کښی د خدای قانون په بشپړه پورته وی څکه چی خدای فرمائی :

یا ایها الذین آمنوا لا تقدموا بین یدی الله ورسوله

ای مؤمنانو !

دخدای او د هغه د رسول‌څخه مه وړاندی کیږی (د هغوی په خبره خپله خبره مه لوړی کوی) .

د الحجرات سورة (۱) آیة

یعنی ستاسی رایه او قانون باید د الله او د هغه د رسول له قانون او خبری نه او چت نشی .

یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی

ای مؤمنانو !

خپل آوازونه مو د پیغمبر پر غږ سره لوړه وی .

د الحجرات سورة (۲) آیة

او دا خبره هیڅ عقل‌نشی‌منلی چی‌درسول الله ﷺ د خبرو په مینځ کښی دی د هغه

د الانفال سورة (۳۹) آیة

مونږ دا شرط د قرآن کریم لدی مبارک آیة څخه اخیستی :

واحذرهم ان یفتنوك عن بعض ما انزل الله الیك

هوښیار اوسه چی دا خلک دی په فتنه کښی وانه چوی اوله هغه څه چی الله‌درته نازل کړی لږهم کوږنکړی .

د المائدة سورة (۴۹) آیة

اوهم لاندینی آیت چی د خدای قانون

څخه بغیر نور د قوانینو ته د جاهلیت
قانون وائی :

افحکم الجاهلیة یبغون ومن احسن من الله حکماً لقوم یوقنون

(که دا خلک د خدای قانون نه منی
نو آیا د جاهلیت او ناپوهی قانون پسی منډی وهی ؟

پداسی حال کښی چی د هغو خلکو لپاره چی په الله باور لری د الله له قانون څخه بل هیڅ قانون غوره ندی .

د المائدة سورة (۵۰) آیه

له غیر نه پورته خبری کول حرام دی خو د خدای او د رسول د قانون څخه دی د بشری قانون لوموی گټل رواوی .

او هم رسول اکرم ﷺ فرمائی :

من قاتل لتکون کلمة الله هی العلیا فهو فی سبیل الله

څوک چی د دی لپاره و جنګیږی چی د خدای کلمه اوچته شی نو یوازی دا جنګ فی سبیل الله جهاد دی .

د خدای د کلمی مفهوم عام دی دخدای ټولو کلموته شامل دی . چی شریعت او قانون ئی هم یوه برخه ده .

نو ترڅو چی د خدای قانون په نورو ټولو قوانینو نوی لوړ شوی د خدای په لیار کښی جنګ او جګړه تل باید دوام ولری .

۳- چی د خدای قانون بشپړ تطبیق شی .

پدی معنا چی د ژوند په ټولو اړخونو لکه عقیده ، اخلاق ، عادات او نورو ټولو کړو وړو کښی د خدای قانون په بشپړه توګه عملی شی .

نوکه چیری د ژوند په یو اړخ کښی اسلامی قانون نه وه عملی شوی نو معنائی دا ده چی د خدای قانون اصلاً عملی شوی ندی نو دلته دی چی د خدای د دین د حاکمیت لپاره جهاد واجب دی .

وقاتلوهم حتی لا تکون فتنة ، ویکون الدین کله لله

ترهغو ورسره و جنګیږی ترڅو چی فتنه بالکل له مینځه ولاړه شی او یوازی د خدای دین حاکم شی .

مونږ دا شرط د قرآن کریم لدی مبارک آیة څخه اخیستی :

واحذرهم ان یفتنوك عن بعض ما انزل الله الیك

هوښیار اوسه چی دا خلک دی په فتنه کښی وانه چوی اوله هغه څه چی الله درته نازل کړی لږهم کوږنکړی .

د المائدة سورة (۴۹) آیة

اوهم لاندینی آیت چی د خدای قانون څخه بغیر نور د قوانینو ته د جاهلیت قانون وائی :

افحکم الجاهلیة یبغون ومن احسن من الله حکماً لقوم یوقنون

(که دا خلک د خدای قانون نه منی)
نو آیا د جاهلیت او ناپوهی قانون پسی منډی وهی ؟

پداسی حال کښی چی د هغو خلکو لپاره چی په الله باور لری د الله له قانون څخه بل هیڅ قانون غوره ندی .

د المائدة سورة (۵۰) آیة

اوهم لاندینی آیت چی د خدای (ج) دیو حکم د پرینبودلو په مقابل کښی ئی د خدای او د خدای د رسول له خوا د جنګ اعلان کړی :

فان لم تفعلوا فأذنوا بحرب من الله ورسوله

که تاسی داسی ونکړل (د سود روپی مو پری نښودی) نو خبر شی چی دالله او د الله د رسول له خوا تاسی ته دجنګ اعلان دی

د البقری سورة (۲۷۹) آیة

د پیغمبر اکرم ﷺ مبارک حدیث ورته د خدای او رسول دښمنی ویلی دی .

من حالت شفاعته دون حد من حدود الله فقد ضاد الله فی حکمه

د چا شفاعت چی د خدای د یوه حد د عملی کولو په لیار کښی خنډ شونو د خدای جل جلاله د حکم سرغړونی دښمنی وکړه . (رواه الترمذی)

او چی په نوم ځای کښی اسلامی قانون حاکم نوی نو هغه ته د زیاتو علماو له خوا

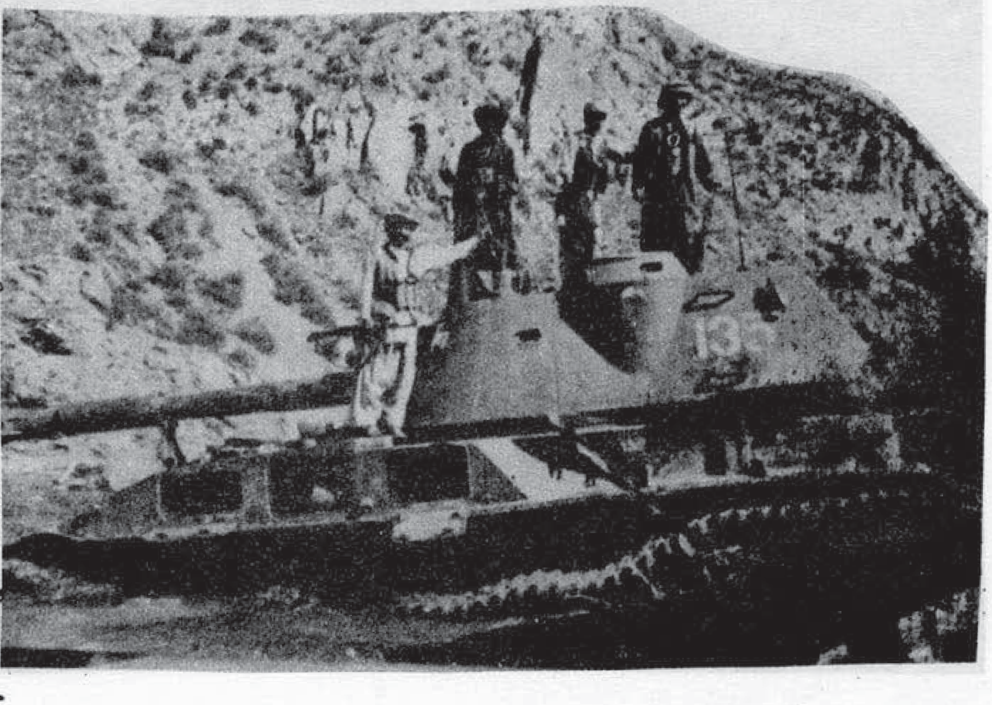

دارحرب ویلی شی .

یوازی امام ابو حنیفه رحمه الله علیه‌وانی چی په هرځای کښی لاندی دوه شرطونه پوری شی هغه ته داراسلام ویلای شی .

۱- مسلمانان په امن ژوند وکړای شی .

۲- د کوم اسلامی ملک په ګاونډ کښی واقع وی .

او ځینی نور علماء داراسلام په لاندی برخوویشی :

۱- دار عدل : چی اسلامی قانون پکښی حاکم او خلیفه د ملک چلوونکی وی زیات علماء وائی چی دا ډول وطن تـه هجرت واجب دی .

۲- داربغی : دا هغه وطن دی چی پـه قانونی خلیفه پاندی باغیان او خپل سری برلاسی شی، او دا ګډوډی ترهغو روانه وی ترڅو چی خلیفه پری کامیاب شوی نوی پداسی حالاتو کښی د قانونی خلیفه او حاکم ملاتړ واجب دی .

۳- دار بدعت : دا هغه وطن دی چی د ځانـه جوړو شوو رواجونـو د اسلامی حکمونو ځای نیولی وی ، دلته په مسلمانانو ده چی له خرافاتو سره ترهغو مقابله وکړی ترڅو یوازی د الله حکم قایم شی .

٤- پرزوره اخیستل شوی ځمکی :

دا هغه وطن دی چی پخوا د مسلمانانو په لاس کښی وه ، او اسلام پکښی حاکم وه . بیا کافرانو پـه زور ونیوه ، د داسی وطن د بیرته نیولو لپاره جهاد فرض شوی دی .

اوځینی بیا دارحرب په لاندی برخوویشی :

۱- دارکفر :

دا هغه وطن دی چی د کافرانوتر واکمنی لاندی وی .

۳- دارعهد :

دا هغه وطن دی چی د مسلمانانواوکافرانو ترمینځ د هغه په هکله څه تړون او موافقه راشی .

پورتنی هریو ویش ځانګړی احکام لری چی عموماً د سولی او جنګ پـه بحثونـو کښی څیړل کیږی او یا په نوی عبارت (دلریوال قانون) د بحث په دوران کښی پـوره څیړل کیدای شی .

«نوربیا»

د محمد زمان مزمل لیکنه

د ترکیې سفرنامه

د استانبول تیر مجد پاتې پیغور

په یوه کوځه چې روان شي ګوري یا به د ابی ایوب او یا بـه د محمد فاتح مقبره او جومات پـه مخه درځي چې هغه پخپله د ویاړلي عظمت مدرسې دي ځکه هغه سړی پـه دې پوه کوي چې د استانبـول برجـــور او دبرین حصار داسې مفت او پـه آسانه نه دی فتحه شوی ، کله چې بیا ګوري د همـــدې جوماتونو او مقبروترڅنګ کوڅې د غربي تهذیب ځپلوزلمونه ډکې اودیو مسلمان دروند شخصیت په‌کې ذوب ووینې بیا فکر کوي چې همدا مناری خپله ورتـه پیغور ورکوي .

هلته چې سړی وینی ددوو زرونه زیات جوماتونه آباد او هغه دځمکې پـه سر د جومات او منارو له مخې د دنیاپه غني ښاروکی دی په کالوکی نـــه ځائیږی، ولې چې جوماتتـــه ننوځي ګوري چې دی تاریخی آبادی تـــه پـــه اسلامي نـورو ملکونـو کی دهندوانو د معبد په سویه‌هم‌حکومت توجـــه نه ده‌کړی، او هلته یو لیم ځوان هغه چې د غربي تهذیب د فتحه کړو کوځو او لارونه جومات تـه لار ورکـوی او پـــه دې لوی جومـات کی دوه یا دری کسه پـــه لمانځه ولاړ لیدل کیږی بیا سړی ته دا فکر پیـدا کیږی چې البتـــه دا جوماتونه د بل ځای نه د نمایش په خاطر داتــه راوړل شوی ، سخت ، بیګانګي احساس کوی .

نه پوهیږم په استانبول کی څنګه دا ژوندی تاریخ سړی دی‌ته پریږدی چې د غرب بی روحـه ، مدنیت ته پناه ویسی شرم دی !

همداسې د اسوال هم کټ مټ مطرح دی چې په استانبول کی چې سړی د جومات بهرلنګوټی‌او خولی نه شي په سر کولای ، د تکبیر ناره نشي وډلی هیڅ اسلامـی شعـار د مسجد نـه بهرنشي ادا کولی څنګه ممکنـــه ده پـه دی ملک کی ځوک مسلمان ماتی شي؟؟

هلته چې تورسری مؤمن په دی خاطر چې په ترکیه کی‌ئی د اسلامی شریعت تطبیق غوښتنی په شپږکاله زندان او بنـد محکومیږی طبعاً هلته

په د جوماتونو مناری یو مسلمان ته پیغور ورکوی، ولی دا چی د غربی تهذیب د پلویانو په لاس فقط په دی خاطر چی د جریدی د لاری ئی د شریعت‌تطبیق د یوی ترکی میرمن له خوا مطالبه کیږی، ولی هغی ته د شپږوکلو زندان ځواب ویل کیږی دویاړ او افتخار ځای دی ، ځکه دا اسلام دی چی غربی تهذیب د ټولو دروغجنو آزاد یو سره سره نری په لړزه دی ، نه دغه ترکی میرمن ، دا خو په ځای پریږده چی د غربی مدنیت او د الحادی دولت د پنځوس کلن تاریخ روبرو مظالمو سره سره دی ترکی میرمنی

د شریعت د مطالبی خبری ځنګه او ولی زده کړی ؟

د استانبول ښکلی ښار چی د لوړو ژورو ، وچی او اوبو ، زړو او نوو آبادیو نه‌تشکیل شوی، همداسی مختلفو ویاړونو او پیغورونو ته ئی ځای ورکړیوه .

د یوی‌خوا سړی هغه پوښته وینی چی اوس پکی ډیر کورونه آباد وو ولی پرون دلته د سلطان قواؤ کښتی داوبونه په پوره چټکی وچی او له چی نه د اوبو بلی برخی ته را روانی کړی وی، ترڅو د ښار حصار د نږدی نه هدف ونیسی او دا د بی رحمو په لاس کی د مودو مودو اسیره قسطنطنیه په ښکلی استانبول بدل او د انسان عزت او غرور د جبارانو او هوسیانو د تجاوزنه خوندی وساتی‌ولی‌په‌مقابلی پوښتی کی بیا د غربی مدنیت کرغیړنی کباری د عزت او ناموس د لوټلو هډی جوړی دی، او د استانبول عزت اوغرورئی د هماغه اسیری قسطنطنی د تبتیدلو بریخو په لاس لکه ماشوم ځورول کیږی .

بحرماته په زړه پوری نه دی :

ناقد اکیول چی دیرش‌کلن ځوان و او پخپل تیر عمل‌ئی سخت تأسف کاوه ، او د خپل متدین پلار نه هم سخت ګیلمن ښکارید ، چی د هغه

(حکمتیار- نجم‌الدین اربکان) په استانبول کی

په تربیه او پالنه کې ئې چندان جدي توجه نه وه کړې، د همدې ځایه هغه په هغه ورځو اوښو چې دوه کاله مخکې ئې دترکیې په سوسیالست ګوند کې تیرې کړې دي کمک غمجن و . .

ناقد اُکیول کله چې د رادیوی مصاحبې د پاره روان ؤ او د مرمر د ښکلې بحیرې ترڅنګ روان ؤ روانوکښتیو او د بحیرې څپو ته ئې په اشاره داسې وویل :

پدې لارمې راوستې چې د مرمر د بحیرې جمال او په هغه‌کې رواني کښتۍ د نژدې ووینې ...»

ما ورته داسې ځواب ورکړ :

په دې خاوره کې بحر چندان په زړه پورې نه دی ځکه چې په دې ملک کې یووخت زمونږ د«مسلمانانو» کښتۍ په وچه هم چلیدې !!

دا توله ترکیه ستاسې وه خو ! :

د مصاحبې وروسته ځوان او با احساسه ترکې ورور د یوې بلې لارې راوستو او ځینې ځایونه‌یې راوښودل کله چې زمونږ موټر د یوې آبادې ترڅنګ تیریده هغه وویل :

دا تعمیرونه زما د خسر او د اربکان دي .

ما ته چې د غربي مدنیت له کبله تول استانبول په سترګو کې ازغي ازغي کیده او فکرمې کاوه چې تول تاریخ دښمنانو را څخه غصب کړې ځکه دي خبرې و سکوندلم او په ځواب کې مې داسې وویل :

دا تعمیرونه نه دا توله ترکیه ستاسې وه خو دښمنانو در څخه غصب کړیده ! !

داسې څوورځې د استانبول په ښارکې د.برم او پیغور په مخکې کله سړې کوڅو ته نشواې کتلی او کله بیا د سړې سترګې د همدې کوڅو نه ختلې نه ! !

سکروتې په ایرو کې وې :

د ترک د ځوان نسل سره نوره حوصله نه وه پاتې اود زوړ نسل تحمل اوز غم هم پای ته رسیدلی و ښه مو ولیدل کله چې د کوم ښزار او جومات ترڅنګ د موټر نه ښکته شوې یو هلته فقط په څوڅانیو کې لیدل شوې چې غیور ترکان د څو نا آشنا خیرو په لیدلو دا پته لګولی چې د مجاهدینو نه څوکسه چې‌ترک ته راغلي حتما همدا دي ، خاصته چې د ملي سلامت او په آلمان کې د ډیره ترکانو د لارې افغاني‌کالتوری لباس خلک هغوی ته ښه معرفی شوې هم و، هغه وه چې په څو لحظوکې د با احساسه ترکانو د خوا دروغبې او استقبال په دود محاصره کیدو چې دا روحیه او احساس په نورو اسلامي ملکونو کې کم لیدل کیږي ، د ترکانو دې کړکې مینې او د افغانانو سره د هغوی دې لیونی علاق سړې ته دا داد ورکاوه چې د دې ملت په ختیه کې لا ډیر څه پاتې دي ! .

په خورو ورو لیدنو اوکتنو کې مو داسې ځوانان هم ولیدل چې د حسرته ئې اوښکې پرمخ توئیدې فقط په دې خاطر چې هغوی ولې د جهاد نه محروم دي ، داسې سپین ږیرې مو هم ولیدل چې هغوی د مجاهدینو د مشر سره د لنډ فرصت ملاقات د لوی خدای آسماني پیرزوینه‌ګڼله فکرئې کاوه هغه دنورو په ارمان کې پاتې ترکانو نه ډیر نیک قسمته دي، چې د نژدې د افغانستان دمجاهدینوله‌دیومشرسره ګوري داسې وکړې مو هم ولیدل چې هغوی بخپله ویل :

هغه ترکان هم ډیر بختور دي چې هغوی د مجاهدینو د تګ وروسته د هغوی په ملاقات شرفیاب‌کسانو سره ووینې !!

که څه هم د غربي استعمار چیانو د حسد او دښمنۍ تور په استانبول کې هرڅه په ایره بدل کړې وه او هلته سړې د اسلامي ویاړلې مدنیت او تهذیب په روښان مخ بالـدې د غرب د کرغیړن تهذیب او

استعمار انبار انبار ایری پرتی لیدلی ولی د دی انبار انبار ایرو لاندی لا ډیری سکروټی پاتی وی چی همدا اوس اوس د افغانستان او ایران د انقلابی حالاتو توپانونـــه د دی سکروټو د مخه کرار کرار پرتی ایری لیری کـولی او حالات داسی ښئی چی مؤمن ترکان نور پـه دی ذلت کی او د پـردو د غلامی پـه دی بی سیرتـه کمیس کی نـه ځائیږی . هغه ورځ نژدی ده چی دا سکروټی په لمبو بدلی شی او د غربی استعمار بدماشه حامیان او د الحادی تهذیب وررستی ستنی پکی ایره، خپله ماتی د تـرک د دی محکومی دوری پـــه ناغه بخپله اعلان کړی

انقلابی ارتجاع :

هلته که څه هم د زمامدارانو په خوله د رادیو او تلویزیون له لاری ملت ته دا مسخره خبری کیدی چی :

مه پریږدی چی نجونه او هلکان په لیسو او پوهنځیو حتی پـه دینی مدرسو کی جلا جلا کینی ځکه دی مزخرفـو «د دوی په فکر» افکارو ته هیڅ موقع مه ورکوی ...»

هلته که څه هم په دولتی جرائدو کی د مسلمانانو پرضد ترکانو د ارتجاع په نامه د کاریکاتورونو او تهدیدونکو عناوینو د لاری چی :

مـه پریږدی چی ارتجاع بیا سر اوچتوی ...» او داسی نورو عناوینو د لاری تقبیح او محکومیده خو دی تولو دا ثابتـو لـه چی د اسلام انقلابی ارتجاع لامره نه ده او حاکمه طبقه تری سخته په ډار کی ده ! !

اسلامی فکر د بخلی په حال کی :

اوس اوس چی د تـرک ملت د اتاتــرک د دکتاتـوری او الحادی نظام نه تلافی کیدوونکی دوره نیمه پیړی شاتـه پریښی ښه پوهیږی چی هغـوی د څـومره سپک او بی نومـه اسارت پـه ځولنو کی را ګیردی، دا چی د هغوی په هیواد کی د هرڅــه آزادی شته پرتـــه د اخلاقواودیانته، هغوی‌په‌خپله په دی ښه پوهیدلی، چی د باهمت‌ترکی ملت د نشاط او حماسی د ختمیدو پـه خاطر دا یو پروګرام وه، ځکه غربی استعمار د استانبول او د استانبـول شاته د نورو پرله پسی ماتو انتقام اخستی، د همـدیٔ ځایـه اوس په ترکیـه کی اسلامی فکر د بخلی پـه حال کی دی نن پرونی ساده ترکان کم لیدل کیږی، چی دمصطفی کمال پـه مسخره او مزدورانـه کارونـو د عظمت شخونـد ووهی ، هلته نن پـه ملی سطحه خلک د خپل تاریخ او ماضی سره کرار کرار پیونـد پیدا کوی .

پـه اسلامی تـولنـو کی نٔی دا اضطراب او تشویش لیدل کیږی چی هغـوی ، تیر عظمت او برم تـه د راګــرځیدو منزل د کوم ځایـه پیل کړی ؟ په سلهاؤ اختلافی افکار او جهتونـه لیدل کیدل چی مبارز او د اسلام د نوی دور په قافله‌کی د ترک ملت بایـد د نـورو ملتونو شاته یوازی خبرو او کاغذی مبارزی تـه انتظارونه باسی ، چی دا تـول دیوی خوا د تشویش ورړوو ، له بلی خوا د ذلت په لویه کنده‌کی د ترک د لویـدلی ملت د پاره د فکـری اضطراب او اخ وډب دغسی درانـه ځنځیرونه په کار دی چی دا ملت د روحی ماتی‌نه راپورته او د حوادثو سره د کلکو تکرونـو پـه نتیجه کی د دی ملت مړه او عاطل عضلات بیرته په حرکت راولی .

* * *

د روژې برکتونه او فضایل

ژباړه او تلخیص: فضل مولا لتون

تر توحید او رسالت وروسته یعنې د شهادت ترکلمې وروسته لمونځ، روژه، زکات او حج د اسلام څلور بنسټیز ارکان دي. په قرآن عظیم الشان او احادیثو کې د دغو پنځو ارکانو خصوصیات او د هغو احکام او مسایل په واضحه توګه بیان شوي دي. له دغو ارکانونه یو د روژې مبارکه میاشت ده چې په هر عاقل بالغ نر او ښځه باندې فرض کړای شویده. د بقرې په سورةکې الهي ارشاد دی. «مؤمنانو! روژه پر تاسې فرض کړای شویده لکه چې تر تاسې د مخه خلکو باندې و، ښایي چې له«خدایه»ویرمدوې کې پیدا شي» له «تتقون» نه مراد دلته دا دی چې د نفس له مغلوبولو او تابع کولو او د هغه د ناوړه غوښتنو دغلې کولو لپاره کوم بل عمل د روژې مثال کیدای نه شي.

پیغمبر اکرم (ﷺ) فرمایي: چې د مسلمان د هر نیک عملي ثواب له لس چنده ثواب نه تر اووه سوه چنده ثواب پورې زیاتیدای شي خو الله(ح) فرمایي: چې روژه خاص زما لپاره ده او هم زه به یې اجر او ثواب ورکوم.

رسول الله (ﷺ) فرمایي چې کله د روژې میاشت راشي نو د جنت دروازې بیرته شي او د دوزخ بندې شي (بخاري مسلم) همدارنګه د دواړو جهانو سردار (ﷺ) فرمایي: چې د روژې په میاشت کې د حق منادي چغې وهي چې «ای د لیکې او خیر غوښتونکیو ګامونه پورته کړئ او ای د بدۍ او بدکارۍ مینه والو ودریږئ، او د الله تعالی له لورې د ډیرو خلکو له دوزخ خلاصون په برخه شي، او دا د هرې روژې په شپه وي. (ترمذي)

حضرت سلمان فارسي(رضي الله عنه)فرمایي چې د برات (شعبان) د میاشتې په وروستي ورځ پیغمبر اکرم ﷺ موږ ته یوه وینا وکړه او وې فرمایل: خلکو! پر تاسې د رحمت او برکت میاشت سیورې کیدونکې ده د دغې میاشتې یوه شپه (شبقدر) له زرو میاشتو غوره ده، د دې میاشتې روژې الله‌تعالی فرض کړیدي او په شپوکې یې نفل عبادت یعنې تراویح مقرر کړې دي. څوک چې پدې مبارکه میاشت کې د خدای (ج) د رضا لپاره یوه نیکي وکړي (سنت، نفل، صدقه او یا خیرات) نو دفرضو او مړه بدله به الله‌تعالی ورکړي، او د روژې په میاشت کې د فرضو ادا کولو ثواب د نورو وختو د او یا فرضولو د ثواب اومره دی. دا د صبر میاشت دی او د صبر بدله جنت دی، دا د همدردۍ او غمخوارۍ میاشت ده داهغه میاشت ده چې د مؤمن رزق پکې زیاتیږي.

د چا په خوړو چې کوم روژه یې روژه ماتې وکړ، نو دا به یې د دوزخ له اورنه د آزادۍ وسیله وي او د روژه دار او مړه ثواب به ورکول کیږي. د رسول الله (ﷺ) په حضور کې ځینو صحابه وعرض وکړ یا رسول الله! په موږ کې هر څوک چاته د روژه ماتې ورکولو توان نلري (ځنګه مسکینان به له دغه عظیم ثواب نه بې برخې وي) هغه (ﷺ) و فرمایل: الله تعالی دغه ثواب هغه سړي ته هم ورکوي چې د شیدو په لسي او یا اوبو یې څوک د روژه ماتې وکړي همدا ډول هغه (ﷺ) و فرمایل چې ددغې بختورې میاشتې لومړی برخه رحمت، منځنۍ

مغفرت او وروستی برخه يې ددوزخ له اور نه د خلاصون وسیله ده څوک چې پدی مبارکه میاشت کې د خپل نوکر په کار کې کمی راولی خدای(ج) به یې وبخښي او له دوزخ نه خلاصون او آزادی به یې په برخه شي (بیهقی).

حضرت ابن عباس (رض) فرمایي: چې پیغمبر اکرم (ص) له ټولو خلکو ډیر سخي و خو په دغه مبارکه میاشت کې به یې سخاوت نورهم زیاتیده، د روژې په هره شپه به جبریل امین علیه‌السلام له حضور (ص) سره ملاقات کاوه او د قرآن کریم گردان به یې ورسره کاوه (بخاری و مسلم).

له حضرت ابو هریره (رض) نه روایت دی چې پیغمبر اکرم (ص) فرمایلی دی چاچې د رمضان روژې د ایمان او ثواب د حاصلولو په‌خاطر ونیوه تیر شوی گناهونه به یې وبخښل شي. (بخاری)

له حضرت عبدالله ابن عمر (رض) نه روایت دی چې پیغمبر اکرم (ص) فرمایلی دی چې قرآن او روژه دواړه د مسلمان سپارښتنه کوی، روژه په الهی دربار کې عرض کوی چې زما پروردگاره! ما دغه سړی له خوراک څښاک او د نفس له غوښتنو منع کړی و، اوس ځما سپارښتنه د ده په باب قبوله کړه، او قرآن به عرض کوی چې: الهی! ما دی د شپې له خوب او آرام نه منع کړی ؤ، نو اوس د ده په باب زما سپارښتنه قبوله و فرمایه. که چې د روژې او قرآن دواړوسپارش د هغه‌سړی په باب قبول کړای‌شي. (بخاری)

نبی‌اکرم (ص) فرمایلی دی چې د جنت یو دروازه «ریان» نومیږی، د قیامت په ورځ به یواځې روژه تیان په دغه دروازه دا خلیدای‌شي، له روژه‌تیانو پرته نور هیڅوک پری جنت ته داخلیدای نه‌شي، ناری‌به وهل کیږی چې روژه‌تیان چیری‌دی، روژه‌تیان به راشي او ودریږی به (یواځې روژه‌تیان په دغه دروازه جنت ته ځایدای شي. (مشکوة) په حدیث کې راغلی دی څوک چې په ریان دروازه جنت ته ننوزی بیابه هیڅکله دتندی‌احساس و نه کړی، دا دروازه د روژه‌تیانولپاره خاصه‌ده.

پیغمبر اکرم (ص) فرمایلی دی چې الله (ج) فرمایي: د سړی‌هر نیک عمل د هغه لپاره دی خو روژه یې خاص زما لپاره دی او هم زه به یې اجر او ثواب ورکوم.

او روژه د گناهونو لپاره ډال دی او چې له تاسی‌نه د چا روژه‌وی نو فحش خبری دی نه کوی، شوردی نه جوړوی، که څوک ورته ښکنځل وکړی او یاور سره جنگ کوی دی ورته ووایي زه روژه‌یم، قسم په هغه چې د محمد (ص) روح یې په واک کې دی چې د روژه‌تی دوه خوشحالی دی‌یوه د روژه‌ماتی‌پروخت او دویمه د الهی لقاء په موقع چې کله‌یي د روژې ثوابونه په برخه کیږی او خوشحاله وی «مشکوة».

د قیامت په ورځ دنوروعبادتونو ثواب حقدارانوته هم‌ورکول کیږی، تری له قرض داری نه‌یي قرض غوښتونکی خپل قرض داووه سوه لمونځو په بدله کې ترلاسه کولای شي «شامی» خو روژه کومه حقدار ته نه ورکول کیږی، ځکه چې روژه خاص الله تعالی لپاره ده.

پیوسته به گذشته

عوامل اساسی مشکلات نهضت و راه حل آن

«جریر»

طی بحث گذشته یاد آور شدیم که علامهٔ نامور ابن خلدون ضمن کتاب نفیسش در رابطه با این مسأله که چگونه نقش قیادت و رهبری در بین منظمات و جماعات تضعیف می شود ، و رهبر و قائد از میان صفوف و مردم مهجور می گردد بحث مستقل و مفصلی دارد . وی انگیزه‌هاوعوامل اصلی‌یی را که درتضعیف نقش رهبری و قیادت و مهجوریت دستگاه رهبری ازمیان اقشار و مردم ، سهم بارزی دارند دقیقاً بررسی و تحلیل نمودطریان این بلیه اجتماعی وتنظیمی را برای ابقاء و حیات جوامع و تنظیم های اجتماعی مضرو هلاکت بار به حساب می آورد .

به اعتقاد وی گاهی اتفاق می افتدکه عده ای از اراکین نظام و ناز پروردگان رهبر و حاشیه نشینان وی به فکر خود کامگی و اقتدار می افتند ، و با طرح برنامه های منظمی تلاش میورزند تا رهبر و امیر را از بین صفوف و ملت مهجور ساخته و خود شان به تمام امور اجرائی و اداری نظام استیلا یابند .

اینها به خاطر رسیدن به خودکامگی و اریکه فریبنده اقتدار با به کاربستن سلسله شیطانی ترفند و تزویر بین رهبر ومردم حجاب های متعددی ایجاد می‌نمایند، که رهبر در بین آن پرده ها محصور می ماند ، و بدین سان آهسته آهسته از متن تنظیم و جامعه و نظارت امور نظام داری بیگانه میشود .

این خاصه‌گان دربار و خواجه تا شان بارگاه برای رهبر چنین تلقین می‌نمایندکه نشستن او با عامه مردم و رسیده‌گی بالمواجه از شکایات و ضروریات آنها شایسته مقام رهبری وامارت نبوده از هیبت وحشمت آن می کاهد . بدین ترتیب میخواهند به منظورتداوم خودکامگی و سلطه شان رهبر را بـه خوی و عادات و ممیزات خود عادت داده و واسطه او را با دیگر متعهدین و رعایاش قطع‌نمایند ، و بـه این طریق از رشد چهره های نو و پرکار در سطح دستگاه اجرائی و اداری نظام جلوگیری بـه عمل آورده برای رهبر و امیر چنین وانمودگرددکه ارادتمندان‌اش‌از استعداد و نبوغ اداری چشمگیری برخوردارندکه در دیگران سراغ نه می شود .

ایشان ظاهراً نمی خواهند درلقب خاص وتشریفاتی امارت و رهبری با امیر و رهبرمشارکت کنند ، برای همه‌گان چنین جلوه میدهندکه گویا هرگز هوای رهبری و قیادت برسر ندارند و همیشه خدمت‌گذار و وفامند خدایگان امر خواهند بود .

برای عامه مردم و افراد نهضت خاطر نشان می سازندکه هیچ کاری را بدون دستور رهبر و امیر انجام نـداده و فقط احکامی را کـه امیر و رهبر از عقب درهای بسته دارلامارت صادر می نمایـد بـه مرحله اجرا می گذارند .

همچنان همراه با اینکه با بـه کار گرفتن برنامه ها وطرحهای گوناگون، مراتب اخلاص و انقیاد خویش را به رهبر ثابت میسازند و طرف اعتماد وی میشوند در ضمن آن به رهبر چنین می فهمانند که رهبر و مسؤول نظام نبایـد در همه کارها و امور اجرائی و تشکیلاتی دخالت کند ، حل وعقد مسائل نظام وامر ونهی و رسیدگی بـه امور نظام داری همـه و همه مسؤولیت های خـورد و کوچکی انـد که امیر نباید خـود را مصروف آنها بسازد بلکه مسؤولیت وارسی بـه این وظایف را بـایـد بـه حاشیه نشینان وفامندش وا گذار کند ، و وجـایب رهبری و قیـادت را فقط در یکسلسله مراسم وصحنه سازی های خشک تشریفاتی کـه از طرف آنها تعبیـه می شود خلاصه میداند ، امیر و رهبر باید همیشه روی اورنگ مرصع و مجلل رهـبری و قیـادت نشسته باشد تا بزرگان و زور مندان ملت بدو دست بیعت بدهنـد و او را با کلماتی از قبیل «پیشوای من» و «مولای من» خطاب کنند و یا آنکه گاهی رجال سیاسی و اعاظم بزرگی را که از دیگر کشورها و نظام ها آمده اند ، طی مراسمی تشریفاتی به حضور بپذیرد .

با تلقیـن چنیـن پنـدار هـای انحرافی است کـه اشخاص طماع و جـاه طلب بـه آرزوی شوم شان می رسنـد و رهـبر از متن مردم و مسؤولیت بزرگ نظام داری فاصله‌گرفته عقب پرده‌های تاریک رسمیات و تشکیلات و به‌گوشهٔ کوشک هـای رهبری و حرم سرا ها منزوی می شود .

درطول تاریخ درتمامی نظام های اجتماعی وتنظیمی چنین حوادثی رونما گردیده است که ذکرتفصیلی امثله آنها از طاقت این مقال بیرون است .

گاهی هم اتفاق می افتـد که رهـبر و قائـد بعد از گذشت زمانی متوجه حیله‌گری های در باریان و بزرگان نظـام و مهجوریتش شـده در فـکر آن می شود تا حجاب هـای را کـه اعیان مکار و نمک پروردگانش درست کرده اند از هم بدرد و دست آنهـا را از امور نظـام داری و امر ونهـی مسائل کوتـاه سـازد . ولی بندرت پیش میآید که رهـبر و قائـد منزوی و مهجور به این مأمول اصلاح گرانه خویش نایل آیـد ؛ زیرا وقتی اداره امور نظام بدست بزرگان شیـاد و خاصان رهبر بیفتد ، و آنها زمانی را بـه خودکامگی بگذرانند و برتمامی اوضـاع و احـوال مسلط و چیره شونـد ، آنگاه برکناری و سرکوب ایشان دشوار و غـیر ممکن خواهـد بود .

یکی از علل موثری که در تضعیف نقش قیـادت و رهـبری رول بسزائی دارد . و ابن خلدون نیـز در مبحثش از آن یاد آوری نموده عبارت از تغیروتبدیل مقطعی و موسمی کارمندان و مهره های اجرائی نظام توسط رهبر و قائد می باشد .

هنگامیکه منـظمـات و نظام هـای اجتمـاعی در عنفوان مبارزه اجتماعی بسر می برنـد و محرومیت و محکومیت‌از هر طرف آنها را می فشارد ، در آن زمان روحیـه اطاعت و اخلاص عاشقانه در افـراد احـاد و خاصه شفقت ، رفق و اعتماد در رهبر به وضاحت به چشم می خورد ولی وقتی با تداوم مقاومت و تلاش ، زمانه محرومیت و ناتوانی سپری شد و دوران قدرت . حاکمیت و توانائی فرا رسیـد در آن هنگامست که روابط مخلصانه رهبر و افراد آهسته آهسته تغیر نموده آن گرمی و جوشش گذشته اش را از دست میدهد .

کارمندان و افرادی که عصبیت محوری نظام ومنظمه اجتمـاعی در آنهـامی جوشـد ، و بـه تامی از عشق جوشان شان به آن عصبیت در طول مبارزه و دعوت مجدانـه و خستگی ناپذیر تلاش کرده انـد و از اصول و ارزش های حیاتی عصبیتی که باعث انگیزش و برپایی

نظام و منظمه اجتماعی مذکور شده است شناختنی عمیق و عالمانه دارند و به تناسب اخلاص و آگاهی بلند شان در خود احساس ارجمندی وعزت می‌نمایند، انتظار دارند تا رهبر و قائد آن طوریکه شایسته مقام علمی و اخلاص شان است از ایشان تمجید و تقدیر کند . وبه نظریات و تذکرات شان وقعی بگذارد .

چون تعلق و پیوند این عده با نظام ها و تنظیمها و تلاش بی امان و شبا روزی شان بـه خاطر عصبیتی است که هدف و غایـه اصلی نظام هـا و یا تنظیم ها بوده و عامـل استدامت ، استحکام و استـواری آنهـا می باشـد ؛

ازین رو ایشان هر مسأله را بـه معیار اصول و ارزش هـای همان عصبیت محوری تنظیم می سنجند ، و در مورد مسائلی که با خـواست و منافـع مذکـور عصبیت موافق نباشد ، با قاطعیت نظر مخالف میدهد به این اساس است که گاهـی نظرات این طایفه بانظر رهبر و قائد تعارض پیدا می‌کند و آنهایی که سکوت و لب بـه مهربستن را گناه میدانند ، با جرئت تمام با نظرات رهـبر و قائد به مخالفت بر می خیزند ، این جرئت و مخالفت ایشانرا که جزء دلسوزی و اخلاص به مایه اصلی تنظیم علتی ندارد رهبرگستاخی و تمرد تلقی‌نموده از آنها متنفر می شود .

از طرفی چون این عده بـرای خویش ارجمنـدی و عزتی قایل اند و به رهـبر به دیده یک عضوء متعهد نظام وتنظیم مینگرند. لذا با رهبر برخورد ومعاشرت عادی و بی شائبـه‌یی دارنـد ، هیچ وقت در برابرش سرتعظیم و فروتنی خم نمی‌کنند و از حرکات مداهنت بار و چاپلوسانه‌یی که خاصه در باریان فتنه جوودجال است احتراز می‌نمایند، عاقبت امر چنان می شود که احساس انزجار و نفرت رهبر نسبت به ایـن طایفه زیـادت می‌گیرد و سرانجـام آنهـا را از تمـام وظایف مربوط شان برکنار میسازد بـه خاطر سرکوبی و قلع و قمع آنها یاران تازه‌یی بر میگزیند و تمام امور نظام را به آنها واگذار می شود ، در هر موردی آنهـا را مورد شفقت و بنده نوازی قرار می دهـد ، و عنایات و خلعت های بسیاری نصیب شان و در همـه امور با ایشان به استشاره می نشیند ، و بـه آنها حیثیت و ارزشی عنایت میکند که به یاران پیشین و کارمندان قبلی هیچگاه ارزانی نکرده بود .

یاران تازه وکار فرمایان جدیـد از جمع کسانی برگزیده می شوند که در برابر مقام رهبری و قیادت زبان اعـتراض نداشته باشند در اجـرای دساتیر و هدایات صـادره رهـبر جانسپاری و فداکاری بیشتری به خرج دهند .

بالآخره بعد از گذشت زمان مدیدی یاران تازه نیز صاحب عزت و برا زندگی میشوند ، و انتظار میداشته باشند تا رهبر و قائد به تناسب حیثیت و برا زندگی شان از ایشان تکریم و تاییدکنند . دیگر در همـه موارد نظریات رهبر را تمجید و تحسین‌نمی‌کنند و در همـه مسائل با او نظر موافق نمی دهنـد و گاهی هـم مانند یاران پیشین زبان به اعتراض ومخالفت میکشایند.

ازین جاست که رهبر و قائد بازهم در فکر انتخاب یاران تازه دم و تبدیل مهره های اداری و کارداران نظام می افتد .

با ادامه این سلسله تغیر وتبدیل کارمندان واعیان اداری نظام سرانجام کار بـه جای می‌کشد که همـه دوستان و یاران رهبر و همه افـراد مستعد و متعهد نظام، تبدیل به مهره های عاطل وخشکیده‌یی میشوند که از آنها کاری به نفع نظام ساخته نه خواهد بود ، همه افراد طرد شده و کنار افتـاده که زمانی مخلصانه

و پی‌گیر برای پیشبرد اهداف الهی نظام و استحکام آن جان فشانی می‌نمودند در صف مخالفین نظام وقائد قرار می‌گیرند و بـه خاطر رفع عقده هایی روحی و شخصی شان به هر جنایتی رو میاورند ، وکمتر سراغ می شودکه چنین افرادی متانت و برده باری به خرج داده منتظر بمانند تا رهبر و مسؤول نظام به اشتباهی که‌کرده است پی ببرد .

بدین ترتیب اکثریت افراد باکفایت وکاردان و متعهدین مخلص نظام از رهـبر و دستگاه رهبری و قیادت فاصله می‌گیرند و رهبر و قائد باگذشت زمان از متن جامعـه مهجور می شود و نقش عاملانه و محوری رهبر و قیادت در بین افـراد و وابسته‌گان نظام تضعیف میگردد .

یکی از مسائل دیگری‌که به عقیده ابن خلدون باعث تضعیف نقش رهبری و قیادت می شود تخفیف روحیه رفق و گذشت ، و تقویت سیاست خشونت و تندی مقام رهبری و قیادت است .

اگر رهبر و قائد نسبت بـه وابسته‌گان و رعایایش با رفق وملاطفت برخورد نماید و از زشتی‌ها وجرائمی که بـه‌کیان نظام و جامعـه ضرری نداشته باشد بگذرد. وطوری‌که شایسته مقام رهبری و قیادت است با افراد نظام دلسوز ورفیق باشد. به شکایات مـردمان دردمند و افـرادی‌که در نظرهـا حقیر انـد شخصاً رسیدگی نموده و خـود را در برابر همه افـراد نظام و تنظیم مسؤول بداند ، از حقوق فـردی و اجتماعی فرد ، فردشان به دفاع پرداخته درغم و شادی شان مشارکت‌کنند ، دریـن صورت در قلب هـای افـراد و منسوبین نظام جا می‌گیردد و مـردم و افراد تنظیم او را پناه‌گاه خـود بحساب آورده محبت او را بـدل می پرورانند .

ولی اگر رهبر وقائد با افراد و رعایایش سختگیری و خشونت نموده از خطاها و اشتباهات شان نگذرد ، در جستجوی عیـوب افـرادش بوده و در امور نهانی و خصوصی ایشان‌کنجکاوی و تجسس نمایـد و بـه هر بهانه‌یی آنها را کیفر و جزا دهد ، در آن صورت محبت رهـبر و قائـد از قلب هـا زدوده می شـود ، جوی از اختنـاق و وحشت برنظام و افـرادش حاکم می‌گردد ، شعله اطاعت و اخلاص به رهبر و دستگاه رهبری در قلب ها خاموش می شود و بالآخره افـراد نظام از رهـبری و نظـام داران اش فاصله می‌گیرنـد و ایـن فاصله با تشدید فضای خشونت و اختنـاق بیشتر می شود تا آنکه نقش مؤثـر و سازنـده رهبری و قیادت در بین افـراد نظام و مـردم تضعیف شـده ومـردم از رهبر ودستگاه رهبری چون طلسم وحشتناک می‌گریزنـد .

چـه با عظمت و پرمحتـو است آن جمله حکیمانـه حضرت عمر(رض) که خطاب به عمرو بن عاص(رض) در رابطه با بی اعتنائی وتندی او در برابر یکی از رعایایش فرموده است :

«متی استعبدتم‌الناس وقد ولدتهم امهاتهم احراراً».

از کی تا به حال مـردم را برده خودت قرار داده‌یی و حال آنکه همه شان از مادر آزاد زاده شده اند .

ابن خلدون‌که بنیان گـذار جامعه شناسی و فلسفه تاریخ است مسـائل مـربوط به نظام هـا و منظمه های اجتماعی را از دیـدگاه جامعه شنـاسی و تاریخ با ژرف نگری‌یی‌که خاصه اوست بررسی و تحلیل‌کـرده است مسائل فوق الذکر‌که در ارتبـاط با مهجوریت رهبر وتضعیف نقش رهبری او در بین نظام از آنها یاد آور شدیم ، بازتـاب ناموزونی است‌که از همان تحلیل و تجزیـه اجتماعی و تاریخی ابن خلدون مایه می‌گیرد ،

و پیشتر درحق نظام‌های ها که کشورها ، فرمانروایان و امرای آنها صدق می کند ، و همچنان در باب تنظیم های اجتماعی که تشکیلات و نظام اداری شبه دولتی دارند نیز صادق است .

در تضعیف نقش الهی و سازنده رهبری نهضت اسلامی ما عوامل اساسی و درد باردیگری نیز ذیدخل بوده اند که ما در این جا با اختصار و ایجاز تمام به شرح آنها می پردازیم :

الف : نقشه ها و برنامه های شوم استعمار :

سهم کشنده استعمار و دست های کثیف و پلیدی که برای خوش خدمتی استعمار استخدام شده اند در تضعیف نقش سازنده و محوری قیادت نهضت اسلامی ما به اندازه‌یی مؤثر و کارگر افتاده است که همه عوامل دیگر این مسأله را تحت الشعاع قرار میدهد.

استعمار با شناخت و تحلیلی که از مردم افغانستان وتاریخ شکوهمند وغرور آفرین شان داشت، میدانست که اگر ملت قهرمان و صف شکن ما در چهارچوبه

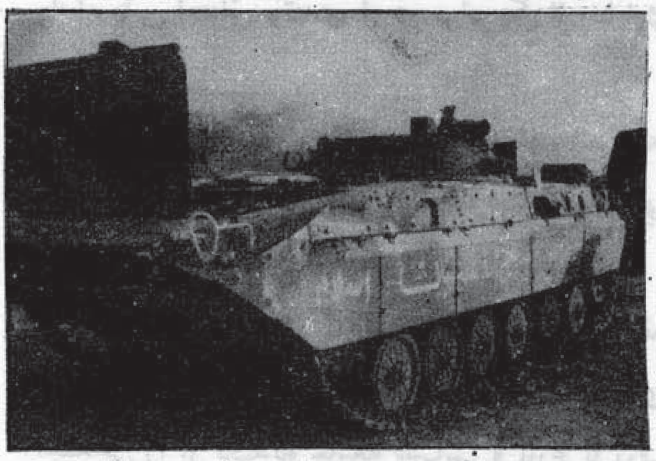

نهضت اسلامی و به دور قیادت واحد و سالمی جمع شوند در آن صورت تمامی آرزوهای شوم و طرحهای شیطانی اش نقش بر آب خواهد شد ، و حماسه قیام و جهاد الهی ملت مسلمان ما طلسم طاغوتی قدرت و جبروت استعمارگران ستمگار را خواهد شکست ، و دست طمع و حرص شان را برای ابد از حول و حوش سرزمین ما کوتاه خواهد کرد .

ازین رو تمامی امکانات و نیروهایش را در جهت تضعیف نهضت اسلامی و قیادت آن به کار گماشت . و به دست یاری گماشته‌گان اجیرش به تراشیدن و ساختن قیادت ها و قهرمان هایی تازه یی در سطح پرولولـه انقلاب دست یازید . و مبالغ و مصارف هنگفتی را به خاطر تقویت قیادتهای جدید وقهرمانهای ملی (!) سخاوتمندانه متقبل شد . تا آنکه در اثر این توطئه خائنانه انقلاب اسلامی و نهضت فخر آفرین ما را آفت تعدد قیادت ها فرا گرفت و نقش محوری قیادت اصلی نهضت اسلامی ما تضعیف‌گردید.

بازهم استعمار خاموش نه نشست ، و برنهضت اسلامی و قهرمان پرور ما معضله و مصیبت دیگری کار گذاری کرد . و توسط هیجان دست های اغوا گر و مزدورش روحیه تمرد و تفرق پسندی را در بین افراد واحاد نهضت دامن زد ، و با بکارگرفتن وسایل و اسباب ناشرعی در تقویت و رشد عناصر آزاده از قیادت سعی بخرچ داده و دروازه های تخرب وگروهک سازی را گشود ، که این مصیبت و طامه درد بار نیز در تضعیف نقش مؤثر و سازنده رهبری نهضت سهم بسزائی دارد .

بدین سان ملت قهرمان و طاغوت شکن ما که می رفت با الهام از اصول حیات بخش اسلام عزیز پوزه بزرگترین قدرت نظامی دنیا را به خاک ذلت و خواری بمالد محکوم و مقهور کید شیطانی دیگری گشت و نا خواسته به دام مصیبت هلاکت باردیگری گرفتار آمد .

ب : عدم آگاهی افراد نهضت :

آگاهی و شناخت سالم از اصول تنظیمی ، وآشنایی کامل و دقیق اسلامی از وجایب و مسؤولیت های

فرد و رعیت در برابر قائد و رهبر تنظیم بزرگترین عامل پیوند وتعلق معنوی وفکری افراد مقام رهبری به حساب می آید .

با داشتن چنین آگاهی وآشنائی دقیق است که تعلق فکری و تنظیمی افراد با رهبر مستحکم باقی می ماند ونقش مسلط وعاملانه رهبری قیادت مستدام میشود .

اما در صورتیکه افراد از مسؤولیت هایی که فرد در برابر رهبر مسلمان دارد بی خبر باشند و از اصول و ارزش های تنظیمی نیز آگاهی کاملی نداشته باشند در آن وقت است که روحیه تمرد و عدم اطاعت در آنها قوت می‌گیرد ، در برابردساتیر و هدایات رهبر و قائد جسور وگستاخ می شوند و اگر احیاناً مواقف رهبر و قائد با منافع آزمندانه شخصی و فردی شان اصطکاک نمود و بربنای نفس پرستی و هوا خواهی آنها خدشه و رخنه‌یی وارد شد ، لوای مخالفت و آزردگی بلند می کنند و مقام رهبری وقیادت را آماج تبلیغات زهر آگین خویش می سازند .

آگاهی بعضی از برادران و منسوبین‌نهضت بحدی اندک و ناچیز است که حیثیت و موقف رهبر و قائد را با حیثیت رئیس و آمرین و ادارات دولتی مشابه و همسان میدانند ، چنین می پندارندکه رهبر و امیر به کسی گفته می شود که خزانه و امکانات وافری در اختیار داشته و صلاحیت بخشش و اعطای آنرا نیز داشته باشد و یا آنکه رهبر و قائد شخصی است که مرجع احکام و دستور شناخته شده و هر زمانی که لازم داند بتواند مامورین وکارمندانش را عزل و نصب کند ، و بین رهبر و افراد جز رابطه مادی «خواستن» و «پرداختن» رابطه دیگری رانمی شناسند.

از چنین افرادی بهیچ گاهی نمی توان انتظار تعلق اعتقادی و فکری و داعیه اطاعت و اخلاص‌راداشت آنها تا زمانی به تنظیم پابندی و وابسته‌گی دارند ، که رهبر از امکانات و خزأین سرشاری برخوردار باشد، تمامی‌خواسته‌های مادی آنها را برآورده ساخته و ایشان را باعنایات بی دریغش سرفراز سازد . در غیر آن به مرجع و منبع دیگر که خزاین و ذخایر بیشتری داشته باشد و به خواهشات مادی آنها جواب مثبت به هند روی می آورند . و از اطراف رهبری قیادت اصلی شان پراگنده می شوند .

ج- عدم تربیه و تزکیه اسلامی افراد نهضت !!

عدم تربیه وتزکیه بعضی از افراد نهضت را نیز میتوان یکی از عوامل تضعیف کننده نقش رهبری و قیادت نهضت به حساب آورد .

افرادی که از تربیه سالمی برخوردار بوده و نفس شان را در آزمونگاه مبارزه و جهاد تزکیه نموده باشند ، هیچگاه احساس اطاعت و انقیاد به رهبری و قیادت در آنها خاموش نمی گردد ، در برابر امانات نهضت احساس مسولیت و تعهد نموده وقتی از طرف مقام رهبری امین و مسول بخشی از نظام التخاب گردیدند به کرسی فریبنده اقتدار تکیه زدند توسن نفس گرامی و جاه طلبی شان طغیان نمی کند و در هر حالتی موقف متعهدانه و اسلامی‌شانرا حفظ می نمایند .

در صورتیکه افراد از تربیه اسلامی و سالمی برخوردار نباشند ، نفس شان هنوز هم در مرداب نفس پرستی ها و تعلقات مادی مستغرق باشد هیچ نوع تعهد و مسؤلیتی نسبت به نهضت و امانتهای آن احساس نه نموده وقتی کاردار گوشه از تشکیلات نهضت شوند ، آتش جاه طلبی و مقام خواهی در قلب‌های شان شعله ور می‌شود ، چنین فکر می کنند که اصلاً برای همان مقام بلند از مادر زاده شده اند

و هیچ وقتی حاضر نیستند از مقام و منزلت مذکور تنزل نمایند ، اگر به خاطر اصلاح امور نظام داری از مقام شان برکنار شوند دیگر خود شانرا مظلوم دانسته به جمع مخالفان و اعتراضیون می پیوندند ، و روحیه اطاعت و احترام به رهبری و قیادت نهضت را از دست میدهند .

شاید عوامل دیگری بوده باشد که به نوبه شان در تضعیف نقش رهبری و قیادت در نهضت مامؤثر باشند و ذهن قاصر ما از درک و رسیدن بــه آنها عاجز باشد . به هر صورت واضح گشت که به اثر عوامل یاد شده و عوامل دیگری که از قید قلم ناتوان مانده اند نقش رهبری و قیادت نهضت دربین افراد و وابستهگان آن تضعیف شده است و همین تضعیف و انحلال نقش قیادت و رهبری را میتوان به عنوان بزرگترین عامل اساسی مشکلات نهضت به شمار آورد .

زیرا موجودیت و بقای تنظیم و منظم اجتماعی بستگی به وجود قیادت رهبری سالم و مسلط دارد . اساساً قیادت و رهبری از امور اضافی ، و یا نسبی اند که رابطه شان با افراد و رعایا از حیث اضافت[1] و یا نسبت دادن شان به رعایا است .

۱- اضافت که یکی از مقولات دهگانه است به معنی اصطلاحی آن عبارت از نسبت عارض شونــده برای چیزی است با قیاس آن بـه نسبت دیگر مانند (برای) پسری .

حقیقت رهبری زمانی مستحقق میشود که رهبــر در بین افراد تنظیم نقشی قوی و اصلاحگرانه داشته باشد ، و خود کلمه رهبر و قائد رابطه رعیت باقیادت و نسبت قیادت با رعیت را به ضد می سازد . رهبر و قائد کسی را خطاب می نمایند که رعایایی داشته که در چوکات نظام اجتماعی خاصی جمع شده باشند و همچنان رعیت و عضو تنظیم به کسی می گویند که رهبر و قائدی داشته باشد و در چهار چوبه نظام وتنظیم اجتماعی خاصی به امیر و رهبری دست اطاعت و بعیت داده باشد ، ازین جاست که رابطه و نسبت «رهبر» «تنظیم» و «رعیت» مشخص می گردد .

اصولاً عده ای از افراد و یا جماعتی از مردم به گرد علم جمع می شوند و تنظیم اجتماعی را بر طبق هدف و مرام مشترکی بنامی نهند و بعداً کسی را به عنوان رهبر و قائد انتخاب می نمایند تا عهدهدار تنظیم اجتماعی مربــوطه ایشان شود ، و در جهت اصلاح امور آنها و منظمه شان بر طبق اهداف و آرمان های مشترک شان بکوشد ، همهافراد قبول می نمایند که رعیتی وفادار و مخلص بـه رهبر و قائد باشد تا در نتیجه اطاعت و اخلاص جمعی آنهاونقش تعین کننده رهبری ، منظمه مربوط شان بسوی کمال مطلوب گام بردارد .

قیادت و رهبری دست مشترک و نیرومندی است که از اجتماع هزاران دست ارسان خواه و متعهد تشکیل یافته است پس بدهی است که به هر اندازه این دست قوی و توان مند باشد بههمانپیمانه تنظیم و نظام اجتماعی بسوی تحقق آرمان و هدف معینش موفقانه و کامگار په پیش می تازد ، برعکس بـه هر اندازهیی کـه این دست ضعیف و ناتوان باشد بـه همان مقدار تنظیم بسوی انحطاط و افول گام برمیدارد و علاوه برآنکه دستهای تازهای جلب نمی شوند دست های تنظیم شده و متعهد نیز سست و پراگنده خواهند شد . (نا تمام)

روسان په عمومي ډول له هوايي قواو څخه زيات کار اخلي حتی اوس خو د شپې لخوا هم بمباري کوي خود خدای (ج) په فضل مجاهدين په داسې ايماني وسله سنبال دي چې د نورو تاکتيکونو په شانې به يې د اهم نيمګړی او ناکام شي .

پوښتنه : که د روسانو او داخلي کمونستانو روحيه او مورال د د جګړې په باب راته واضح کړی ؟

ځواب : ما سخکي هم ووېلي چې روسان او کمونستان په ټول افغانستان کې په خپلو قرارګاوو کې زنداني دي ، هغوی له خپلو ډول ډول وسلو سرسره دسرتيرو مجاهدينو له جانانه ګوزارونو نه په امن نه دي او دا اوس دوی ته ثابته شوې هم ده چې مجاهدين د حق او روا سنګر خاوندان دي‌نو د هغوی مورال او روحيه بلکل تيټه‌او له جګړې څخه متنفر دي‌که له يو بل څخه‌ئ ويره نه وي او يا زموږ له لوري د ژوند داډور کړل شي دستي دستي به مجاهدينو ته تسليم شي په دې برخه کې د پښيمانه کسانو لپاره د عفوې اعلان ډير ګټور اقدام دی .

پوښتنه : که د افغانستان مؤمن ملت ، با ايمانه مجاهدينو او د حزب مسؤلو ورونو ته کوم پيغام لری مهرباني وکړی ؟

ټولو مجاهدينو وطنوالو ته ښکاره‌ده چې روسانو له مستقيم ډرغل څخه تر اوسه څوځلې خپل د جګړې تاکتيک بدل کړ چې دا کارئی د نظامي ماتي يوستر دليل هم دی، اوس روسان عموماً په چريکي عملياتو او هوايي قوت زور لګولې ، ناڅاپي حملې کوي او کومه نقطه يې چې هدف نيولې وي‌يوځل لس‌شل هليکوپټرې ورباندې‌بمباري شوروع کړي په همدې کې کوماندو هم پلې‌کوي .

ځواب : لومړی د شفق مجلې له قدرمنومسؤلينو څخه مننه‌کوم چې زما د زړه خواله ئې د هيوادوالو په وړاندې کېښودل او ما ته‌ئې د څه ويلو فرصت په لاس را کړ زما پيغام دافغانستان مؤمن ملت ته دا دی چې : ستاسې بې دريغه قرباني ستاسې ستونځې او تکليفونه به د خير الناصرين خدای (ج) په حضور کې بې عوضه نه پاتې‌کيږي داده اوس زرده چې خدای (ج) به ستاسې د شهيدو زامنو دوينو په برکت د اسلامي نظام سيوری‌په موږ‌راولي

سرتيرومجاهدينو اوقوماندانانو ته وايم‌چې خپل‌مقاومت ته دوام ور کړی دکا‌چې‌يې‌د سيسې شندی او له خپلمنځي جګړې نه ځانونه وژغوری په خپل ټول توان

يوازې دروس او بل غير اسلامي قوت په وړاندې په خپلو سنګرو کې سره يو لاس او متحد شي له نفاق نه ځان وساتی له ملت سره اړيکې ډيری دوستانه او ورسره وسله د ملت د منافعو په جهت کې‌بکار واچوی له دفتری مسؤلو ورونونه مې يوه خاصه غوښتنه داده چې د جبهاتو مشکل په پام کې ولري او هغه څوک چې په جبهه او سنګر کې مهم وي دلته په دفترکې مصروف نه کړی چې زموږ دسيمې اکثراً په جبهه کې بوټر ورونه دلته په دفتروکې مصروف دي بل دا چې د جهاد له‌ټولومسؤلينوڅخه غواړم چې د خدای (ج) د رضا په خاطر او د مظلوم ملت دنجات لپاره د شرق او غرب د ښکيلاککرو له تاثير څخه ځان بچ وساتی او سره متحد شي تر څو الهي نصرت زموږ په حال شامل او ملت له روان مصيبت نه نجات پيدا کړی .

(والسلام)

د انقلاب

وصیت

عبدالحی «شیدا»

روزیکه اجل جانب من تیر و نشان بست
عنقای نفس از قفس نعش رها شد
پروانهٔ عمرم دگر آن بال و پرش سوخت
طرح سفر از دیر فنا سوی بقا شد
کردند مرا جانب مقبور روانه

بشگافت اگر سرب عدو سینهٔ چاکم
در پیچ و خم معرکه و در دل سنگر
هر قطرهٔ خونیکه بریزد ز من آنجا
روید بزمین لالهٔ لولو و صنوبر
بلبل بکند لانه و آغاز ترانه

گر جسم مرا مثله کند دشمن نادان
ور پاره کنند قلب مرا آتش راکت
افروخت اگر این تن خونین مرا بم
باشید شکیبا و متین دلخوش و ثابت
اشکی مفشانید ز غم روز و شبانه

از مردن من حوصله و رنگ مبازید
از کف مدهید هیچ دمی حیثیت و ننگ
بر پاشنه بر گشتن تان شرط زبونی است
تا طلعت پیروزی و تا خاتمهٔ جنگ
یورش ببرید سوی عدو شانه به شانه

تابوت مرا در دل صحرا بگذارید
تا مردم آزاده بیاید به جنازه
گر بردهٔ آمد بنمازم ز در شهر
گوئید که نزدیک مشو نیست اجازه
زیرا که غلامان همه مکرند و بهاله

برقلهٔ افراشتهٔ سازید مکانم
تا تانگ عدو را نبود جرأت رفتن
سازید بمن خانهٔ زیبا و دلآویز
در انجمن نسترن و سنبل و سوسن
تا بر سر قبرم بکند سبزه جوانه

صد پاره تن و جامهٔ من هیچ مشوئید
پر خون بسپارید به کاشانهٔ خاکم
بر سقف همان مرقد من خاک بریزید
تا دیدهٔ خورشید نه بیند تن پاکم
خوانید ز آیات صفم برسرلانه

بر لوح سر تربتم این بیت نگارید
با خط درشتی که رباینده عین است
(هر کس که درین راه رود با تن پر خون
از قافلهٔ بدر و زیاران حسین است)
ماند ز من گمشده این فرد نشانه

با دشمن نادان ز سر سازش و تسلیم
هرگز چو ذلیلان خم ابرو منمائید
بر تودهٔ خود باخته و طاغی و مزدور

از روی صفا چاک گریبان مگشائید
هستید ازین امت ممتاز و میانه

ساکت منشینید و سکون نپذیرید
تا سلطه گران خاک شما ترک نگوید
یک ثانیهٔ دست خود از ماشه مرانید
تا دشمن دین دست ازین خانه نشوید
کوبید به پوز و سر طاغوت زمانه

آزادی این کشور مستعمرهٔ خویش
از مینهٔ توفندهٔ رگبار بجوئید
از بیهده اسطورهٔ آتش بس و اجلاس
راه شرف بارقهٔ صلح مپوشید
جز جنگ دگر طرح فشون است و فسانه

این قضیه تقاضا نکند حل سیاسی
زین روزنه مستقبل امید نشاید
با اهل ستم مجلس و میثاق جنون است
بیداد گرانرا اگر این شانس فزاید
شک نیست که طرار شود صاحب خانه

گر از در شورای و نظر خواهی دشمن
بر کرسی اصلاح و تفاهیم نشینید
زان کشت که سیراب شد از خون شهیدان
جز ذلت و رسوائی خود خوشه نچینید
خندد بشما خلق کران تا بکرانه

راهیکه سر افراز کند مردم ما را
قرآن نوازشگرو نیروی تفنگ است
نیرویی که بود آبرو و عزت این قوم
تشریع جهاد ، عمل و وحدت جنگ است
بگذار که هر سو بکشد شعله زبانه

از هیکل بس سخرهٔ خاک فروشان
دامان مصفای وطن پاک نمائید
و ز صفحهٔ پر طنطنهٔ چهرهٔ تاریخ
این لکهٔ نو خواستهٔ ننگ بسائید
تابد گهران خشک شود ریشه و دانه

تا چهره نگردد بوطن عدل الهی
با هیچ کسی قول تعهد مسپارید
تا مرحلهٔ تصفیه و فتنه زدائی
آری بزمین اسلحهٔ خود نگذارید
از خون کمونیزم کنید جوی روانه

ای هم سفران از ره اخلاص خدا را
ریزید درین پیکر گل طرح عدالت
بر نقش قدم های سلف پا بگذارید
نقشی که بود مظهر تصویر خلافت
حاکم شود آئین خداوند یگانه

زما مینه

دا زما مینه د مؤمنو پرگنو مینه ده
د هو ویالیو ، ننگیالیو شازلمو مینه ده

د ننگ ډگر چی سر لوړی گنی د خپلی مینی
چی مال او سر تر ننگ قربان کړی د هغو مینه ده

چی یی پاڅون د ژوند شعار دی دا د هغو خلکو
د غیرت منو پت مینو لیونو مینه ده

دلته زاغان د باز پرخا له اوسیدلای نه شی
دلته ملحد پر مؤمنانو بلو سیدلای نه شی

زما د مینی هره تره د مؤمن سنگر دی
هر یو گړنگ یی د دښمن د رغړیدو کمر دی

هری میری یی ډیر بلوسکروچ حلق لیږلی گورته
په هر یو سیند یی د ظالم د ډوبیدو خطر دی

په هر یو تره کی یی د ننگ د کارنا مونښی دی
په هره دره یی د تورزنو میړنو لښکر دی

دلته ظالم نور خپلې هيلې رسيدلی نه شي
دلته ملحد پر مؤمنا بلو سيدلی نه شي

دا د غيور افغان وطن دی مدرسه د ايمان
د دوی په وينو کې ايمان دی او جذبه د ايمان
دا د علي د ميړنی مدرسې زده کړی دی ټول
په دوی کې جوش دی د عمر او د حمزه د ايمان
دوی پيڅلی دی د خبيب ابن عدي په شان
په دوی کې عزم دی ټينګار دی ولوله د ايمان

د ايمان کورکې يې ايمانه ځای کيدلی نه شي
دلته ملحد پر مؤمنانو بلو سيدلی نه شي

دلته که نور او رونه بل شي او ډيرې سرې شي
دلته که نورې وينې توی شي خاورې خړې سرې شي
دلته که نور ملحدان راشي او اورونه بل کړي
او له وحشي کينه يې دا لوړې ژورې سرې شي
که دلته نور هم د ستم بمونه و اور وی
که يې شوبلې سرې شي زغرې سرې او زغورې سرې شي

خو د ايمان زور ته هيڅکله ټينګيدلی نه شي
دلته ملحد پر مؤمنانو بلو سيدلی نه شي

لتون

حق به غوارم حق به پالم حق مې لارده

په يوه لاس مې تو پک په بل قلم
ورک به کړم پرې د الحاد ظلم او ستم
چه باطل په ټول جهان کې نابود نشي
زما زړه به تر هغه نشي بې غم
وايم زه به له باطل سره جهاد کړم
خو ژوندی يم سر به نکړم ورته خم
له باطل سره جګړه کړم خو ژوندی يم
چه وجود کې مې وی يو نفس او دم
د الله په لطف به حق دايم تعقيب کړم
هم به کوږ نشمه زه تری يو قدم
زه خادم يم د اسلام خدمت به کړمه
که خدمت مې شي په سود د بنيادم
چه د حق او شريعت قانون تطبيق شي
نو به هله زما له زړه لرې شي غم
زه عاشق د شريعت او د فطرت يم
دا ګفتار مې دی په زړه او هم په فم
ورک به کړمه دښمنان د حق له ملکه
که تر مارني ګزند ډير يا تر لړم
حق به غوارم حق به پالم حق مې لارده
په خپل فضل فيچ کړې زموږ د ستر ګونم
(مظلوم يار)يم ما د ريښ حق کې بيان کړ
که الله پر ما عاصي وکړې کرم

شهيد نور الله (مظلوم يار)

م.ز.ش

شفق ته

ای د فلک د کنارو په وینو رنګ شفقه !
وایه د کوم مظلوم په حال د سورتیتر ځلیږی ؟
د کومی سیمی د سرو وینو انعکاس ښکاروی ؟
نن بیا د چا په کور او کلی کی محشر جوړیږی؟
را ته ښکاریږی د مظلوم په سینه اوربل شوی
سری کناری دی په مثال لکه اخګر ځلیږی

څوک درته ګوری په ژړا کی د خندا په تمه؟
د ماتم شپه څوک رونوی د سپین سبا په تمه؟
ته ورته ګوری د ظالم روس ګوزارونه شمیری
چی کناری دی په سرو وینو لمبیدلی ښکاری
ته هر ماښام د یتیمانو سوی کوکی اوری
چی سری سری ځلیدی دی په اورکی سوځیدلی ښکاری
حال راته وایه په مظلوم ملت می څه تیریږی ؟
ډیری د غم او ویر کیسی تا ته لیدلی ښکاری

شفقه هلته د اسلام په سر دعوا پورته ده
یوی خواته روس بل ته افغان لویه غوغا پورته ده

هلته ریښتینی مؤمنان بیا قربانی ورکوی
چی له ستم او بی دینی پاکه دنیا جوړه کړی
پروائی نشته د سره اور مخی ته دروسی وراندی
چی د سوکاله ژوندانه ښکلی فضا جوړه کړی
د قرآنی مشال د لاندی خپل منزل لندوی
چی په تورتم کی روښنائی د سپین سبا جوړه کړی

شفقه وینی یرغلګر او لوټماران به وینی ! !
لاس اوګریوان ورسره تش لاس افغانان به وینی

د زړه له کومی سی په وار وار سلامونه مدام
شفقه زما له لوری هغه سردرو ته وایه
چی ی د سرو وینو خاپونه په لمن کی وینی
هغه اسیرو سوځیدلو تا ترو ته وایه
چی د توپونو مقابل ته بی سینی سپر کړی
هغه سر تیرو ننګیالیو شازلمو ته وایه

دا زیری ورکړه چی به نه وی ستمونه مدام
را به شي بیا وارد عزت او سرلوړی د اسلام

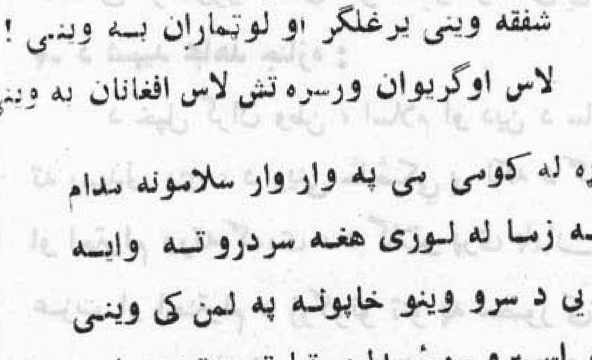

د حمیدالله
لیکنـه

دوه جنازې

۱- د مجرم ظالم مقتول جنازه :

(د ظالمانه او مفسدانه تعرض په وجه وژل شوی دی) .

په خاورو خړ پروت دی ، هر سړی یوځلی ورته گوري بیا په نفرت مخ ترینه اړوي .

ځان پرې بونیږي ، خلک ترینه روانیږي ، جنازې ته یې څوک نه حاضریږي ، پوه نه شوم چه په کومه کنده کې ترخاورو لاندې شو ؟ قبر او ځای یې هم چا ته معلوم نه شو .

۲- د شهید مجاهد جنازه :

د خپل گران وطن ، اسلام او دین د ساتلو په غرض غزا تـه تللی ؤ ، په دې نیت د شهادت لوړ مقـام ته رسیدلی دی ، د وینې څاڅکي یې لکه د گلو غوټې داسې ځلیږي ، خلک ترینه تاویږي ، هر سړی په عزت او احترام ورته گوري ، د گلانو پرې باران دی ، په سل ها وو تنه ئې جنـازې ته حاضر شویدي ، په ډیر عـزت او احـترام د زړگونو تنو په حضور کې خاورو ته سپارل کیږي ، مزارې جوړیږي ، سره سره بیرغونـه پرې رپیږي ، نجونې پرې شالونه غوړوي ، او ځوانان پرې گلونه شیندي .

ترڅو دا دنیا ودانه ده ، قدر او درناوی به یې کیږي او په آخرت کې ښه ښایسته مقامئ په جنت کې وي .

ای وروره !

د پند او د عبرت ځای دی ځان پوه کړه ، ښه فکر وکړه دواړه یو شان په وینو رنگ پراته دي یو چه د غرض ، ظلم او دنیائي خواهشاتو په مرضي وژل شوی دی بې قدره او بې عزته پروت دی بل چه د اسلام ، وطن او د خدای د پاره سر قربان کړی دی ، ټول جهان یې قدر کوي .

د حدیث شریف مفهوم را په یاد شو «**انما الاعمال بالنیات**» .

دواړه وژل شوي دي د دواړو وینې بهیدلی دي خو نیتونه یې سره جلا وو نو ځکه د هر یوه د خپل عمل او نیت په اساس قدر کیږي .

نو راځې چه نیتونه سره صاف کړو چه په ژوند او مرگ کې قدرمن وگرځو .

یاد ولره چه که نیت صاف نه وي عبادت هم نه قبلیږي هو ! دریا عبادت مردود او نامنظور دی .

فرخنده زبیر

خادم مجاهد

گرامی خوانندهٔ مجله

مطالعهٔ این سرگذشت غم انگیز و دردناک که عواطف هر خوانندهٔ با احساس را جریحه دار می سازد ساخته و پرداخته قصه پردازان و رومانس نویسان نبوده و هیچ وهم و تخیلی نیز در آن گنجانیده نشده است واقعیتی است از صدها واقعیتی که نظیر آن در ماتمکدهٔ افغانستان به کثرت واقع شده است .

آسمان چون شیر ژیان می غرید، ابر های تیره تار چون قلبهای محزون غم زدگان ، فضای ده و را پوشانیده بود ، باران سیل آسا ، چون اشک طفل یتیم پیهم و متوالی می بارید، ساکنین محله همه در کلبه‌های محقر خود جاگزین شده بودند تاخستگی‌های روز را در دل ظلمت کده شب فراموش کنند و لحظهٔی بیا سایند .

ولی آسمان خشمگین بود ، باران بشدت هر چه تمامتر می بارید ، هر طرف جوهای آب روان بود ، گاه گاهی صدای مهیب و هولناک رعد و برق اطفال معصوم را به وحشت انداخته و از خواب ناز بیدار میکرد .

«صبور» و (سیاموی) این دو طفل معصوم نیز باشنیدن صدای رعد و برق از خواب بیدار شده و در آغوش مادر پناه می بردند ، و مادر هم با تلطف و عطوفت مادری دستی بسر و روی هر دو دلبند خود کشیده آنها را دلداری میداد مادر تا آنوقت که پاسی از شب گذشته بود ، خواب در چشمانش راه نیافته بود ، گاهی از جگر گوشه هایش احوال می گرفت و زمانی هم صحن حویلی رفته از چار گوشهٔ حویلی خبر گیری میکرد.

بعد از آنهمه سرگردانی ها خواست تا لحظهٔی در دو رنج روز گار را فراموش کند که صدای پدر صبور از خواب بیدارش کرد ، مادر صبور ! او مادر صبور ! «بیدار شو که خانه چکک می کند» .

و مادر صبور با عجله از جابر خاست ویکراست بطرف آشپز خانه رفت تا ظرفی بیاورد و در جای چکک بگذارد ، ولی این تلاش او بی فایده بود ، زیرا از چندین‌جای سقف خانه آب جاری شده بود بالاخره زن و شوهر هر دو مجبور شدند تا فرش روی خانه را جمع کرده و در یک گوشهٔ خانه که از شرچکک در امان مانده بود ، قرار گیرند . سر و صورت شان مرطوب گردیده ولباس های شان با گل ولای آلوده شده بود ، درین سعی و تلاش اطفال معصوم نیز از خواب بیدار شده و با والدین خود در گوشهٔ خانه ، قرارگرفتند، صبور که بیش‌از شش بهار زندگی را سپری نکرده بود ، رو بطرف مادر کرده گفت !

(مادر جان ! چرا ده ای شو بارانی ده بالاخانه آمدیم ؟)

مادر با دست دهن «صبور» را محکم گرفته گفت : (بچیم آهسته تر گپ بزن که مهمان ها بیدارانشن) صبور با تعجب پرسید : (مهمان داریم؟) مادر گفت : (آن بچیم تو خو بودی که مهمان های با بیت از جای دور آمدن ، صبا شار

میرن ، خیره یک شو اس تیر میشه ، مهمان دوست خدا اس . آدم بخاطر مهمان ای تکلیف ها ره قبول می کنه . . .)

و صبور با شنیدن این کلمات سر خود را به زانوی پرنم و گل آلود ما در گذاشت و چشمانش را به سقف خانه دوخت و در فروغ کم نور چراغ جای چکک را با انگشتان دست خود حساب کرد یک ، دو ، سه ، چار . . . نه ، ده .

و آنگاه رو بطرف مادر کرده گفت : (اوه مادر جان ! ده جای خانه چکک می کنه !)

و مادر بالحن جدی گفت: (ها بچیم ای چکک هم مثل روس ها واریست ، یکدفعه که حمله کدن از چارسو،پایین) صبور پرسید: (مادر جان روس‌ها آدم کش استن ؟)

و مادر در جواب گفت : (بسیار زیاد ، ندیدی که هفتهٔ گذشته روس های ظالم قریه کاکایته چطور بمبار نمودن ، خانه های شانه ویران کدن ، در ختاره سوختاندن ، حیوان های بی زبانه کشتن ، بچه کاکایته که یک مجاهد دلاور بود تیر باران کدن و کاکایت همراه چار پنج تا اولاد صغیر بملک های بیگانه رفت .)

صبور با عجله پرسید : «راستی مادر جان ! اگر روس ها قریه ما را خراب می کدن ، مکتب ما چطور می شد ؟ مه کجا درس می خواندم» ملای ما چقدر خوب آدم اس ، دیروز بره ما گفت !

«شما همهٔ تان مجاهد آستین» .

«مادر جان ! معلم ما راست میگه ، ما مجاهد استیم ؟»

و ما در بااطمینان خاطر پاسخ داد ! «ها معلم تان راست میگه ، همه شما مجاهد استین».

صبور با تعجب گفت ! مه خو هنوز خورد هستم ، تفنگ گرفته نمی تانم ، مجاهد خو تفنگ داره .

ومادر دلداری نموده جواب داد : «جان مادرا اگر تو حالی تفنگ گرفته نمی تانی بخیر کلان می شی . . .

صبور حرف مادر را قطع کرده پرسید ! «خی مه چه وقت کلان می شم و تفنگ مجاهد می‌گیرم؟»

مادر با عصبانیت گفت ! «بچیم توامشو مره دیوانه ساختی ، خو که پدرت خسته و مانده اس»

و صبور با لهجه تضرع آمیز پرسید : «مادر جان ! پدرم مجاهدینش» ؟

مادر چشمانش را روی هم گذاشته جواب نداد .

و صبور با جدیت تمام به سخنانش چنین ادامه داد : «چرا پدرم مجاهد نشده اوخو مرد کلان اس، تفنگ گرفته می تانه . او بره مجاهد شوه . مه کار‌های خانه ره انجام میتم ، از بازار سودا می آرم و . . . هنوز سخنان «صبور» بپایان نرسیده بود که زنجیر دروازهٔ حویلی بصدا درآمد .

پدر صبور با عجله از جابر خاست و رو بطرف زنش کرده گفت : «خدا خیر کنه ، ده ای نا وقت شو که باشه»؟

هنوزجمله پدر «صبور» ختم‌نشده‌بود که صدای تک تک دروازه تکرار شد .

و پدر «صبور» با وار خطایی پیش خود زمزمه کرد : «حتماً مخبر ها راپور دادن وگرنه ده ای نا وقت شو که میآیه ؟» و با گفتن این جمله از جابر خاست و بسوی حویلی رفت، در بین راه کمی معطل شد و زنجیر دروازه بار دیگر بشدت بصدا درآمد .

تک تک کنندگان به باز کردن دروازه صبر نکردند و چنان با مشت و لگد به دروازه کوفتند که یک درب آن از جایش جدا شده و پیش پای پدر «صبور» افتید .

و آنوقت سر و کله پنج نفر مسلح نمودار گشت که دوی‌آن دریشی عسکری بتن داشتند .

بدون سلام و کلام باشتاب و هیبت پرسیدند:

«اشرار کجا است ؟ (!)»

و پدر صبور بامتانت جواب داد: « کدام اشرار؟(!) در اینجا . . .»

آنوقت یکتن از جمله آن پنج نفر که بیل‌های در شش تا زیر زنخش آویزان بود ، یکقدم پیشتر آمده گفت : «در خانه ات کیست ؟»

و پدر صبور در جواب گفت : «در خانه ام هیچ کسی نیست و مه کسی ره . . .

هنوز کلام پدر صبور به اتمام نرسیده بودکه نفر بروتی به چار نفر دیگر امر کرد که داخل خانه‌شوند و حویلی را تلاشی کنند .

هر کدام در هر گوشه به جستجوی حویلی پرداختند ، بعد از تجسس زیاد به بالا خانه آمدند و آنوقت نفر بروتی تفنگچه را از بغل خود کشیده و بر پیشانی «سیاموی» دخترک سه‌ساله که مات و مبهوت در پهلوی مادر ایستاده بود ، گذاشته گفت : «حالا می گویی که اشرار (!) کجا هستند؟!»

و پدر صبور با دلهره جواب داد ! «مه کسی ره بنام اشرار (!) نمی شناسم و نه بخانه خود. . .»

درینجا صدای فیر مرمی در فضای خانه طنین افگند و طفلک معصوم که دامن مادر را محکم گرفته بود با گفتن «واخ» بزمین افتاد .

و مادر ناله‌کنان خود را بروی دختر انداخت با آه و ناله زار زار می گریست ولی حرفی بزبان نمی آورد . شخص بروتی که‌گویا هیچ حادثهٔ اتفاق نیافتاده باشد با حالت بی تفاوتی و بالحن جدی تری گفت : «می خواهی که تمام فامیلت تباه شود ویا . . .»

درینجا که «صبور» اشک هایش چون ژاله در حال فرو ریختن بود ، رو بطرف پدر کرده گفت :

پدر جان ! بره شان بگو که امشو . . .

هنوز حرف «صبور» ختم نشده بود که دست مادر بدهن «صبور» رسید و سخننش را در دهنش قطع کرد ، نفر بروتی باز مداخله نموده گفت ، «او زنکه ! بگذار حقیقت را بگویه ورنه تره هم می کشیم ».

لحظه یی سکوت مرگباری فضای خانه را فرا گرفت و بعد . . .

صدای مرمی دومی‌در فضا پیچید «صبور» خود را سخت در آغوش مادر فشرده بود که مرمی های سومی و چارمی نیز از تفنگچه رها شده و به هدف اصابت نمودند .

. . . فردای آن روز این داستان روان سوز و رقت انگیز در تمام قلعه «بینی حصار» زبان بزبان حکایت می شد که دیشب نفر های «خاد» بخانه «پدر صبور» حمله کردند ، زن و فرزندانش را به شهادت رسانیدند و خودش را به زندان افگندند .

این سرگذشت جانگداز و غم انگیز را مرد مسنی «پدر صبور» برایم بیان نمود او را در یکی از کوچه های شهر پشاور دیدم هر دو پایش در باستیل های پلچرخی فلج گردیده و بینایی چشمانش را در فراق اولاد از دست داده است .

از سیمایش غم واندوه جانکاهی میبارید و سرو وضعش رقت انگیز و ملال آور بود موهای ژولیده و ریش انبوهش بیانگر آن بود که مدت ها است

به سرو وضعش رسیـدەگی نتوانسته ، گونه های فرو رفته و تن نحیف و لاغرش نمایندگی از یک مریضی وسرگذشت تلخ وطولانی مینمود که هر لحظه زندگی اش را تهدید میکرد آهسته و شمرده حرف می زد ، در خلال صحبت گاهی اوقات تسلسل افکارش قطع میشد و وضعی اغماء گونه بروی طاری میگردید .

گویا به گذشته ها ، گذشته های دور می می اندیشید .

به گذشته های که خانه داشت ، زن و فرزند داشت ، جای و زندگی داشت ، و گذشته از آن مرد قوی هیکل ونیرومندی بود، روزها تاشب کار میکرد و از آبله کف دست و عرق جبینش لقمه نانی حلال بدست میاورد و نفقهٔ آل و عیال میکرد .

و شبها تفنگ «کره بین» خود را که در کرد «شبدر» پنهان کرده بود ، بشانه میگرفت تا از خانه اش، که مجاهدین در آنجا شب را سپری میکردند ، پاسداری و پهره داری میکرد . یگانه آرزویش این بود که در خدمت مجاهد باشد .

ازین سبب خانه اش همیشه پایگاه مجاهدین بود ، هر مجاهد قبل از انجام عملیات و بعد از ختم عملیات شب را در خانه او سپری میکردند و فردا آن جا را ترک می گفتند .

ولی این آرزویش بفرجام نرسید، زیرا آنشب، آنشب که یک گروپ مجاهدین جهت براه انداختن یک حمله وسیع و گسترده داخل شهر شده بودند ، از جمله پنج نفر شان شب را در خانه او سپری میکردند که جاسوسان خاد بخانه اش حمله کردند .

لیک این خادم مجاهد وسرسپرده راه اسلام با دست دادن زندگی ، زن و دو فرزندش جان پنج نفر مجاهد را نجات داد و ایشان را از آن محل دور نموده بود .

و اکنون اشک تأثر از چشمان بی نور این پیر مرد روشن ضمیر جا ریست و توأم بآن آه عمیقی از جگر پر سوز می کشد که چرا نتوانستم زیاد تر در خدمت مجاهد باشم . . .

شهید ضابط حاکم خان دالوتکو سره دمقابلې په حال کې

محمد زبیر «شفیقی»

د افغانستان د مظلوم ملت
د جونګړو څخه یوه رښتیانی‌کیسه:

له ما سره بل غم دی

د منی آخیرنی شپی ورځی وی ، خو د څاځیو ګنو ځنګلونو لا د سپرلی سندری ویلی، هری خوا ته غرونه او نا وو نه په شنوونو کی پټ وو تا به ویل چی شین شال وربانذی غوړیدلی ، لاره د زنځیر په شان د مجاهدینو کاروانونو نیولی وه دلی دلی به تلل راتلل ، زموږ د منزل آخیرنی ورځ وه خو لا د دری څلورو ساتو لار را ته پاتی وه ، تـرچونی را اوښتی وو ، د لاری پر سرکیو ته به مو چی کتل بیرو بار پکی نه ښکاریده او یو نیم کور به پکی. رنګ هم ؤ . خو زموږ ورته څه پام نه ؤ . اصلاً له ورانو کورو او رنګـو کیـو سـره آشنا غوندی وو . . . ناڅا په یو رنګ کلی مخی ته راغی چی په کنـډ والو کی ی د نوی ورانی نښی وی او څوګامه وراندی پرسرک دوه زره پوښونه او یو ټانګ هم ویجاړ پراته وو چی دی تولو په دغه سیمه کی د جهاد د دیوی ویـاړلی خاطری باد تازه ساتـه ، سات نیم مو پـه دغه باب په خپلو کی بنـه مرکه وربانذی ګرمه وه او منزل تـه مو دوام ورکا وه . له یوی ، بلی خوا مو د مجاهـدینو درنه او د کفارو سپکه ویله، پوره شپږ اوه ساته مو په یوه دمه مـنزل کړی ؤ پښومو ستی کوله ، هسی مـو د زړه پـه زور ځانونه مخ په وړانـدی تیل وهل . . . زما یو ملګری چی په پښه لږڅه نیولی ؤ د دمی قوماندہ را کړه ما هم له خدایه داسی لحظه غوښتله او سمدستی د لاری پرسر یوه هوټل ته ور چپ شوم ، هلته مو له سلام وروسته چی سترګی لږ څه د تیاری سره آشنا شـوی ورو مو د یوه نجن پـوزی په څنـډه د کوټی د یوال ته تکیی ووهلی هوټلی ته مو د یوه یوه چای‌فرمایش ورکړ، بیا هر یو په خپل پایزار او کالیوټوښی شوو. . . موږ په خپلو کی څه سره وویل چی د کوټی له کونجه را باندی غږ وشو :

د کومی خوا راغلی ؟!

ما چی ورو کتل یو پوخ هلمور سړی په یوه تیاره‌ګوټ‌کی د بخاری څنګ ته ناست ؤ ، شناوی‌کوندی ږیری ی مخ پوښلی ؤ، په تته رڼا کی ی د سترګوکسی ځلیدل چرمی او د تراټ د وه غبرګ کمربندی ترملا وو او یو روسی‌کلاشینکوف ی په زنګنو ایښی ؤ، له غیرت او ایمان نه مالا مال څیری ی له ورایه په لیدونکی اثر غورځاوه. . .

ما ورته وویل :

کاکا جانه له. . . نه راغلی یو

هغه زما لـه ځواب سره سم لـږ ځان زموږ په خوا را وکشاوه او هوټلی ته ی وویل :

ووړکیه ! بنـه تیز چای ورکړه ! ستړی شوی دی . . . بیا ی موږ تـه مخ راواړاوه او پـوښتنـی ی شور وکړی :

ستاسی په ځای‌کی څه حال دی؟

د خلکیانـو (خلقیاتو) پوستي او
چونې درتـه لنـډې شته که سو
وهلي ؟ او . . .

ما چې خپله ستړیا او د هغه یو
پـر بل پسې پوښتنې لیـدې پـه
دوو کې به یې حیران کړم ، چې که
له سره کیسه کوي خو لـه وسې
وتلې کار دی او که یې نـه کوي
دا بیچاره په دومره سینـه پوښتنې
کوي خـدا(ج) به راته په غوسه
شي، اول خو مې څه لنډ لنډ شاني
ځوابونه ورکړل خو هغه سمدستي
نوري پوښتنې لمبر کړې اوزه یې
د یوې نابللې مرګې په د رشل کې
و درولم . . . هوټلي چای دم کړ
او زموږ مخې ته یې کېښود ما له
ځـانه سره جوړه کړه چې راشه د
د پوښتنو وار واخله یو خو به د
ځاځیوله وضعې خبرشي بل به دي
خبري کمې شي یو هو هو به وایي
او بس ، همداسې مې وکړل هم
هغه ته مې وویل :

کاکا ! دا وړاندې کلي چې څـه
په مخه راغلي وران غونډي وو او
دلته لنډ د یوه رنګ کلي سره دوه
دری سوې ټانګونه هم وو ، نګر
کوم نوی جنګ شوی وی ، لکه
چې په تاسې کفر ډیر زور اچولی؟

زما پوښتنې اکـه چې هغه تـه
ډیري غمجنې او تـرخې خاطري
ور په زړه کړې سملاسه یې په څیره
کې تغیر راغي پراخ تنـدی یې یو
چم ګونځو ونیو ، یو سوړ اوږ د
اوسیـلی یې وکیښې ، وروو وزو ډیر
ونیو راوه او وې ویل :

. . . په دې پوښتنه خودې زړه
را کړم کړم کا ، سوړ غم مو دی
بیا را تازه کا . . . مـا یې خبری
ورغو څې کړي ترې و مې پوښتل:

ولې خدای(ج) دې نه کوي ولې
دې غم را تازه شو ؟ هغه لاس په
ږیره را تیر کړ په شمیرلو جملوکې
یې وویل :

دا رنګ کلي چې تاسې ترې را
تیر شـوي (. . .) کلي بولي یوه
یوه نیمه میاشت وړاندې دلته بنه

پوخ جنګ ونښت د کوپر (کفر)
جـوړې پکې وو تې خو زموږ هم
ملا پکې ماته شوه . . .

ما بیا په بې صبری پوښتنه وکړه:
ولې د تاسې ملا ولې پکې ماتـه
شوه ؟

هغه راته وویل :

مه بې صبره کیږه درتـه وایم ئې
او بیـا یې کیسې ته دوام ورکړ :
«د کوپر (کفر) زور خو څکه
وخوت چې دلته یې دوه دری سوه
میږه په یوه ځای مړه شول، شپږ
اوه شو بلې (ټانکونه) او موټرې
یې هم وسول ، خو . . .

خو زموږ توریالی رحیم شاه هم
شهید شو ، وشه ژنکیه متـل دی
چې «سل دی ومړه یو د مه مړه»

سل میږونه مو د یوه رحیم شاه په څای تللی وای پروایي لـه وه ، قام یې راغونډ ؤ ، غیرتي میړه ؤ خو خـدای(ج) یې وخته را نـه واخیست» .

ما بیا ورته وویل !

کاکا جانه ! رحیم شا څوک ؤ ؟

هغه خپلو خبرو ته داسې دوام ورکړ :

«رحیم‌شازموږ کومندان«قوماندان» ؤ چې پـه شهادت یې خلکیانو د خوشالي میلې جوړې کړې . . .»

کاکا یو څل چوپ شو سترګې یې د چت په یوه نامعلومـه نقطه کې خښې کړې بیا یې یو سوړ اسویلی وکیښو ښه څنډ وروسته یې وویل:

«شل‌دیرش ورځې‌د سرای غونډ د موږ مجاهدو کلابنـد کړی ؤ ، ازوغ مـزوغ یې نور ختم ؤ کاکی موز چې یې ټولی د مجاهدینو پـه نوپو او راکټو و روانې شوې وې چې د کـووی «قـوی» د راتګ آوازه شوه . . .

څه سردې ګرزوم کووه راغله ښه په زور چوني ته را تیرن شوه، سبا ته یې د سرای په خوا حرکت را وکړ . رحیم شا څه مجاهـدین د سرای د کلابندی لپاره پرینښودل څه یې ورسره را روان کړل بس په همغه ړنګ کلي کې یې چې تاسـو یې را تیر شوی سـور چې ورته و نیوی، د لمر څرک سره سم جنګ ونښت ، تر تیاره ماښامـه د ټوپو او بمـو یو درزی جـوړ شو چې مځکه یې لړزو لـه ماز دیګر مخه د مجاهدو په سنګروکې چیغې شوې چې رحیم شاه شهید شو ، بیا هم مجاهدینو همت بای نه لودترماښامه یې ښه کووه وو هلـه ماښام د وو رس شو بلوسخ واړاوه او بیر تـه چوني ته کوز شول . . .

مجاهدینودشهید رحیم شـا جنازه راواخسته په یوه لـزه «لحظه» کې ټوله منتیکه (منطقه) خبره شوه ، د څاځیو کور په کور غـوغا ګډه شوه او د ماتم تغری وغوړیدی ، په شهادت یې ټولو ته یو شان غم ورسید تا به ویل چې د هرچا زوی او یا ورور شهید شوی وی

د کاکا مزبوت غیږ ورو ورو ریږ دیـده او د ژړا انګازی یکی پیـدا کیدی ، زه چې ښه ورته څیرشوم د اوښلکو رانـه څاڅکی بـه یې له سترګو را ورغړیـدل او یـه ګڼه شناوی پریره کې به یې ورک شول، همدلته مو د هغه د روند غم او خفګان حس کړ ما ورته وویل :

« کاکا ! رحیم شا دی خدای(ج) وبښې بختـور دی شهادت یې دی خدای(ج) قبول کړی ، پـه داسې لاره ولاړ چې دادی اوس یوه لویه سیمه د هغه په شهادت غمجنه ده هغه خو شهید شو خـدای(ج) د موږ ته خیر پیښوی . . . »

هغه می خبری راغـوځی کړی اووي ویل :

«د رحیم شا غم نه‌کوم خدای‌(ج) دی وبښي ، لما سره بل غم دی . . .

د رحیم شا لـه شهادت وروسته موږ دری ټوټې شووکه دا یوځو پـه خبره پوه خلک نورهم را نه شهیدان شي خـدای(ج) خبر دی چې څه به را باندې را شي !!؟»

د کاکا له دی خبری سره مو د هغه پرسپیځلي احساس آفرین ووایه ما یې دتسلي لپاره وویل :

خدای(ج) مهربانه دی، خدای‌ج به ددغه شهیدانو په‌برکت په موږ رحم وکړی هغه ځواب راکړ یې شکه ، ما ملګرو ته د تګ اشاره وکړه راپور ته شوم د خدای(ج) پاماني په دودمې لاس ورکړ، هغه هم زړه نا زړه خدای(ج) پاماني را سره وکړه او راووتو ، په لاره کې به مې چې په کوم هوټل سترګې ولګیدی، زما به هغه کاکا او رحیم شا غبرګ سترګو تـه وردیدل او بې اختیاره به مې زړه راډک شو .

«ږ ی»

سنګر او انځور

سیاسی حل زموږ د ملت لپاره یوه دوکه ده

د چک اولسوالی او دا یمیردا دو علاقه داری د امارت له عمومی مرستیال مدیر محمد شریف "عدالتیار" سره مرکه

پوښتنه : قدرمنه وروره! مهربانی وکړی خپل ځان د شفق مجلی لوستوالوته ور وپیژنی .

ځواب: بسم الله الرحمن الرحیم. الحمد لله رب العلمین و الصلاة والسلام علی اشرف لانبیاءوالمرسلین و علی آله و اصحابه اجمعین اما بعد !

زمانوم محمد شریف (عدالتیار) دوردګو ولایت د چک اولسوالی اوسیدونکی یم او فعلا دچک د اولسوالی او د ایمیر دادو علاقه داری د امارت عمومی مرستیالی مسؤلیت په غاړه لرم .

پوښتنه : د خپلی جبهی د جهاد پر پس منظر که لږڅه رڼاواچوی ښه به وی ؟

ځواب : د ۱۳۵۷ کال د ثور تر ناولی کودتا وروسته دتهولو مؤمنو هیوا دوالو په شان موږهم د خپل ایمانی مسؤلیت او رسالت له مخی د تاوده سنګرد ایجاد او جوړولوپه لټه کی شو و ، د ۱۳۵۸ کال د ثور میاشتی په وروستیو شپوورځوکی کمونیستانو د انګر یزی سیاست په بناچی (بیل کړه نو ایل کړه) د یوه نیرنګ نه په کار اخستلو سره وردګوته له هزاره ورونو سره د مقابلی په خاطر د لس زره میلو په شاوخوا کی انګریزی توپک ووکړل خوالله الحمد د دردمندو او هدفمنو ورونو او با تجربه سپین ږیروپه‌مشوره د کمونیستانو دغه مذبوحانه هلی ځلی هم بیخی ناکامی شوی .

ښه می په یاد دی چی د ۱۳۵۷ کال د جوزا د میاشتی په ۱۱ مه ورځ په دوو بجو د دایمیر دادو علاقه داری‌دالان .لومی کلی‌کی

مو د یوه ورور کره پراولسوالی او علاقه داری د حملی نقشه طرح اونبه مووتاکله دپروګرام سره سم مو دوه ورځی وروسته یعنی د جوزا په ۱٤ مه د شپی په‌دوو بجو پراولسوالی او علاقه داری برید وکړ علاقه داری تر سهاره فتحه شوه خوا ولسوالی ته تهانګونه را غلل سره له دی هم د جوزا په ۲۲ مه په دی وتوانیدو چی‌اولسوالی هم فتح کړو.

له همغه وخته ترننه مو په پرلپسی توګه د دښمن سره دتهول وحشت اوملهرنو و سایلو سره سره د قادر او ناصر خدای (ج) په مرسته مقابله کړی ، ډیر وسایل مو ورویجاړ کړل په لومړیو دریو کالونو کی زموږ د جبهی ګروپونه ترپغمان پوری و رسیدل دمیدان او سید آباد له جبهو سره

د جهادي هويت د ختمولو

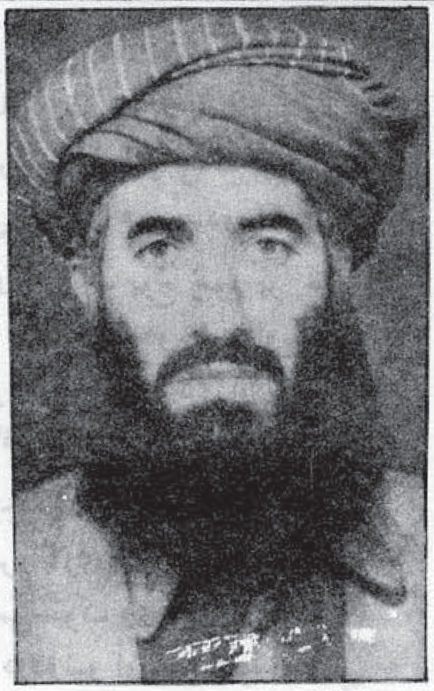

موهرر از نظامی مرستی کړی ، خپله سیمه مود خدای(ج)په‌فضل آزاده ساتلی ده او پـه مقابل کی موتریو زروتنو زیـات شهیدان ورکړی ، پر کورونو موهره ورځ بمباری کیږی خوزموږ با ایمانه خلک خپل هرڅه د خدای(ج) په لارکی افتخار بولی او په دغه سیالی کی د ژونـد تروروستی سلگی پوری ملاترلی ولاړدی .

پوښتنه : ستاسی د وسله والو مجاهدینو شمیر څوتنوته رسیږی اوهم واضح کـړی چی د خپل نظم لپاره څه ورتشکیلات لری ؟

ځواب : موږد پنځه زره تنو په شاوخواکی وسلـه وال متعهد مجاهدین لروچی زموږ زیاتره‌وسله لومړنی غنیمت ده چی کمونیستانو په خپله خوښه راکړی وه او نوره مو په جنگونوکی له دهری تواؤ نه پـه زور نیولی ، د اداری او جهاد پـه خاطر یو امیر چی هغه د وه اداری او نظامی مرستیالان لری ، قضایی ، مالی ، فرهنگی ، صحی ، تعلیم او تـربیی څـانگی لرو یوه اجرائیه شورا چی ۹ تنه غړی او یوه عالی شورا چی(۲۰) تنـه غـړی لـری زمـوږ اداری تشکیلات دی ، د جهاد دښه‌تنظیم په خاطر څو حوزی لروچی هره حوزه ځانگړی قوماندان لری .

پوښتنه : د لومړنیوکاونـو . پـه په مقایسه مود جبهی د اوسنی وضعیت څرگندونه وکړی ؟

ځواب : په لـومړیوکاونـو کی مویوازی سپکه وسله درلوده خود جنگونو په لړکی مو ډول ډول درنی وسلی هم و لجـه کړی او تر پخوانه زموږ اوسنی وضعیت دوسلی په لحاظ ښه‌دی د مرکزونو ابتدایی مالی ستونزی موهم رفع شویدی ، دصحی چارو او تعلیم‌او تربیی په برخه‌کی ډیرکار شویدی، د خلکـو ذات البینی امـوروتـه رسیدگی کـیږی ، څـرنگـه چی دښمن ته یوازی هوایی قوت‌وړپاتی دی موږهم هـوائی ضد مـوثری وسلی نه لروچی د دښمن مقابلـه وکړای شی خـود ایمان وسلـه مو انشا الله ډیره اوچته ده .

پوښتنه : کله چی روسانو زمـوږ دمؤمن ملت په وړاندی په نظامی سنگرکی ماته وخوړه په شاوخوا کی یی د خبروا ترولـه لاری د مسئلی داواری لپاره هلی ځلی او آوازی پیل کړی که د دی مسئلی دحقیقت په‌باب رڼا واچوی اوهم واضح کړی چی دغه آوازی په سنگروکی څه انعکاس اواغیزه کوی ؟

ځواب : د تاریخ په اوږ دوکی کفارولـه مسلمانانـو سره ډیری دوکی کړی دی چی د افغانستان د مسئلی سیاسی حل اوسنی ناری سوری د دغه دوکو یـو جزدی، خـو زموږ مجاهدیـن او ملـت دروسانو په دسیسو ښه پوهیږی، روسان غواړی د سیاسی حل پـه نامه مجاهدیـن اغوا کړی خـود طمعی په فرصت کی د وی خپل شوم هدف ته ځان ورسوی خوزه وایم چی زموږ او روسانو ترمنځ داسی څه نشته چی خبری پری وشی ، ځکه هغوی زموږ په ملک تیری کړی ، لـه دی پر تـه چی هغوی مـوږ د اشغالگر په نامه

پیژنو بل څه نه دی په داسی حال کی به څرنګه له دښمن سره خبری نتیجی ته ورسیږی چی اوس یې هم تر دوه لکه دیرش زرو تنوزیات پوځ زموږ پر خلکو او اولس باندی دوحشت اوجنایاتو غوبل جوړ کړی دی اوکه څوک پهافغانستان کی د روسی پوځونود موجودیت په صورت کی د خبرو اترو لاری برابروی هغه به داسی څوک وی چی اصلاً دملت له دردونو او غوښتنو څخه بی خبره دی نوموږ دداسی چاخبری او پروګرامونه چی له موږ نه بیګانه وی نشو منلی ، یوازی زه نه بلکی د افغانستان وګړیوګړی اوس د دغه آوازو په حقیقت ښه پوهیدلی چی زموږ دجهاد دهویت ختمولو لپاره دی هیڅوک هم هغی ته څه امیدواری اوتمه نه لري .

پوښتنه : د افغانستان د اوسنی قضیی اصلی عوامل څهبولی اوهم یې حل ستا په نظر له کومی لاری ممکن دی ؟

ځواب : د افغانستان دروانو دردناکو حالاتو اوربړونکی قضیی اصلی عامل دبی ننګه او فاسدو زعامتونو له لستونیوزموږ هیوادته د تجاوز او مداخلی لاسراغځیدل او بیاد سرو وحشی لښکر و بی شرمانه یرغل دی ، د دی یوازینی حل زموږ له هیواده د روسی لښکرو بی قید او شرطه و تل او زموږ ملت ته دخپل سرنوشت او مقدرا تود ټاکنی حق ورکول دی .

پوښتنه : تاسی په جبهه کی دمجاهدینو دروزنی لپاره اودهغوی د علمی او فرهنګی سطحی د لوړیدو په باب کوم پروګرامونه پلی کړی اود راتلونکی نسل تعلیم او تربیی په باب موخه اقدامات تر سره کړی معلومات را کړی ؟

ځواب : موږ په خپله مربوطه ساحه کی د خدای(ج) په فضل ډیر پوه او متعهد عالمان او روښان فکران لرو په جوماتونو مدرسو او جهادی مرکزونو کی هغوی د مجاهدینو د تعلیم او تربیی پروګرام پرمخ بیایی اوس چی د حزب اسلامی د کدرعلمی په کمیسیون کی د وفود و په نامه مدیریت تاسیس شوی د حزب له مسؤلومقامونونه ددغه نیکاقدام د لا پر اختیا غوښتونکی یو .

موږ د افغانستان دراتلونکی نسل د تعلیم او تربیی په برخه کی هم څه ناڅه کارونه تر سره کړی اوس ډیر په جدیت هلته په دی برخه کی کارروان دی او فعلا هم (۲۷) مدرسی د شاګردانو دروزنی اوښوونی په لاره کی د مجاهدو ښوونکو په مسؤلانه همکاری فعالی لروچی په هره یوه کی له (۹۰) څخه‌تر (۲٤٠) تنوپوری شاګردان‌زده کړه‌کوی.

پوښتنه : دروسانو د ظلم او بربریت په باب راته څه ووایی ؟

ځواب : روسان ډیربی رحمه اوبی عاطفی دی هغوی دهیڅډول انسانی کرامت پابندی نه ساتی د هغوی د ظلم او بربریت تصور حتی په ذهن کی مجسم کول هم ګران دی عامی وژنی ، اور اچول ، کورونه اوکلی ورانول د ماشومانو ، سپین سرواو سپین ږیرو په ډول‌ډول بی رحمانه‌طریقو وژل د هغوی کارنامی دی چی په ټول افغانستان کی یی زموږ

په داسی حال کی به څرنګه له دښمن سره خبری نتیجی ته ورسیږی چی اوس یی هم تر دوه لکه دیرش زروتنو زیات پوځ زموږ په خلکو او اولس باندی د وحشت او جنایاتو غوبل جوړ کړی دی او که څوک په افغانستان کی د روسی پوځونو د موجودیت په صورت کی د خبرواترو لاری برابروی هغه به داسی څوک وی چی اصلا د ملت له دردونو او غوښتنو څخه بی خبره دی

مظلوم وطنوال د سرپه ستر گو
وینی زه یې د چک لهاولسوالی نه
د مظالمو د نمونې په توگه دلته
یوه پیښه وړاندې کوم :

په ۱۳۵۹ کال د اسد د میاشتې
په دو همه نیټهد چک اوسید آباد
په اولسوالیو یوی بې شانه لویي
قوی یرغل راوړ (۱۸) ورځې یې
په چور اوتالان تیری کړی اوپه
دغه موده کې ئې نږدی (۷۰۰)
کسه واړه زاړه اوتور سری په
شهادت ورسول، غلې یې وسوی‌ونی

او باغونه یې په مرمیو سوری
سوری کړل کښتونه یې د ټانکونو
ترچینونو لاندی له ښې و ایستل
حتی حیوانات او ځناوري له
وحشته په امن پرېښودل او وي
وژل .

پوښتنه : که په وردگو ولایت
خصوصاً د چک په اولسوالی کې
د روسانو اومجاهدینو د نظامی
حالاتو په‌باب معلومات را کړی؟
ځواب: روسان اوس په‌ټول‌هیوادکې

عملاً نا کام دی زموږ په درست
ولایت‌کې‌د ببرکیانو یوازی څلور
پوستې موجودی شته چې له
خپلې مستقری قرار گاه څخه د
باندی هیڅ ډول نظامی اوفکری
تسلط نه لری د محبوسو په څیر
ژوند کوی ټول ضروریات یې د
کابل څخه پوره کیږی
میدان ښارچې د ولایت مرکز
دی هغه هم دیوی کوچنې
پوستې په څیرپه څومترمربع‌ساحه
کې حاکمیت لری اوس له هغې

نه دباندی هر ډول تسلط اوواک
زموږ د مجاهدینو دی د کابل
کندهار پرسړک یې کاروانونه
دسختو امنیتی تدابیر و سره سره
روغ دور دگو او میدان ولایت
له ساحې څخه نه دی تیر شوی
د پوښتنې نوری برخې دی مخکې
ځواب شوی دی .

پوښتنه : ستاسې په سیمه کې
د اولس او مجاهدینو اقتصادی
ستونځې څه ډول دی اوله‌کومې
لارې یې حل کوی ؟

ځواب : زموږ سیمه‌کومه‌خاص
عواید نه لری او هم زراعتی
حاصلات په آرامو شرایطو کې‌هم
د خلکو ضروریات نه پوره کوی

څه ناڅه فصلونه مود جنگونو په
جریان کې له منځه ولاړشی نوپه
عمومی ډول درسته سیمه‌تر سخت
اقتصادی فشار لاندی ده چې
درفع کولو لپاره یې لاندینی
پروگرامونه عملی شویدی :

۱: ځینې وزلواوغریبو خلکوته
پاکستان او ایران ته دتگ اجازه
ورکول کیږی چې د مزدوري له
لارې خپل مشکلات حل کړی .
۲ : په نرخونو سخت کنترول
لگول کیږی غذایي مواد کابل او
غزنی ته نه پرېږدو چې له سیمې
نه ولاړشی بلعکس‌د ځینونورو
شیانو تجارت چې سیمې ته‌دغلی
د ضروریاتو پوره کولو اسعار په

دغه عفوه هسی تبليغات نه دی د حزب امير موږ او د حزب اسلامی افغانستان ټولو جبهاتو ته چی لله الحمد په اکثرو ځايونو کی د جهاد ابتکار د دوی په لاس کی دی هدايت کړی چی موږ پښيمانه کسانو ته د عفوی کوم عهد کړی په هغی کی صادق يو.

لاس ورشي آزاد پرېښودل شويدي.

۳ : موږ له لوگر غزني او کندهار څخه د منطقوي تجارانو په واسطه نسبتاً په نازل قيمت غنم تر لاسه کوو په تير کال کی مو (۱۷۳) لاری غنم سيمی ته له دغه ولاياتو څخه وارد کړي وو .

پوښتنه : د پښيمانه کسانو لپاره د عمومي عفوی اغيز او انعکاس څه ډول څيری ؟

ځواب : ښه پوښتنه دی وکړه تر اوسه غوليدلو کسانو ته کوم داسی خبرنه وورکړشوی او دايو مثبت گام دی ، هغه کسان چی د څنومشخصو اشتباهاتو او يا نا خبری په اثر د دښمن په لاس کی لويدلی اوله مسلمانانو څخه به په ويره کی وو اوس کولای شی په پوره اطمينان د کفر له صف څخه بيل او د اسلام غيږی ته پناراوړی ځکه دغه عفوه هسی تبليغات نه دی د حزب امير موږ او د حزب اسلامی افغانستان ټولو جبهاتو ته چی لله الحمد په اکثرو ځايونو کی د جهاد ابتکار د دوی په لاس کی دی هدايت کړی چی موږ پښيمانه کسانو ته کوم د عفوی عهد کړی په هغی کی صادق يو، په دی بهکه خدای(ج) کول دسره پوځا وروسی مزدورانو هغه تبليغات چی گويا اشرار ! ستاسی ژوند او هستی لوټوی موږ ستاسی مدافع يو هغوی مود هرڅه دښمنان او موږ مودوستان يو پر او بوليک اوبی گټی شی .

پوښتنه : په چريکی او جبهه يی دوارو جنگونو کی دروسانو په اوسنی تاکتيک لږڅه رڼا واچوی؟

ځواب: تراوه مجاهدو وطنوالو ته ښکاره ده چی روسانوله مستقيم يرغل څخه تراوسه ځوځلی خپل د جگړی تاکتيک بدل کړ چی دا کار ئی د نظامی ساقی يو ستر دليل هم دی اوس روسان عموماً په چريکی عملياتو او هوائی قواؤ زور لگولی ، ناڅاپی حملی کوی او کومه نقطه يی چی هدف نيولوی يوځل لس شل هليکوپټری ورباندی بمباری شور وکړی په همدی کی کوماندوهم پلی کوی، دمجاهدينو لاری نيسی او غواړی چی عبوری لاری يا بندی او يايی څه نا څه تر کنترول لاندی راوستلای شی په جبهه يی جنگونو کی هم له هوايی قواؤ او دور زنوتو پونو او راکټونو بی ايم ۱۳ ، بی - ايم ۲۱ او بی ايم ۱۴ څخه زياتره کار اخلی تيرکال د ميزان په اتمه نيټه ئی له پغمان څخه زموږ ترسيمی پوری يو پراخ تعرض پيل کړ چی زموږ په سيمه کی ئی نږدی تر دوه سوه هليکوپټرو کوماندو پلی کړل لنډه دا چی

باتی په (۵۳) مخ کی

راغلي ليکونه

د شفق مجلې ډيروقدرمنومسؤلينو او کارکوونکو د يوه مظلوم مجاهد ورور سلامونه مو ومنئ .

محترمو ورونو ! د شفق د مجلې ورځ پــه ورځ ښه والی او په هغې کې د نويو ابتکاراتو پــه باب مو له خدايه کامياب او سرلوړی غواړم ، د نورو علمي او تربيوي مضمونـو نو ترڅنګ موچې د«راغلي ليکونه» ترعنوان لاندې دلوستونکودنظرياتو او پيشنهاداتو لپاره باب پرانيستی له خدايه درته د اجرغوښتنه کوم ، دادی زه هم ستاسی د وعدی سره سم يوکوډمات ليک درليږم او په هغه کې د خپل زړه يودرد درته وړاندی کوم هيله ده نشريې کړی که يې ادبيات اوجملې سره تيرې بيرې وي داصلاح اجازه‌ئ درکوم خو په ليک کې مې لوری ګوتی که وئه وهي مهرباني به مو وی ، د زړه درد مې دادی چې د حزب له محترم امير اونوروبجاهدو مشرانو څخه غواړم چې د دفـترو مامورينوته له لوړی سويې نه نيولی ترټيټې پوری حتماً پـه کال کې څو مياشتې دوسلهوال جهادلپاره پروګرام ترتيب کړی ترڅو دجهاد دسنګرونو له مشکلاتو څخه خبرشي ، يوخو به يې نفس پاکيږی د دنياوی ژوند تمه به نه ورسره زياتيږی او بل به د مجاهد په قدر وپوهيږی .

زه ستاسو يو ورور چې د جهـاد پـه سنګر کې مې د دښمن د بمونـو په پارچو د بدن څنو برخو ته ګلکه ضربــه رسيدلی مخ او سرمی هـم د پارچو له امله سخت ژوبل شوی څو ورځې وړاندی مې په يوه دفـتر کې څه کارؤ ، د هغې دفـتر يوه ښه مقتدر او په اصلاح په پنځوکې شمار ... را پوری وخندل مايې چې پوښتنه وکړه چا راته وويل چې دغه . . . د۵۷کال را په ديخوا ترټک بيرته نه دی اوښتی ما چې دا خبره واوريده نوسی له ځانه سره وويل چې ملامت نه دی څوک چې د سنګر او جهاد له ستونځونه نه وی خبر بايـد زما په کـوږ او ناموزون بدن پوری وخاندېږي ، پـه پای کې هيله کـوم ليک مې نشرکړی او په خدای (ج) مو سپارم د حضرت عمر فاروق(رض) له غونډ څخه ستاسی ورور م ، ن ـ م

ګران ورور م ، ن ، م

زموږ له لوری هم د زړه له کومې سلامونه ومنه !

محترم وروره ! ستا ليک مودادی بشپړ درته نشرکړ د مجلې او د هغې د مسؤولينـو پـه باب دی له ښيک نظرڅخه مننه کووخدای (ج) د اجر درکړی ، ستا د درد په باب بايـد ووايو چـې د حـــزب امير او نـور ورونه خو هم مجاهدين

دی او همئی د جهاد په سنگرو کی شپی تیری کړی ، خو ورو‌ره پیدا کیږی داسی څوک هم چی نــه یی د سنگرستونځی لیدلی او نه د مجاهد له زړه خــبردی چی یوئی هماغه بی احساسه جنــاب چی ستا پــه پرهارژلی مخ پوریئی خندلی هم له همدی ډلی څخه دی ، تا تــه د خدای (ج) څخه د هغه په لارکی د در رسیدلی تکلیف اجرونـه غواړو او داسی خلکو ته هم د بی دردی او بی احساسی له نړی نـه دراوتـو دوعا کوو په درنښت .

«اداره»

د ارشاد اوفرهنگ کمیسیون کارکـوونکـو او د شفـق مجــلی چلوونکو !

اسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته !

لـومړی ستـاسی بریالیتـوب او صحت غواړو، دنوی(۱۳۶۵)کال مبارکی در ته وایو له خدای(ج) نــه غواړو چی د مجــاهدینـو د بری او د روسی استکبار دماتی وروستی کال وی اوله تاسی څخه هیله لـرو چی د شفـق مجلی او شهـادت جریدی یوه یوه گڼه را ولیږی ، په درناوی .

له بلوچستـان چمن جوگی رام بازار څخه ستاسی ورونه محمد حنیف او عبیدالله (حقانی) .

گــرانـو ورونـو محمد حنیف (مبارز گل) او عبید الله (حقانی) و عـلیکم والسلام و رحمة الله و برکاته !

قدرمنو! موږ هم په خپل‌نوبت د نـوی کال د رتــه مبارکی او دوعاگانـو ته مو آمیـن وایـو د غـوښتني پــه بــاب مــو درتــه څرگندووچی د جنوب غـرب له حـوزی څخه کـولای شـی شفق مجلی او شهادت جریدی تر لاسه کړی څکه ستاسی ټولو مجاهدو او مهـاجـرو ورونـو تـهـیه موږ هغوی‌ته سپارو .

په در نښت (اداره)

تصحیح لازم

خوانندهگان ارجمند !

لطفا ستون ۳ ،۷ صفحهٔ ۳ ۰ را چنین تصحیح کنید :

بعد از ختم ستون ۲ از سطر ۱۹ ستون ۳ راتا آخـر بخوانید و سپس ستون ۳ را از سربگیرید و مضمون را تا جملـهٔ «تعجب آور است که صلاح‌الدین‌شهر را بدون خونریزی فتح کرد» تمام نمایید .

یادداشت . . . .

گر چه سلطـهٔ اجنبی پرستان اجنبی از خـدا(ج) کشور مـا را از لحاظ مادی بـه مخروبه ی مبدل کردند ، ولی مردم مؤمن ما چیزی را که سالهای سال و عمـرهای عمر در تلاش آن بوند ، قربانیها داده بودنــد و محنتهای اندر این راه تحمل کرده بودند، باز یافتنــد و گرد و غبار جاهلیت آفرینیهای جاهلان مغرور و شرفباخته از آسمان عقیـده و ایمان شانــ بسوی کرانه های عدم سر ازیر شـد ، و آفتابی از افق آمال شان دمیدن گرفت که پژواکهای آن درس بندهگی خدا(ج)، اخوت مؤمنان ، وارستگی و شهامت و زیستن در سایه‌های عقیده و ایمان ، میدهد و بشارت ثمرهٔ پربار میثاق ایمان .

امروز «مـا» ، «مای» دیـروز نیستیم که دیگران از ما «منهای» بدونــ خود کمانی و فاقـد وزن ، ساخته بودند، بلکه ما اکنون کسانی هستیم که عقیدهٔ ما بمفهوم واقعی کلمهٔ آن و صدای ما بمعنای حقیقی شیرازهٔ آن و عمل ما به محتـوای اصلی تاثیر و ترکیز آن یکی است و کورهٔ انسان ساز جهاد و مبارزه «امروز» از ما «مای» درست کرده است که هرگونه تجاوز غیر انسانی لا و لشکر شیطان را که ستراتیژی‌یی جز تصاحب دنیا ندارنده چون بقدرت رساندن اجنتهای روس از طرف روس را تقبیح میکنیم و سپاس خـدای(ج) خیر الناصرینــ را که این گفتهٔ مان توأم با عمل است ، عملیکه سنگرهای گرم جهاد ما شاهد گویا و زندهٔ آن است . . . ما به پیش خواهیم رفت ، تا آنگاه که قـدم شوم استکبار جهانی را از کشور اسلامی مانــ قطع نموده و لوای وارستگی توحید اسلام عزیز را در فضای خونبار میهن مان به اهتزار در آوریم و همه بسوی تحقق آرمانهای والای اسلام .

(و من الله التوفیق)

خوانندهگان ارجمند !

نتوانستیم در این‌شماره مضامین‌دنباله دار «بـازتـاب تعهد ... و روسـها از اسلام در هـراس انـد» را بـه نشر بسپاریم ـ منتظر شمارهٔ آینده باشید.

(اداره)

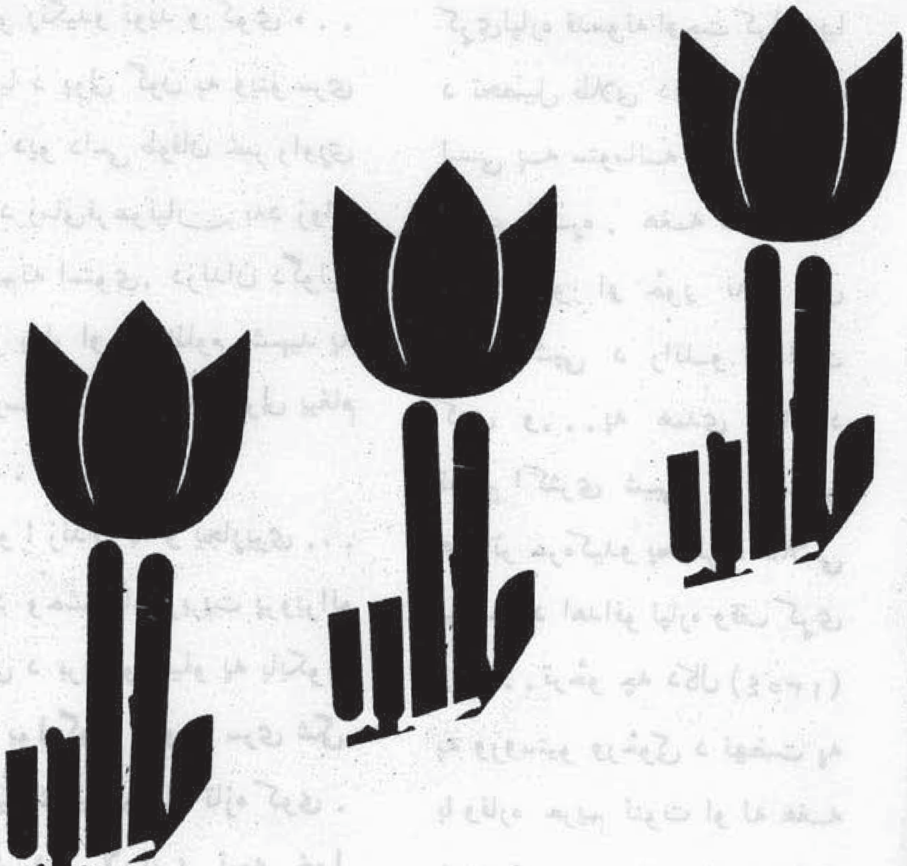

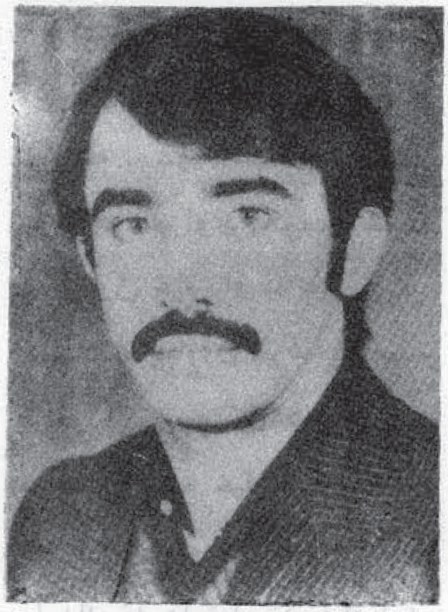

یادواره یی از شهدای راستین

د زندان سلول دتوروشپو تورو تیارو او د ظلمت کیسی لری . . . دزندان تورزړه د هغه تپانده احساس نه ډک دی چه د ظلمت اوږدو شپوتـه د ځلانده سباوون زیری راوړی ، زندان دهغه‌خاطرو پیا دساتی چه د زنځیرو نوشـر نگهارئی د تاریخ په اوږدو کوڅوکی د خلاصون سرود ژغوی . زندان د هغه چیغو او فریادونو بهیردی

هو ! زندان ! اوبیا د ځرخی پله زندان!! دا د شقاوت او ناانصافی سمبول دادترموترمو او ښکـولمن داد رنځو زوسلگیوار ما نجنو نیمه خوا هیلو هدیره او داد تورو کیسو تورانځور ، لا اوس هم د تورو شپوپه چوپه چوپتیاکی، د سنگونو منتظرو یتیمانو اوښکی نځوی.

هو ! زندان !! او بیا د ځرخی پلـه زنـدان ! ! داد ځوانمرگ شهید د ځوانی ار ما نجنی نجلی کرکه . . . دا د غم ځپلی بی‌کسه بوډا مورد خـوبونو وحشتناکـه قابوس. . . او دا دمظلوم کوچنی یتیم د سترگوخار ، لا اوس هم د آسمان د ځلانده سترگو د روند خوبی لړزوی .

هو ! زندان ! ! د جبارانو د امید ووستی ځـلی هغوی ته د تکبیر د نارو په اوج کی د طاغوتی

مانیو ړنګیدو نوید ورکوی . . .
او بیا د پولی ګون په وینو سری شګی دیو داسی طوفان خبر راوړی چه د زمانی فرعونیان به د زوال جهنم ته استوی. دزندان دګولیو غـر بهار او د مظلوم شهید په وینوسور تکبیر د شنه پسرلی پیغام لری .

هو ! زندان به و یجاړیږی . . .
او د وحشت او بربریت پرویرانو به ئی د بریالیو هیلو په پایکوبی کی د پولی ګون په وینو سری شګی د تللیو شهیدانو یاد تازه کوی . او د دی لاری ، نیمه خوا ملګری . . . د همدی ورځی درا تلو هیله مند شهید عبدالمجید د حاجی شیخ نور زوی به هم د سورکفنو شهیدانو په تمولی کی د پایکوبی ننداری ته راځی .

شهید عبدالمجید د (۱۳۳۸) کال د پسـرلی د غوړیـدو سـره د چانخواه دکلی په یوه متدینه او خدای مینه کورنی کی وغوړید. . . او د تکبیرلمړنی پیغام ئی په ملکوتی لبخند سره بدرقـه کړ . . . ګواکی له لمړی ورځی څخه د هغـه سرنوشت د یو باوقاره ژوند امید درلود . نوموړی په کال (۱۳۴۶) د چانخواه ابتدائی مکتب ته د زده کړی لپاره قدمونه اوچت کړل او بیا د تحصیل طلایی دورئی د حبیبیی لیسی پـه ستومانـه ماحـول کی شروع کـړه . هغـه د متمـدنی دنیا له شور او ځوږ نه د یوی توری شپی د راتلـو برداشت کړی و. . . په همدی لحاظ د تعلیم اکثری شپبی ئی د خپلو هلیو تر سره کیدو پخاطر د اسلامی نهضت د اهدافو لپاره وقف کړی وی. . . ترڅو چه د کال (۱۳۵۴) په وروستیو ورځوکی د نهضت په با وقاره حریم ننوت او له هغـه ځـایه ئی د شهـادت او جـرئت داستانونه یاد کړل، شهید عبدالمجید به همیشه د هغی ورځی د راتللو دعا کوله چی په طاغوتی قصرونو د اسلام شین بیرغ ووینی ، . . . د همدی هیلی تر سره کیدو لپاره ئی د خپلو نورو مجـاهدو ورونو ترڅنګ په فعالیت شورو وکړه ، او ټول شتـه او هستی ئی ددی لاری صدقه کړل ، د ۱۳۶۱ کال د عقرب په (۲۰ مـه) د پخوانی منظم طرحه شوی پلان په اثر ئی د فساد مرکزونـه هغـه چی د مسلمانانو د عفت پردی ئی څیرل غوښتل او لـه همغه ځـایونو نـه د مظلومو مسلمانانو پرضد نقشی او د سیسی طرحه کیدی تر برید لانـدی راغلل ګلبرګ ، بـرګ سبز ، شګوفـه ، نمبر ۹ هوټلونه ئی د مینونو په واسطـه ویجاړ کړل . . . او ځپلـه تنـده ئی د (۲۴) تنو ملحدانو په وژلو ماته کړه . . . له هغـه ورځی څخـه وروسته به شهید عبدالمجید همیشه د یو درانده او پرسکونـه خوب په لیدوکی غرق او په څیره کی ئی د ځلانده سباوون څرک ښکاریـده ترڅو د ۱۳۶۱ کال د قوس پـه میاشت کی لـه خپلو ملګرو صالح محمد او امان الله سره یوځـای تور زنـدان ته واستول شو ، او لـه ډیری شکنجی وروسته د (۱۳۶۲) کال د ثور په دوهمه نیټه د پولی ګون د دښتی په پراخه لمن کی د اسلام په تـور د برچو په زور شهیـد شو . . . او یوځل بیـا د څرخی پله زندان تنده د یو بل مظلوم په وینو ماته کړه .

(انا لله و انا الیه راجعون)

شهید مامور حکیم خان د شهید سید کریم زوی پـه ۱۳۳۰ هـ ش کال کی د غزنی ولایت د جغتو د واغظ د خندق په کلی کی زیږیدلی دی په ۱۳۵۸ کال کی ئی په وسله

وال جهاد پیل وکړ او د خپل
جهاد په موده کې ئې ډیری سو بې
په برخه شوي دي چې د جنو

مثالو نه يې دادي

١- د غزنی ولایت د حیوانی نسل
گیری مرکزیې سره له ډیرو سهماتو
فتح کړ .

٢- د شپې لیسه‌يې فتح کړه او
(١٧) میله وسلې يې پکې ونیوله.

٣- په ١٣٥٩ کال‌يې یو غند د
تولو سهماتو سره بشپړ تروراک
لاندې را ووست.

٤- ٦ عرادې مختلف ماډل موټرونه
دولجی په توګه نیولې اوپه‌لسګونو
نورموټراو ټانکونه‌ئې د خپل جهاد
په موده‌کې ویجاړکړې دي

٥- په ٦٢ کال‌يې د روسی قواؤ
سره په یوه کلکه نښته‌کې د بې‌دینه
دښمن په سلګونو تنه ووژل او
بالاخره شهید قوماندان حکیم خان
هم‌په ١٢-٩-١٣٦٤ نېټه د روسانو
د کمین نیولو په اثر د شهادت
باده په سرو اړوله او شهید شو.
(روح يې دې ښاد وي)

. مولوی صاحب محمد امین
(حق بیان) شهید د مولوی فقیر محمد
خان زوی د ځاځیو د احمد خیلو
اوسیدونکی او یو تکړه مجاهد ؤ ده
زړورتیا او اخلاص په نتیجه کی د
احمد خیلو د مجاهدینو د گروپ
مشري ورپه غاړه شوه ، یو توریالی
او دیندراه مجاهد ؤ چې د روسی
قواؤ سره په جګړه کې په ٢-٢-١٢-
١٣٦٤ نیټه د شهادت ویاړلی مقام
ته ورسید .
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید عصمت الله

شهید برادر عصمت الله فرزند
مهر الله در سال ١٣٣١ ه ش در
ولسوالی چهار آسیاب ولایت کابل
در یک فامیل متدین دیده بجهان
گشود . بعد از سپری نمودن ایام
کودکی شامل مکتب و در سال

١٣٤٨ ازلیسهٔ حبیبیه کابل فارغ
گردیده و در انحصارات بحیث مامور
مقرر شد بعد از دو سال ماموریت
شامل پوهنځی زراعت گردیده
بتاریخ ١٨ اسد ١٣٦٤
دریک برخورد علیه قوای اشغالگر
روسی جام شهادت را نوشید.
روحش شاد یادش گرامی باد

. شهید فضل احمد

شهید برادر فضل احمد مسکونه

ولایت غور ، یکتن از مجاهدین
قهرمان و دلیر ولایت غور بشمار
میرفت . بعد از مبارزات بی امان
و خستگی نا پذیر جام شهادت را
نوشید وبه رفیق اعلی پیوست.

روحش شاد یادش گرامی باد

- شهید محمد اکبر

شهید برادر محمد اکبر فرزند بیک نظرمسکونه قریهٔ کولدامن ولسوالی حضرت امام صاحب ولایت کندز وی مجاهد فعال و دلیر جبهه مرکزی امام صاحب بوده بالاخره در سال ۱۳۶۳ در یک برخورد بادشمن سفاک به‌مقام والای‌شهادت نایل گردید.

روحش شاد یادش گرامی باد

- شهید محمد نبی

شهید برادر محمد نبی فرزند جوره در قریه دره ژوندون ولایت سمنگان

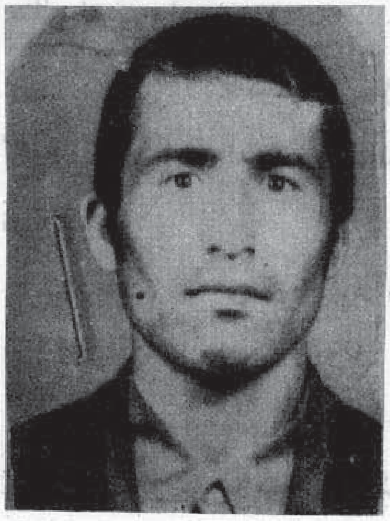

دیده بجهان باز کرد. در حالیکه «۳۰» سال از عمرش گذشته بود بتاریخ ۱۲-۸-۶۲ جام شهادت را نوشید و به‌کاروان شهدا پیوست.

روحش شاد راهش مستدام باد

- شهید امیر جان د شهید میرا جان زوی د پکتیکا د ولایت دگوملی د اولسوالی او سیدونکی ؤ نوموړی ورور یو فداکار مجاهدؤ چی د ډیر اخلاص په اثر د جبهی د قوماندان په صفت وټاکل شو په پای کی د یو بل اتل ورور مولوی جانداد سره یو ځای په ۲-۱۰-۱۳۶۴ نیټه د شهادت مقام ترلاسه کوی.

(روح یی دی ښاد وی)

- شهید عطا محمد

شهید برادر عطا محمد مسکونه ولسوالی حضرت امام صاحب ولایت کندز نامبرده در جبهه مرکزی‌امام صاحب مصروف جهاد بود. در یکی از برخوردها با روس به‌کاروان شهدا پیوست.

روحش شاد یادش‌گرامی باد

- شهید داکتر عرب علی

شهید برادر داکتر عرب علی ولد بالته مسکونه قریه عرب ولسوالی حضرت امام صاحب ولایت کندز مجاهد فعال و هدفمند بود. به موصوف بالاخره بتاریخ ۲۲-۴-۶۴ در یک برخورد رویا روی با روس های سفاک جام شهادت را نوشید.

روحش شاد و یادش گرامی باد

، شهید محمد علم

شهید برادر محمد علم فرزند محمد اعظم بای در قریهٔ غازی مرد خرم ولایت سمنگان پا به عرصهٔ وجود نهاد، درحالیکه ۲۲ بهار زندگی را پشت سرگذاشته بود، درسال ۱۳۶۲ جام شهادت را نوشید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید گل محمد

شهید برادرگل محمد فرزند دین محمد مشهور به «راکت» در یک فامیل خدا پرست در قریه جنگی خیل ولسوالی شکر دره ولایت کابل دیده به جهان باز کرد. و بتاریخ ۶ جدی ۱۳۶۲ در یک برخورد شدید با اشغالگران وحشی جام شهادت را نوشید.

انا لله وانا الیه راجعون

- شهید جمعه نور د خدای نور زوی د پکتیا ولایت د منگلو موسی‌خیلو ولسوالی اوسیدونکی او د حضرت عمر فاروق (رض) د جبهې یو تکړه مجاهد ؤ چې د څو کالو مسلسل جهاد څخه وروسته په ۱۳۶۳ کال د شهادت مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- شهید یعقوب خان د محمد کریم خان زوی د پکتیا ولایت په مربوطاتو کې زیږیدلی یو تکړه مجاهد ؤ په پای کې د ډیری مودی جهاد څخه وروسته د شهادت مقام ته ورسید.

(خدای(ج) دې د وبښي)

شهید عبدالرحمن د محمد نادر خان زوی د سید کرم اولسوالی اوسیدونکی او یوه تکړه مجاهد ؤ د څوکاله پرله پسې جهاد څخه وروسته د ارگون په یوه جبهه کې

د شهادت ویاړلي مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

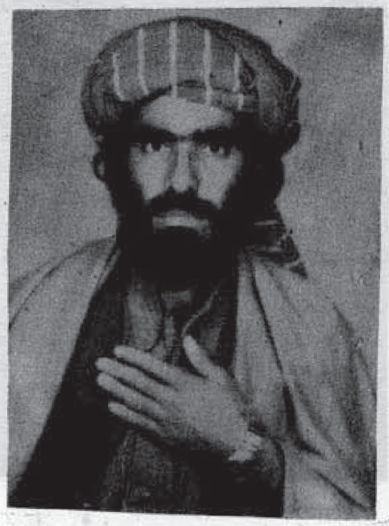

- شهیـد ورور اول باز د
شهباز زوی د ننگرهار ولایت د
کامی اولسوالی اوسیدونکی ؤ پـه
۱۳۵۸ کال مهاجر شو او وروسته‌ئی
بیرته د جهاد سنگروتـه وخښتل
ترڅو د ۱۳۶۴ کال د دلوی پـه
میاشت‌کی شهید شو.
(روح ئی دی ښاد وی)

شهیـد ملا شمس الله

شهیـد برادر ملا شمس الله در
سال ۱۳۳۹ در یک خانواده متدین
در قریه کلورخرم دیده بجهان کشود
هنوز پنج سال داشت که بخاطر
فرا گرفتن و دانستن اسلام عزیـز
شامل مدرسـه دینی در خرم شد.
و در سن هفت سالگی شامل مکتب
گردیده بعد از طی دورهٔ ابتدائیـه
و متوسط نسبت عشق و علاقهٔ که
بـه اسلام رهایبخش داشت شامل
مدرسه اسدیه بلخ گردید. هنوز
صنف دوازدهم را طی نکرده بود
که فاجعـه ننگین «ثور» بوقوع
پیوست، نامبرده در آن هنگام بـه
ارتبـاط قاضی صاحب (عاطف) و
برادر عبیدالله در شهر مزار شریف
مصروفیت‌کارهای شهری را بدوش
داشت، زمانیکـه نوکران گوش
بفرمان استعمـار از فعـالیت های
اسلامی برادر آگاهی پیدا کردند،
برادر شهید ،ان بصف مجاهدین
ولایت سمنگان پیوست . بعد از
سپری نمودن مدتی در سال ۱۳۵۹
راه دیاری هجرت را در پیش‌گرفتـه
بعد از مدتی عازم سنگر گردیده در
سال ۱۳۶۲ ، بار دوم بطرف سرزمین
هجرت گام نهاد و در اوایل ۱۳۶۳
باتعداد از برادران مجاهد بوطن
بازگشت. بعد از چندین بار مقابله
و مقاتله بادشمن خونریز و سفاک
بالاخره به روز دو شنبـه ۹ میزان
۱۳۶۴ بخاطر پاسداری ازسنگرهای
خونین جهـاد جان را بجان آفرین
سپرد و به‌کاروان نور پیوست .

انا لله وانا الیه راجعون

- شهید عبدالرحیم.

شهید برادر عبـدالرحیم فرزند
تفنگ از قریه سارباغ ولایت سمنگان
بتاریخ ۱۳۶۰-۸-۱۷ در حالیکـه
۲۵ سال داشت جام شهـادت را
نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

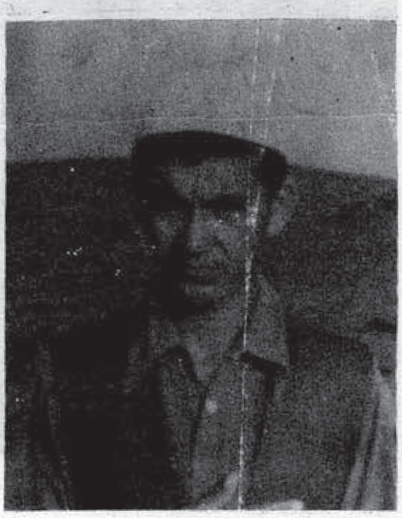

- شهید عبدالمنان

شهید برادر عبدالمنان فرزند روزی
خان در قریه دفتانی ولسوالی ارچی
ولایت کندز چشم بجهان باز کرد.

نامبرده مدت چهار سال تمام در سنگرهای توحید برای دفاع از حریم مقدس اسلام عزیز مردانه‌وار رزمید، بالاخره در لیل تاریخی ۱۲-۱۲-۱۳٦۳ طی یک توطئه ناجوانمردانه از طرف گماشتگان استعمار بدرجه والای شهادت نائل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

. شهید صوفی حبیب الله

شهید برادر صوفی حبیب الله فرزند حاجی میرگن در قریهٔ کلور خرم ولایت سمنگان تولد گردیده و در حالیکه ۳٦ سال عمر داشت بتاریخ ۱۰ میزان ۱۳٦٤ جام شهادت را نوشید.

مجاهد وروړ عبدالمجید د مولوی خیرمحمد خان زوی د خاخیوا احمد خیلو اوسیدونکی ؤ د شپږ کاله وسله

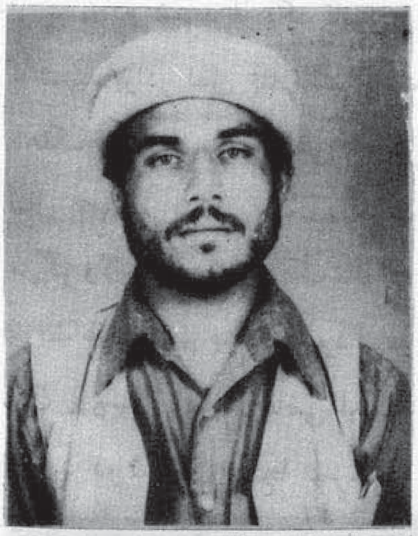

وال جهاد خخه وروسته په ۳-۱۲-٦٤ نیټه د شهادت مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- شهید محمد عثمان

برادر محمد عثمان شهید فرزند محمد شریف از قریه سار باغ ولایت سمنگان بتاریخ ۸-۱۲-٦۱ در یک عملیات وحشی روسها به شهادت رسید.

روحش شاد

شهید عبدالبرأت

شهید عبدالبرأت ولد عبدالواحد مسکونه ولسوالی ده سبز ولایت کابل در سال ۱۳۵۸ به جهاد مسلحانه آغاز نمود در حالیکه ۲۵ بهاری زندگانی را پشت سر نهاده بود

در سال ۱۳٦٤ جام شهادت را نوشید.

روحش شاد یادش گرامی باد

. د عبدالرحمن بهشتی د جبهې قوماندان مرحوم الحاج سیلانی:

حاجی سیلانی د حاجی باران زوی د پکتیکا ولایت د متا خان علاقه داری په یوه کلی کی زیږیدلی ؤ ، دغه میړنی وروړ د جهاد له پیل نه د شهادت تر بریده د خدای(ج) په لاره‌کی بی‌مثاله هلی ځلی او زیارونه وکړل نوموړی وروړ د سیمی په جهادکی فعاله ونډه در لوده او ډیری سوبی ی

وکړی د مختلفو جبهو د قوماندانانی افتخاری گټلی په پای کی د یوی بمباری له امله د فلج په مرض اخته شو او د ۱۳۶۴ کال د حوت په ۱۸ مه نیټه‌ئی د شهادت داعیی ته لبیک وویل.

(خدای(ج) یی د وبښی)

فضل ولد دوست خان د پکتیا ولایت په ز د رانوکی زیرپه‌دلی نوموړی وروړ یو تکړه مجاهدؤ په ۱۳۶۳ کال د نکی د بازک په کلی کی د شهادت مقام ته ورسید.

دو شهید از یک فامیل

شهید برادر لعل محمد مشهور به «هلک قوماندان» فرزند نور محمد در سال ۱۳۳۲ در قریه خُندیکوت مرکز ولایت سمنگان دریک خانواده بی بضاعت چشم بدنیا گشود. در سال ۱۳۵۸ با آمدن قاضی احمد جاوید در سمنگان یکجا شد، به

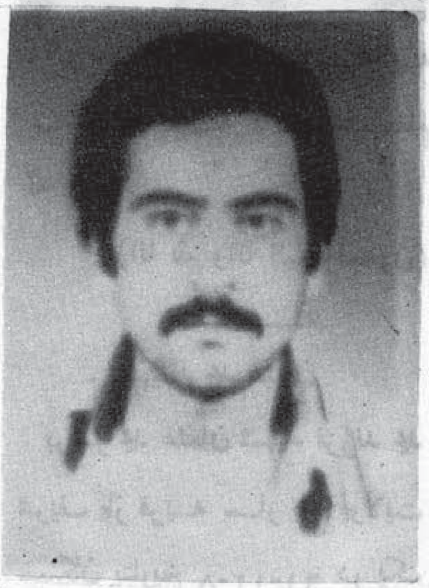

جهاد مسلحانه پرداخت در طول جهاد خاطرات فراموش نا شدنی از خود بیادگار گذاشت و در لیل ۲/۱-۱۱-۱۳۶۴ جام شهادت را نوشید.

و شهید عبدالخلیل ولد محمد پسر عمه اش که تحصیلات خویش را تا صنف «۱۲» ادامه داد. وبارویکار آمدن رژیم خلق و پرچم دست به مبارزه زده و سلاح برداشت در یک کمین که از طرف قوای ملحد روسی گرفته شده بود در قریه خُندیکوت به‌شهادت رسید.

این هر دو شهید از فامیل شهید پروری می باشند که چندین شهیدی دیگری نیز تقدیم انقلاب خونبار ما نموده اند.

روحشان شاد و راهشان مستدام باد

شهید میر سید د پکتیا ولایت د منگلو موسی خیلو اولسوالی اوسیدونکی او د حضرت عمر فاروق (رض) د جبهی یو باتور مجاهدؤ د دهری حکومت د منځ ته راتگ سره سم یی د جهاد ویاړلو سنگرو ته و دانگل او په پای کی په ۹-۶-۱۳۶۴ نیټه د روسانو سره په مخامخ نښته کی شهید شو.

(روح یی دی ښاد وی)

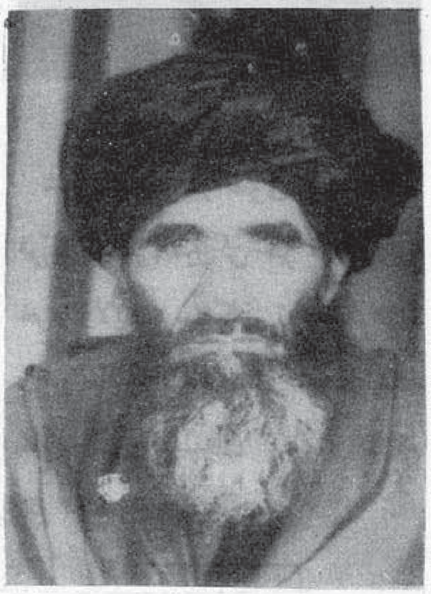

شهید رمضانی

برادر شهید رمضانی فرزند جمعه مسکونه قریه سارباغ ولایت سمنگان

بتاریخ ۱۵-۳-۶۱ درسن ۳۲ سالگی
در یک برخورد خونین با خصم
بزدل و سفاک جام شهادت را
نوشید.

روحش شاد راهش مستدام باد

شهید قوماندان ملوک جان

د شیدا جان زوی د کونړونو
ولایت د مانوګی اولسوالی د پیچ
دری په یوه دینداره کورنی کی
زیږیدلی، نوموړی شهید ډیر دیندار
او مصلح انسان ؤ چی په ټول
کونړکی د نیک نامی خاوند دی

د خلقیانو د راتګ سره سم یی د
هغوی پرضد د جهاد سنګرونو ته
ودانګل داوږدی مودی جهاد په
دوران کی د وه حمله سخت ټپی شو
او په پای کی د ۱۳۶٤ کال د
روژی په شپږمه نیټه د شهادت
لوړ مقام ته ورسید.
(روح یی دی ښاد اویادیی دی تل وی)

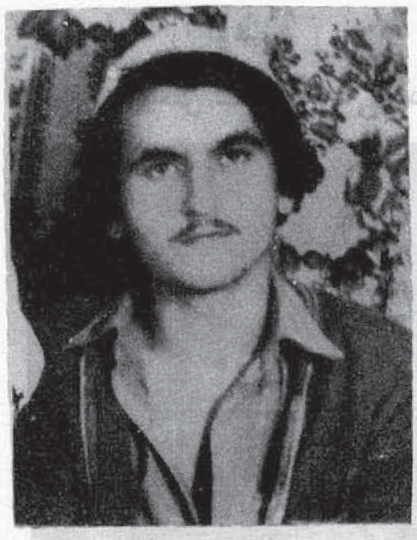

اسدالله شهید د غازی زوی
په ۱۳٤٦ کال د خاځیو په احمد
خیلو کی سترګی وغړلی د ثور د
کودتا سره سم یی د اسلام د دفاع
له پاره ملا وتړله او په ۲-۱۲-
۱۳٦٤ نیټه ئی د شهادت په لوری
ودانګل.
(روح یی دی ښاد وی)

شهید سنگی

برادر شهید سنگی فرزند رجب
از قریه سارباغ ولایت سمنگان

بتاریخ ۱۸-۶-٦٤ جام شهادت را
نوشید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ملا عبد الرزاق

برادر شهید ملا عبدالرزاق فرزند
عبدالقادر مسکونه قریه سار باغ.

ولایت سمنگان بتاریخ ۱۷-۸-٦۱
به سن ۲۱ سالگی جام شهادت را
بسرکشید و به رفیق اعلی پیوست.

روحش شاد راهش مستدام باد

شهید ورور باچا خان د
عبدالغفور زوی د پکتیکا ولایت

د ارگون ولسوالی د مربوطاتو
څخه دی شهید ورور د شپږ کاله
وسله وال جهاد څخه وروسته په
۲۲ کلنی په ۱۳۶۴-۵-۱۵ نیټه
د شهادت مقام ته ورسید.
(خدای(ج) دی وبښی)

شهید سراج احمد

شهید برادر سراج احمد مشهور
به «زمری» فرزند امیر محمد در سال
۱۳۴۶ در شهر غزنی تولد گردید

با رویکار آمدن باند خلق و پرچم،
به تنظیم و فعالیت های چریکی در
داخل شهر غزنی پرداخت و
باشجاعت و مردانگی ضربات مرگبار
وخورد کنندهٔ به دشمن وارد ساخت
بالاخره این فرزند برومند مکتب
خون و شهادت بتاریخ ۶۳-۵-۳۰
یکجا با «۱۲» تن از همراهانش
جام شهادت را نوشید.

روحش شاد یادگرامی باد

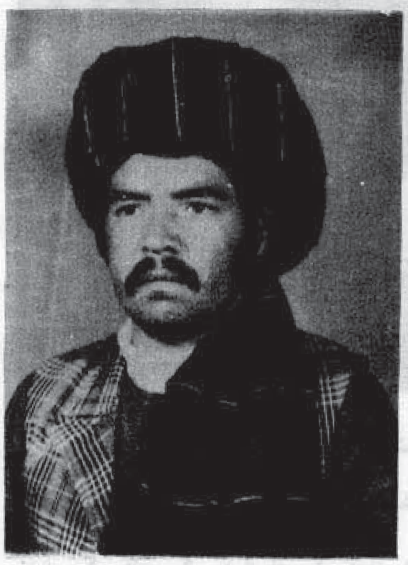

شهید محمد یعقوب

شهید برادر محمد یعقوب فرزند
رجب مسکونه قریه کلور خرم
ولایت سمنگان در یک برخورد
خونین در دوم عقرب ۱۳۶۲ در
حالیکه ۲۶ سال عمر داشت جام
شهادت را نوشید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید محمد اکرام

شهید برادر محمد اکرام فرزند

امیر بخش در سال ۱۳۳۸ در قریه
ده یعقوب ولسوالی شکر درهٔ کابل
چشم بدنیا باز کرد. تحصیلات را
تاصنف ۱۲ در حربی ښوونځی وبعد
شامل پوهنځی حربی شد بعد از
فراغت تحصیل در قندهار توظیف
گردید. در سال ۱۳۶۰ به جهاد
مسلحانه آغاز نمود تا بالاخره در
یک برخورد رویا روی با خصم
سفاک بتاریخ ۱۹ دلو ۱۳۶۲
جام شهادت را نوشید.

روحش شاد ویادش گرامی باد

. شهید امرالله

شهید برادر امر الله ولد میرزا
کلان در قریهٔ سارباغ ولایت سمنگان
تولد گردیده، به تاریخ ۱۵-۳-۶۱
در یک برخورد مسلحانه با روس
های سفاک بدرجه رفیع شهادت
نائل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

. شهید غلام سخی

شهید برادر غلام سخی ولد محمد
امیر از قریه دره ژوندون ولایت
سمنگان در حالیکه ۳۰ سال داشت
بتاریخ ۹-۵-۶۲ جام شهادت را
نوشید. انا لله وانا الیه راجعون

- شهید عبد الحکیم

شهید برادر عبد الحکیم فرزند
عبدالروف از قریه سار باغ ولایت
سمنگان بتاریخ ۱۸-۵-۶۱ در یک
برخورد خونین بدرجه رفیع شهادت
نائل آمد. روحش شاد

شهید محمد یوسف

شهید برادر محمد یوسف فرزند
حاجی طالب مسکونه منگل ولایت
پکتیا که در گروپ های مجاهد در
ولسوالی از رهمصروف جهاد بود.
بالاخره در یک حمله رویا روی
که بالای پوسته نری پکتیا صورت
گرفته زخم برداشته بعد از چار سال
جهاد مسلحانه بتاریخ ۱۰-۱-۶۴
جام شهادت را بـه سرکشید و به
رفیق اعلی پیوست.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید محمد ایوب

شهید برادر محمد ایوب در تنگی و
اغجان ولایت لوگر چشم به جهان
کشود درسال ۱۳۴۰ شامل مکتب
گردید و در سال ۱۳۵۲ از لیسه
محمداغه فارغ و در سال ۱۳۵۸
به جهاد مسلحانه پرداخت. بالاخره
بتاریخ ۱۲ ماه رمضان المبارک
سال ۱۳۶۳ دریک برخورد رویائی
بااشغالگران وحشی به مقام والای
شهادت نائل آمد روحش شاد

شهید ملا بره

شهید برادر ملا بره فرزند فقیر
خان در سال ۱۳۳۴ در قریه
کنده گل ولسوالی علینگار ولایت
لغمان دیده بجهان باز کرد. بعد از
اکمال تحصیلات در سال ۱۳۵۴
بحیث مامور فنی در مربوطات

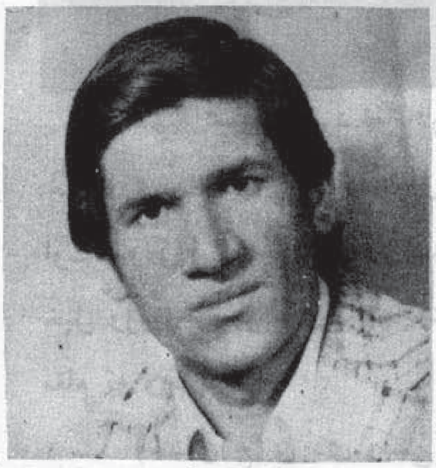

وزارت معدن مقرر گردیده بعد از
کودتا نامیمون ثور وظیفه را ترک
گفته در صف مجاهدان راه حق
پیوست بعد از خدمات زیاد در نهم
رمضان المبارک ۱۳۶۴ از طرف
نوکران وابسطه به استعمار در
حالیکه «۳۰» سال داشت جام
شهادت را نوشید.

انا لله وانا الیه راجعون

- شهید محمود اصغر د محمد نادر خان زوی د سید کرم اولسوالی اوسیدونکی ؤ نوموړی وروړ له خپل وروړ سره یو ځای د شهادت مقام ته ورسید.

(خدای(ج) ی دی وبښی)

شهید عبدالرزاق

شهید برادر عبدالرزاق ولد خان جان در سال ۱۳۳۳ در قریه لکو ولسوالی شکر دره کابل متولد در دلو ۱۳۶۲ با برادرش «عبدالشکور» یکجا در برخورد با روس های سفاک جام شهادت را نوشید.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید عبدالکریم فرزند محمد سرور مسکونه قریه واغجان ولسوالی محمد آغه ولایت لوگرمیباشد نامبرده یکی از مجاهد فداکار بوده و بتاریخ ۱۲ عقرب ۱۳۶۴ بهاثر انفجار مین ضد پرسونل به درجه

رفیع شهادت نایل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید خیر محمد

شهید برادر خیر محمد ولد حاجی بوری در قریهٔ شهرنو خرم ولایت سمنگان چشم بجهان گشود وبتاریخ ۷ میزان ۱۳۶۴ در یک جنگ خونین با خصم سفاک جام شهادت

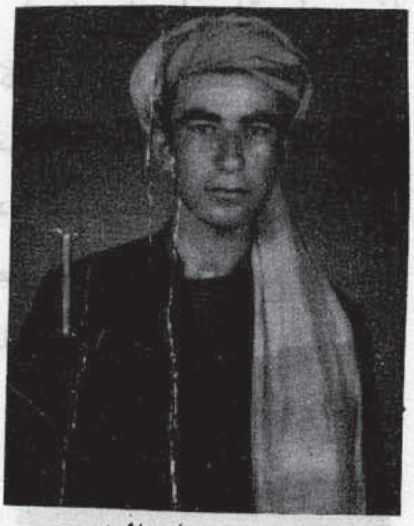

- شهید محمد اسرائیل

برادر شهید محمد اسرائیل فرزند حسن بای از قریه سار باغ ولایت سمنگان در حالیکه ۲۴ سال داشت بتاریخ ۱۲-۹-۱۳۶۳ جام شهادت را به سرکشید.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید محمد نبی

شهید برادر محمد نبی فرزند محمد رحیم درسال ۱۳۲۳ در قریه لکو ولسوالی شکر دره ولایت کابل پا به عرصهٔ وجود نهاد و در سال ۱۳۵۶ افتخار نهضت اسلامی کشور را کسب نمود و در دهم ماه مبارک رمضان سال ۱۳۶۲ دراثر فیرهاوان جام شهادت را نوشید. روحش شاد

ERTY CKU

بسم الله الرحمن الرحیم

نبوي مرغلري

حضرت عباده بن صامت (رض) میفرماید که : من بردست مبارک پیامبر خدا ﷺ روی اصول ذیل بیعت نمودم :

۱ـ ما در حالت پریشانی ، خوشی و فارغ البالی ، شادی و غم ، خلاصه در همه حال ، سخن شما را شنیده و اطاعت میکنیم .

۲ـ هنگامیکه کسی را بر ما ترجیح دهند صبر میکنیم .

۳ـ ما حکومت را از دست اهل آن نمیگیریم ، مگر وقتی که کفر صریح و بدون گنجایش تأویل را در او سراغ کنیم .

۴ـ ما درجاییکه سخن میگوییم ، سخن حق میگوییم و اندرین معامله از ملامت هیچ ملامتگری هراس نداریم .

وجه اشتراک در خارج از کشور

سالانه	۱۸ دالر
شش ماهه	۹ دالر
قیمت یک شماره	۲ دالر

آدرس مکاتباتی ما :

کمیسیون ارشاد فرهنگ

مدیریت مجله شفق

پوست بکس نمبر ۳۱۱ G. P. O. پشاور ـ صدر